

Vlaams
Parlement

vergadering **23**
zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 8 februari 2012

VOORLOPIGE VERSIE

Nog niet goedgekeurd door de sprekers
Niet citeren zonder de bron te vermelden

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	7
VERONTSCHULDIGINGEN	7
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	7
VOORSTEL VAN DECREET van de heer Lieven Dehandschutter, mevrouw Karin Brouwers, de heren Kurt De Loor, Willy Segers en Johan Verstreken, mevrouw Els Robeyns en de heer Ward Kennes tot wijziging van het decreet van 2 maart 2007 houdende het statuut van de reisbureaus – 1473 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2 Voorstel tot spoedbehandeling	7
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	7
ACTUELE VRAAG van mevrouw Gerda Van Steenberge tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het resultaat van het overleg tussen de Vlaamse minister van Onderwijs en federaal minister van Pensioenen Van Quickenborne betreffende de tbs-uitstapregeling in het onderwijs	9
ACTUELE VRAAG van de heer Sas van Rouveroij tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de gevolgen van de vernietiging door de Raad van State van het onderdeel Wetenschapspark Rijvissche van het GRUP Parkbos Gent	
ACTUELE VRAAG van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over administratieve vereenvoudiging binnen het beleidsdomein Ruimtelijke Ordening, naar aanleiding van de vernietiging door de Raad van State van het GRUP Parkbos Gent, wat het Wetenschapspark Rijvissche betreft	13
ACTUELE VRAAG van de heer Lode Vereeck tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het standpunt van de Vlaamse Regering inzake een kilometerheffing voor personenwagens in Brussel	
ACTUELE VRAAG van de heer Luckas Van Der Taelen tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over het actief meewerken van de Vlaamse Regering aan de snelle invoering van een slimme kilometerheffing voor personenwagens in Brussel en in Vlaanderen	17
ACTUELE VRAAG van mevrouw Katrien Schryvers tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de armoedebestrijding bij zelfstandigen	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borghht tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de armoedebestrijding bij zelfstandigen	22
ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Jans tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de gevolgen van de federale besparingen bij Volksgezondheid voor de Vlaamse projecten geestelijke gezondheidszorg in het kader van artikel 107 van de Ziekenhuiswet	26

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Martens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over een bijsturing van het actieplan biologische landbouw om de bioproductie te doen stijgen	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Tine Eerlingen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stijgende vraag naar biologische landbouwproducten en het achterblijven van het aanbod in Vlaanderen	28
ACTUALITEITSDEBAT over de recente golf van ontslagen, de erosie van ons industrieel weefsel en de reactie daarop van de Vlaamse Regering	32
Actualiteitsmoties	69
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	70
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 5 juni 2009 tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Waalse Gewest betreffende de professionele integratie van personen met een handicap – 1297 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	70
Artikelsgewijze bespreking	71
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het Statuut van het Internationaal Agentschap voor hernieuwbare energie (IRENA), gedaan te Bonn op 26 januari 2009, en met de bijhorende Verklaring van de Conferentie – 1308 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	71
Artikelsgewijze bespreking	71
ONTWERP VAN DECREET betreffende de ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen – 1387 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 3	
Algemene bespreking	71
Artikelsgewijze bespreking	76
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Lieven Dehandschutter, Jan Verfaillie, Kurt De Loor en Willy Segers, de dames Karin Brouwers en Els Robeyns en de heer Ward Kennes houdende wijziging van het decreet van 30 mei 2008 betreffende de vestiging, de invordering en de geschillenprocedure van provincie- en gemeentebelastingen, wat de termijnberekening in artikel 7 en 9 betreft – 1335 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	77
Artikelsgewijze bespreking	77
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Willy Segers en Ward Kennes, mevrouw Fatma Pehlivan, de heren Veli Yüksel, Kurt De Loor en Lieven Dehandschutter en mevrouw Sonja Claes houdende wijziging van het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid, wat de verplichte inburgering van asielzoekers betreft – 1389 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 4	
Algemene bespreking	77
Artikelsgewijze bespreking	82

VERZOEKSCRIFT over opleidingscheques voor Vlamingen die buiten het Vlaamse of Brusselse Hoofdstedelijke Gewest werken. Verslag namens de Commissie voor Economie, Economisch Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid, Werk en Sociale Economie uitgebracht door de heer Jan Laurys – 1447 (2011-2012) – Nr. 1	83
VERZOEKSCRIFT over de voorwaarden voor de Vlaamse aanmoedigingspremie Landingsbaan social profit. Verslag namens de Commissie voor Economie, Economisch Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid, Werk en Sociale Economie uitgebracht door de heer Jan Laurys – 1448 (2011-2012) – Nr. 1	
Verslagen	
WIJZIGING VAN HET STATUUT VAN HET LID VAN HET VLAAMS PARLEMENT Bespreking en stemming	84
WIJZIGING VAN HET STATUUT VAN HET PERSONEEL VAN HET ALGEMEEN SECRETARIAAT Bespreking en stemming	84
VOORSTEL VAN DECREET van de heer Lieven Dehandschutter, mevrouw Karin Brouwers, de heren Kurt De Loor, Willy Segers en Johan Verstreken, mevrouw Els Robeyns en de heer Ward Kennes tot wijziging van het decreet van 2 maart 2007 houdende het statuut van de reisbureaus – 1473 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Voorstel tot spoedbehandeling	85
Algemene bespreking	86
Artikelsgewijze bespreking	90
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 5 juni 2009 tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Waalse Gewest betreffende de professionele integratie van personen met een handicap – 1297 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	90
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het Statuut van het Internationaal Agentschap voor hernieuwbare energie (IRENA), gedaan te Bonn op 26 januari 2009, en met de bijhorende Verklaring van de Conferentie – 1308 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	91
ONTWERP VAN DECREET betreffende de ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen – 1387 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 3	
Hoofdelijke stemming	91
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Lieven Dehandschutter, Jan Verfaillie, Kurt De Loor en Willy Segers, de dames Karin Brouwers en Els Robeyns en de heer Ward Kennes houdende wijziging van het decreet van 30 mei 2008 betreffende de vestiging, de invordering en de geschillenprocedure van provincie- en gemeentebelastingen, wat de termijnberekening in artikel 7 en 9 betreft – 1335 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	92

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Willy Segers en Ward Kennes, mevrouw Fatma Pehlivan, de heren Veli Yüksel, Kurt De Loor en Lieven Dehandschutter en mevrouw Sonja Claes houdende wijziging van het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid, wat de verplichte inburgering van asielzoekers betreft

– 1389 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 4

Aangehouden stemmingen

92

Hoofdelijke stemming

93

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Lieven Dehandschutter, mevrouw Karin Brouwers, de heren Kurt De Loor, Willy Segers en Johan Verstreken, mevrouw Els Robeyns en de heer Ward Kennes tot wijziging van het decreet van 2 maart 2007 houdende het statuut van de reisbureaus

– 1473 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Aangehouden stemmingen

93

Hoofdelijke stemming

94

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Filip Dewinter, Joris Van Hauthem, Felix Strackx, Erik Tack en Christian Verougstraete tot besluit van de op 24 januari 2012 door de heer Filip Dewinter in commissie gehouden interpellatie tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het recente engagement van de Vlaamse Regering om het fiscaal voordeel voor alle hypothecaire leningen in Vlaanderen onverminderd voort te zetten

– 1452 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

94

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Jos De Meyer en de dames Kathleen Helsen, Kathleen Deckx, Vera Celis en Marleen Vanderpoorten tot besluit van de op 26 januari 2012 door de heer Jos De Meyer in commissie gehouden interpellatie tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het grote aantal loonschalen in het onderwijs en de mogelijkheden tot vereenvoudiging

– 1454 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

95

ACTUALITEITSMOTIE van de heren Jan Penris, Stefaan Sintobin, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Chris Janssens en Filip Dewinter tot besluit van het op 8 februari 2012 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de recente golf van ontslagen, de erosie van ons industrieel weefsel en de reactie daarop van de Vlaamse Regering

– 1482 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

95

ACTUALITEITSMOTIE van de dames Patricia Ceysens, Lydia Peeters en Fientje Moerman en de heren Herman Schueremans, Dirk Van Mechelen en Sas van Rouveroij tot besluit van het op 8 februari 2012 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de recente golf van ontslagen, de erosie van ons industrieel weefsel en de reactie daarop van de Vlaamse Regering

– 1483 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

96

ACTUALITEITSMOTIE van de heren Lode Vereeck, Ivan Sabbe, Boudewijn Bouckaert, Jurgen Verstrepen en Peter Reekmans en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele tot besluit van het op 8 februari 2012 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de recente golf van ontslagen, de erosie van ons industrieel weefsel en de reactie daarop van de Vlaamse Regering

– 1484 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

96

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

96

■

Voorlopige Versie

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Ivan Sabbe: ambtsverplichtingen;

Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Philippe De Coene, Patricia De Waele, Griet Smaers, Christian Van Eyken, Linda Vissers: gezondheidsredenen.

■

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2011-12, nr. 60/17*)

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Lieven Dehandschutter, mevrouw Karin Brouwers, de heren Kurt De Loor, Willy Segers en Johan Verstreken, mevrouw Els Robeyns en de heer Ward Kennes tot wijziging van het decreet van 2 maart 2007 houdende het statuut van de reisbureaus – 1473 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Dehandschutter bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Lieven Dehandschutter: Voorzitter, ik wil de spoedbehandeling vragen van een voorstel van decreet tot wijziging van een decreet van 2 maart 2007, houdende het statuut van de reisbureaus. Wenst u dat ik nu de spoedbehandeling motiveer?

De voorzitter: We zullen eerst het stuk ronddelen en dan kunt u straks de motivatie voor de spoedbehandeling geven, en dan beslist het parlement zoals naar goede gewoonte.

Het incident is gesloten.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, minister-president Peeters kan niet tijdig aanwezig zijn voor het actualiteitsdebat ingevolge zijn bezoek aan Berlijn. Dat is meegedeeld aan het Uitgebreid Bureau en het parlement, en dat had hij bij brief van 21 december 2011 aangekondigd.

Daarom stel ik voor te beginnen met de eerste actuele vraag en vervolgens het actualiteitsdebat te houden. De minister-president zou landen om 13.10 uur. Hij zal hier dus een van de volgende ogenblikken binnenkomen.

Kunnen we ons erin vinden dat we eerst mevrouw Van Steenberge haar actuele vraag aan minister Smet laten stellen? Intussen zal de minister-president aanwezig zijn, en dan kunnen we het actualiteitsdebat aanvangen.

Is het parlement het hiermee eens?

De heer van Rouveroj heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroj: Voorzitter, we hebben overleg gepleegd over uw voorstel om de actuele vragen te onderbreken. Ons voorstel is om dat niet te doen en de actuele vragen allemaal af te werken en vervolgens de minister-president toe te laten te antwoorden in het kader van het actualiteitsdebat. Zo breekt u het tempo van de actuele vragen niet. Die hebben een eigen dynamiek, en misschien is het best om die gewoon af te ronden.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: We maken een uitzondering om begrijpelijke redenen.

De voorzitter: Ik zou toch voorstellen om het actualiteitsdebat na de eerste actuele vraag te houden. Ik kan de vergadering ook schorsen tot de minister-president binnen is. *(Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen)*

Ik mag zo veel schorsen als ik wil, mevrouw Dillen.

We beginnen met de actuele vraag aan minister Smet en dan volgt het actualiteitsdebat.

De heer Sas van Rouveroj: Voorzitter, ik heb de indruk dat u en mevrouw Dillen dat standpunt genegen zijn, maar uit de non-verbale reacties van de heren Caluwé, Van Dijck, Watteeuw en Van Malderen – dat betekent meer dan twee derden van deze vergadering – krijg ik toch de indruk dat we opteren voor het afwerken van alle actuele vragen.

De voorzitter: Mijnheer van Rouveroj, kunt u de non-verbale communicatie van iedereen zien vanop uw plaats? Dat vind ik wel knap, zeg.

De heer Ludwig Caluwé: Ik dacht dat dit voorstel zo was rondgestuurd naar alle leden. Als daar een meerderheid voor is, lijkt het me wijs om dat zo te houden.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Voorzitter, mag ik de mening van de regering over de regeling der werkzaamheden geven? Ik ben er voorstander van om te starten met het actualiteitsdebat wanneer de minister-president hier is. Hij doet al het mogelijke om hier altijd aanwezig te zijn, en om zijn functie van minister van Buitenlandse Handel te combineren met zijn verantwoordelijkheid hier. Hij heeft zich geëngageerd om snel terug te zijn. Hij zal hier in de loop van de namiddag aankomen. Van onze kant zou dit verkieslijk zijn.

De voorzitter: Het voorstel van de regering is om het actualiteitsdebat na de eerste actuele vraag te houden. Is het parlement het daarmee eens? Wie zwijgt, stemt toe.

De heer Sas van Rouveroj: Eerst de actuele vragen.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, ik denk dat u minister Lieten fout begrepen hebt.

Minister Ingrid Lieten: Mijn voorstel was om eerst de actuele vragen te behandelen en dan het actualiteitsdebat te houden.

De voorzitter: Dan doen we dat aldus.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Gerda Van Steenberge tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het resultaat van het overleg tussen de Vlaamse minister van Onderwijs en federaal minister van Pensioenen Van Quickenborne betreffende de tbs-uitstapregeling in het onderwijs

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Voorzitter, minister, geachte leden, ik denk niet dat ik overdrijf als ik zeg dat momenteel heel veel mensen wakker liggen van de vraag wat er gaat gebeuren met hun pensioen. Ook mensen in het onderwijs liggen wakker van de vraag of ze nog gebruik zullen kunnen maken van de tbs-regeling. Drie weken geleden hadden we een uitgebreid debat in de commissie. Het was een vrij aangenaam debat: we waren het bijna unaniem eens over wat er moest gebeuren. Minister, u hebt toen gezegd dat er sprake was van twee onderdelen. Dat is waar. Ik zal het nu niet hebben over de tbs-regeling op zich, maar wel over de gevolgen van de federale beslissing over de pensioenen voor die tbs-regeling. U hebt toen gezegd dat u er nog niet veel over kon zeggen, dat er eerst moest worden onderhandeld, met alle gemeenschappen bij elkaar, voor u er iets over kon zeggen.

Ondertussen heeft minister Van Quickenborne in het weekend en begin deze week gezegd dat de scherpe kantjes zullen worden afgevijld. Gisteren hebt u overlegd met de gemeenschappen en minister Van Quickenborne. Dan denk ik dat u het over dat eventuele afvlijen van de scherpe kantjes in verband met de tbs-regeling hebt gehad.

Mocht de pensioenleeftijd worden opgetrokken, dan zijn de gevolgen niet gering, ook voor de begroting van de Vlaamse Regering. Het is dus toch wel belangrijk voor dit parlement om te weten wat er precies wordt beslist. Deze ochtend las ik in de krant dat er in feite nog niets is beslist: “Vlaams onderwijs kijkt kat uit de boom over TBS.” Het zou veeleer het Franstalig onderwijs zijn dat er extra hard op aandringt om die maatregelen toch eens goed te bekijken.

Minister, de communicatie is belangrijk, zeker ten opzichte van de mensen van het onderwijs. Zo weten zij waar ze aan toe zijn. Wat is er gisteren precies beslist?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, we kunnen maar communiceren over iets als er ook iets is beslist. Het is heel belangrijk een onderscheid te maken tussen de pensioenleeftijd, de jaren van een loopbaan en de manier waarop men een loopbaan berekent, wat een uitsluitend federale bevoegdheid is, en de tbs-regeling, die een uitsluitend Vlaamse bevoegdheid is. De tbs-regeling komt er kort door de bocht op neer dat onderwijzmensen eigenlijk vervroegd met pensioen kunnen gaan en wachtgeld krijgen. Ze zijn weliswaar theoretisch ter beschikking, maar in de praktijk gebeurt dat niet zo.

De voorbije zondagavond heeft het kernkabinet van de Federale Regering voor het eerst echt grondig gepraat daarover, ook over het onderwijs. Er zijn nog geen beslissingen genomen. Gisteren hebben wij, dus de drie gemeenschappen, met federaal minister van Pensioenen Van Quickenborne aan tafel gezeten om te horen waar de Federale Regering aan denkt. Dat wist ik ondertussen al wel, via andere kanalen. We hebben gehoord wat er kan en wat er niet kan. De federale instanties hebben naar de drie gemeenschappen geluisterd. We hebben afgesproken dat we elkaar morgenvroeg opnieuw zullen zien, om opnieuw te praten. Dat gaat echter uitsluitend over het bepalen van de pensioenleeftijd, over het bepalen van de manier waarop de loopbaan wordt berekend. Dat is echter al min of meer opgehelderd. Daar hebben we duidelijkheid over. Het gaat ook over de vraag hoe dat moet worden vertaald voor mensen die werken met een carrière met tantième 1/55. De Federale Regering heeft daar nog geen beslissing over genomen. Ze ging daar vandaag intern opnieuw over praten. Ik verwacht dat daar de komende dagen wel beslissingen over zullen worden genomen.

Mevrouw Van Steenberge, u hebt in de krant waaruit u citeert, ook kunnen lezen dat het Vlaamse onderwijs niet onvoorbereid aan dit debat begint. We hebben immers het goede idee

– als ik dat zelf mag zeggen – van het leerkrachtenloopbaanpact gehad. Daardoor hebben we de voorbije maanden met de vakbonden en de onderwijsverstrekkers veeleer informeel diverse mogelijkheden kunnen exploreren, onder meer omdat dat ook op de agenda stond.

Samengevat: er is momenteel dus nog niets beslist. We zijn dat volop aan het bespreken. De Vlaamse Regering zal beslissen en daarover communiceren, zodra we weten wat de Federale Regering heeft beslist, want dat is cruciaal voor de nieuwe tbs-regeling.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Minister, dat heeft net geleid tot mijn vraag. Ik heb inderdaad ook de krant gelezen. Als ondertitel stond daarin te lezen: “In Franstalig onderwijs is probleem groter.” Vervolgens werd de situatie geschetst. Het Vlaamse onderwijs zou al verder staan. Het gaat er immers om 58 jaar, in tegenstelling tot in het Franstalig onderwijs. In de commissie hebt u echter iets anders gezegd. U hebt gezegd dat zij in december een decreet hebben goedgekeurd waardoor zij al verder staan dan wij: ze schuiven telkens twee jaar op, samen met de pensioenregeling. Daarom dacht ik dat wat ik in de krant had gelezen, niet volledig klopte. Ik wou dus uit uw mond vernemen of er al dan niet iets is beslist. Ik heb u ook gevraagd in de commissie om u zeker niet te laten rollen. In het artikel staat immers dat het Franstalig onderwijs zal zijn dat extra hard zal aandringen. Ik vind dat Vlaanderen extra hard moet aandringen. Zoals ik u al heb gezegd in de commissie, is er bij de nieuwe Financieringswet sprake van een nieuwe leerlingentelling, waardoor de Franstaligen meer geld zullen krijgen dan wij.

Minister, het is niet het Franstalig onderwijs maar het Vlaams onderwijs dat extra op zijn tellen moet letten.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, minister, ik heb u drie weken geleden samen met onze collega over deze problematiek geïnterpelleerd. Vorige week heeft het parlement een met redenen omklede motie goedgekeurd waarin staat dat de tbs zal moeten worden aangepast ten gevolge van de federale beslissingen, dat dit op een budgetneutrale manier moet gebeuren, dat we vragen om de nodige overgangsmatregelen te nemen en dat er stimuli komen voor oudere leerkrachten, kaderend in het bredere loopbaandebat.

Minister, u hebt ons toen ook gezegd dat u gaat onderhandelen met de federale overheid en met de vakbonden. Wij verwachten van u dat u naar die onderhandelingen gaat met een bepaalde visie en niet alleen om te luisteren. Wij verwachten van u dat u ons tussentijds toch kunt zeggen wat uw visie is en dat u niet zult wachten tot u een beslissing hebt genomen om dan te zeggen wat u als minister van Onderwijs hebt beslist. Ik veronderstel dat u namens de regering een bepaalde vork hebt waarbinnen u kunt onderhandelen, maar dan is het niet oninteressant dat we daarover worden geïnformeerd.

De mensen in het onderwijs wachten op een antwoord, want 1 april is de datum voor de volgende uitstappers.

De voorzitter: Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Voorzitter, minister, de pensioenleeftijd is inderdaad één ding, maar de tbs staat al heel lang op de agenda. Er zijn intussen al belangrijke kansen voorbijgegaan om beslissingen te nemen.

Minister, niets houdt u tegen om nu reeds pistes te ontwikkelen, zoals ook de heer De Meyer al heeft gezegd. Ik vind het niet meer dan normaal dat u over dit heikel thema ook het Vlaams Parlement zou informeren.

De voorzitter: Mevrouw Celis heeft het woord.

Mevrouw Vera Celis: Voorzitter, minister, veertien dagen geleden hebben we in de commissie inderdaad ruim de kans gekregen om over de tbs te spreken. U hebt toen gezegd

dat er een overleg was met de collega's. Dat is er intussen geweest. U kunt dus terugkoppelen wat er gezegd is geweest.

U moet wel begrijpen dat er zeer veel ongerustheid is bij de mensen, zeker bij die mensen die op korte tijd van deze tbs-regeling zouden kunnen genieten. In de mate van het mogelijke zou ik echt zeer graag hebben dat er zo snel mogelijk zo duidelijk mogelijk over wordt gecommuniceerd.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, minister, ik sluit me aan bij wat mevrouw Celis zegt, maar het feit dat de Franstaligen daarop aandringen, stelt me gerust. Ik denk dan dat het snel in orde zal komen.

Minister, in de commissie werd er toch zeer sterk de nadruk op gelegd dat het principe van de legitieme verwachtingen moet worden gerespecteerd en dat de mensen die op de drempel staan van de tbs, zomaar niet op een bruuske manier in hun verwachtingen gefrustreerd mogen worden. Het wordt echt tijd dat u die mensen op een of andere manier geruststelt met een billijke overgangsregel. U kunt zich niet blijven wegsteken achter het overleg op federaal vlak. Tussen haakjes: uw partij zit ook in de Federale Regering; ik neem aan dat u een en ander kunt forceren.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, ik hoop dat onze leerkrachten op u zullen kunnen rekenen en dat u uw uiterste best zult doen om die heel scherpe kantjes van die heel koude pensioenhervormingen, die de Federale Regering heeft beslist voor de jaarwisseling, mee te helpen af te vijlen.

Er is nood aan overgangsmaatregelen voor die mensen die in het systeem konden stappen maar dat nog niet hebben gedaan en die nu zouden worden geconfronteerd met een loopbaan waar plots twee of drie of zelfs meer jaren bij komen.

Minister, men rekt op u om op tafel te kloppen bij minister Van Quickenborne. Ook wij rekenen op u.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Mevrouw Meuleman, natuurlijk kunnen de leerkrachten altijd op mij rekenen. Ik probeer dat altijd te doen, en het zal ook nu zo zijn. Maar ik dacht dat jullie ook altijd vroegen dat een minister niet begint standpunten te communiceren, zeker over gevoelige materies, vooraleer er een beslissing is genomen. Dat hoor ik in dit parlement vaak vragen aan ministers.

Welnu, er is vandaag nog geen beslissing genomen. De Vlaamse Regering kan nog geen beslissing nemen want de beslissing die we moeten nemen over de toekomstige regeling van de tbs, die inderdaad zal moeten worden aangepast, kunnen we pas nemen als we de contouren kennen. Dat heb ik gisteren inderdaad gezegd, ik denk op Het Nieuws.

De contouren worden op dit moment nog altijd op het federale niveau bepaald. Wat is de pensioenleeftijd? Wat zijn de gevolgen op een lange loopbaan? Hoe wordt het aantal jaren in een lange loopbaan vertaald in de reële pensioenleeftijd? Deze beslissingen moeten worden genomen door de Federale Regering, en dat heeft zij nog niet gedaan. Ik ben heel blij dat we voor die beslissing samen met de Federale Regering rond de tafel kunnen zitten, dat het geen 'fait accompli' is. Ik denk dat jullie daar blij mee moeten zijn: de Vlaamse Regering heeft in een exclusief federale bevoegdheid toch enige medezeggenschap, samen met de Franse en Duitse Gemeenschapsregeringen.

Daarnaast is het ook heel belangrijk om te weten hoe de loopbaan wordt berekend. Wat telt allemaal mee om aan je carrière te komen? Dat is essentieel in het debat. Die twee elementen moet je kennen, die moeten beslist zijn, alvorens wij in Vlaanderen een nieuwe tbs-regeling

kunnen uitwerken. Als we die tbs nog willen, want ik heb sommigen onder jullie, onder andere Open Vld, ervoor horen pleiten dat we die regeling moeten afschaffen. (*Opmerkingen van mevrouw Marleen Vanderpoorten*)

Het is genuanceerder. Ik heb er al verschillende zaken over gehoord. We moeten daarover het debat voeren en dat doen we ook.

Het verschil tussen de Franse en de Vlaamse Gemeenschap is dat de Franse Gemeenschap in december 2011 een nieuwe regeling heeft uitgewerkt waarbij zij eigenlijk – een beetje kort door de bocht – zegt dat het de federale pensioenleeftijd is min twee, min vier. In Vlaanderen hebben wij een besluit dat zegt: 56, 58 jaar. In die zin zijn zij beter voorbereid, want als de federale leeftijd opschuift, schuift bij hen ook de leeftijd voor tbs automatisch op. Bij ons is dat niet het geval. Maar om dat decreet te kunnen goedkeuren, heeft de Franse Gemeenschap wel een belofte gedaan aan een groep van leerkrachten die 55 jaar oud zijn en die niet op tbs zijn gegaan. De Franse Gemeenschap heeft hun beloofd: “Wij verschuiven onze leeftijd maar jullie, die er gebruik van zouden kunnen maken, zullen er in de toekomst ook gebruik van kunnen blijven maken.” Door de wijziging van de federale pensioenleeftijd ontstaat daar een probleem. Dat probleem is veel uitgesprokener in de Franse Gemeenschap. De Vlaamse Gemeenschap heeft dat probleem niet want wij hebben dat nooit beloofd aan mensen van 55 jaar. Dat is het objectieve verschil tussen de Franse en de Vlaamse Gemeenschap.

Ik denk dat het een publiek geheim is dat wij hebben gezegd dat wij begrijpen dat er overgangsmaatregelen moeten zijn. Dat hebben we duidelijk aan de Federale Regering laten weten. Op dit moment verlopen de gesprekken tussen minister Van Quickenborne, namens de Federale Regering, mezelf en mijn collega's Simonet en Paasch goed. Wij hadden gisteren een goed gesprek. Ik hoop dus dat jullie begrijpen dat ik niet op dat gesprek zal vooruitlopen en zeggen: “Dit is mijn standpunt. Dit eis ik van de Federale Regering.” Zo ga je naar een blokkering. Mij interesseert dat we een goede oplossing kunnen vinden voor de leerkrachten. Mij interesseert ook dat we in Vlaanderen geen of een niet al te hoge factuur krijgen. Ik denk dat de minister van Begroting het daarover met mij eens zal zijn. (*Minister Philippe Muylers knikt instemmend*)

Dat is voor mij ook belangrijk. Dan zullen we een evenwichtige regeling, met een overgang, uitwerken. De Vlaamse Regering kan snel beslissen. U weet dat al, ondertussen. We hebben nu alle elementen op tafel. We moeten wachten op een duidelijke beslissing van het federale niveau. Dan kunnen wij onze verantwoordelijkheid nemen. Dat zal gebeuren op korte termijn. Dat zal geen maanden meer aanslepen. Dat is een kwestie van maximaal nog een paar weken. Dan zullen we duidelijkheid geven aan de mensen. Ik verwacht dat de Federale Regering de komende dagen zal beslissen. Dan kunnen wij in Vlaanderen ook beslissen wat we doen. Dan kunnen we aan de leerkrachten en de scholen communiceren wat de toekomstige regeling is.

Het klopt dat we, bij wijze van bewarende maatregel, de aanvragen voor de leerkrachten, die volgens de oude regeling op 1 april zouden uitstappen, niet meer behandelen. Ik denk dat het niet meer dan logisch is dat ik die instructie aan mijn administratie heb gegeven. Jullie waren het er trouwens allemaal mee eens dat we dat zo moesten doen.

Samengevat, voorzitter en mevrouw Meuleman in het bijzonder, de leerkrachten kunnen op mij rekenen. We zullen samen met de Vlaamse Regering en de Federale Regering een goede, evenwichtige regeling uitwerken die rekening houdt met de maatschappelijke noden van vandaag en ook met de bijzondere kenmerken van het leerkrachtenberoep. Want het moet meer zijn dan alleen werken. We moeten kijken om het leerkrachtenberoep in de toekomst aantrekkelijk te houden. Dat is een evenwichtsoefening die we nu aan het maken zijn. We zijn daar volop mee bezig.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Minister, ik dank u voor het antwoord.

Over het systeem van tbs zelf heb ik geen vraag gesteld. Dat is te ruim en iedereen is het erover eens dat de randvoorwaarden vervuld moeten zijn en dat er overgangsmaatregelen

moeten zijn. Het ging over de federale beslissing. U zegt terecht dat u daarop moet wachten, maar de Vlaamse Regering zal snel moeten beslissen, want er komt een begrotingscontrole. Het heeft een weerslag op onze begroting. U zult dus zeker moeten beslissen wat er moet gebeuren.

Voor mij, en blijkbaar ook voor u, is het heel belangrijk dat de leerkrachten ondertussen met die onrust zitten. Het gaat over communicatie naar hen toe. Wij krijgen allemaal dagelijks e-mails met vragen als: hoe zit het met de tbs, wat moeten we doen, we hebben legale verwachtingen. Die communicatie is belangrijk. Minister, ik reken erop dat zodra u iets weet, niet alleen het parlement maar ook de leerkrachten op de hoogte zullen worden gesteld van wat ze mogen verwachten. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Sas van Rouveroj tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de gevolgen van de vernietiging door de Raad van State van het onderdeel Wetenschapspark Rijvissche van het GRUP Parkbos Gent

ACTUELE VRAAG van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over administratieve vereenvoudiging binnen het beleidsdomein Ruimtelijke Ordening, naar aanleiding van de vernietiging door de Raad van State van het GRUP Parkbos Gent, wat het Wetenschapspark Rijvissche betreft

De voorzitter: De heer van Rouveroj heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroj: Minister, op de 'Creative City Index' staat de stad Gent op nummer 1 in Europa. Met 65.000 studenten in hogescholen en in de universiteit zijn we de grootste onderwijsstad van Vlaanderen. Wat heb je hier dus? Creativiteit en kennis. Creativiteit en kennis zijn de brandstof voor innovatie. Innovatie is de brandstof voor onze economie.

Maar wat ben je ermee als je de schakel van de wetenschapsparken niet hebt? De motor zal dan niet aanslaan. Op die wetenschapsparken wordt de technologietransfer tot stand gebracht tussen kennis en creativiteit en nieuwe producten, nieuwe diensten en productieprocessen.

In 2005 is er een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan goedgekeurd dat ruimte gaf voor een wetenschapspark van 65 hectare, Rijvissche genaamd, in het zuiden van Gent. Dat is niet zomaar daar, maar omdat het in vogelvlucht op 200 meter afstand ligt van het Wetenschapspark Ardoyen. We weten met zijn allen dat het clusteren van wetenschapsparken interessant is om een maximale synergie en een maximaal rendement tot stand te brengen.

We zijn nu zeven jaar verder. Ik zie u bedenkelijk kijken. Dat doen we met zijn allen. Het is duidelijk dat dit dossier zich heeft vastgereden in regels en in rechtspraak. We hebben daarover al een paar keer van gedachten gewisseld in de commissie en in de plenaire zitting want de Raad van State heeft al een paar arresten afgeleverd. U hebt de laatste keer gezegd dat u een keuze hebt gemaakt, maar dat als die keuze fout blijkt te zijn, we nieuwe stappen zullen moeten zetten. Sinds 24 januari 2012 blijkt die keuze spijtig genoeg fout te zijn, minister. Er is een arrest waarin een vernietiging is uitgesproken. Mijn vraag aan u is: wat is nu die volgende stap?

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, minister, mijn vroegere stadsgenoot de heer van Rouveroj heeft een mooie opening over Gent gegeven. Ik kan er nog een aan toevoegen: BASF heeft een akkoord gesloten met de Gentse universiteit om zeer grensverleggend

onderzoek in verband met genetische manipulatie op te starten. Dat onderzoek had kunnen worden gelokaliseerd in dat wetenschapspark.

Het is nu al de derde keer. De vorige keer zei u dat u met vertrouwen de toekomst afwachtte. Het vernietigingsarrest bewijst het tegendeel. Wat gaat u doen, minister? Welke lessen trekt u hieruit om een dergelijk ‘ongeval’ te vermijden in de toekomst? De wetenschapsinnovatie is vooral voor de stad Gent, maar ook voor heel Vlaanderen, cruciaal voor ons industrieel weefsel.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Voorzitter, ik denk dat u beiden weet, ook door de antwoorden die ik in het verleden heb gegeven, dat ik altijd heb gezocht naar een oplossing die we zo snel mogelijk zouden kunnen realiseren. We zitten natuurlijk met een complexe wetgeving.

Als we even kijken naar de oorzaken – ik ga toch een klein beetje op de technische aspecten in – dan zien we dat we aan de ene kant met de gebiedsbescherming zitten en aan de andere kant met een GRUP. Op een bepaald moment werd de bescherming vernietigd en daarna het GRUP. De vernietiging van het GRUP had als basis het feit dat we in een beschermde zone lagen. In verband met de vernietiging van de bescherming hadden wij, het juridisch departement, maar ook externe adviseurs, de indruk dat we het GRUP opnieuw konden indienen, want met de vernietiging van de beschermingszone zit het dus niet meer in een beschermingszone. Het zou kunnen, zei men mij.

Dat was de manier waarop wij het hebben verdedigd. Het was ook de enige manier om de zaak heel snel te kunnen aanpakken. Ik had toen begrepen dat u daar ook begrip voor had, dat u het ermee eens was dat als het de snelste weg was, we die maar beter konden lopen. We hebben die gelopen, maar nu stelt de Raad van State dat de Vlaamse Regering eerst een nieuw besluit had moeten nemen over de bescherming om daarna pas een nieuw GRUP in te dienen.

Het goede van de zaak is dat we niet stilgelegen hebben. Minister Bourgeois heeft een voorstel van beslissing gedaan inzake de bescherming waardoor het gebied in kwestie in een overgangsfase zit. Daardoor zou het wetenschapspark er wel kunnen komen. Het openbaar onderzoek is nu afgerond en als minister Bourgeois het behoudt als overgangsfase, kunnen wij theoretisch opnieuw een GRUP indienen.

Er is natuurlijk ook een opportuniteitsvraag. De heer van Rouveroy zal daar misschien meer over kunnen vertellen. Net als u heb ik gemerkt dat de stad Gent ondertussen zegt dat het een juridische procedure is die al lang aansleept – ook tot mijn spijt. Gent weet niet of het nog wil dat het er komt. Ik zal op heel korte termijn een gesprek aangaan met de stad Gent om te weten te komen of er nog een draagvlak voor is, of er nog vraag naar is, of de wil er van die kant nog is om een wetenschapspark te realiseren.

Ondertussen zullen we ook duidelijkheid hebben over de besluitvorming die minister Bourgeois neemt. Noch u noch ik kunnen verhinderen dat op basis van de nieuwe bescherming naar de Raad van State wordt gegaan. Evenmin kunnen u of ik verhinderen dat wanneer we daarna een GRUP zouden maken volgens wat wij denken wat kan en wat juridisch onderbouwd is, iemand naar de Raad van State gaat.

Dat is de essentie van wat we dan tegelijkertijd aan het doen zijn. U weet dat de commissie-Berx en de commissie-Sauwens een aantal procedurevoorstellen hebben gedaan. De ‘quick wins’ hebben we voor een groot stuk al gerealiseerd of ze zijn ingediend. Ik denk aan het beroep van ambtenaren dat op een ander niveau plaatsgrijpt op het moment dat men in beroep gaat. Ik denk aan de vergunningen die meldingsplichtig zijn of aan de vrijstelling van vergunningen. Ik denk aan de niet-bindende adviezen van een aantal ambtenaren. Ik denk ook aan de conceptnota die we al hebben inzake de omgevingsvergunning, aan de stappen die gezet zijn rond de drietrapsraket en de integratie van de MER. We zullen ze in de loop van dit

jaar verder uitwerken met het oog op een vereenvoudiging van de procedure om een einde te kunnen maken aan dergelijke lange wachttermijnen voor de overheid en de privésector.

De Raad van State is de Raad van State. Het is een federale bevoegdheid, en wij blijven uiteraard de rechtsgang volgen.

De heer Sas van Rouveroij: Minister, op het einde twijfelde ik even, maar ik zal het toch zeggen. Ik heb de indruk dat u deze keer niet verwijst naar Europa of naar de federale overheidsinstanties om te zeggen dat u er niets aan kunt doen. Neen, het gaat hier echt over Vlaanderen, over de slagkracht van Vlaanderen. Ik vraag u – omdat u dat ook wilt, en wij steunen u daarin, maar u moet het dan ook doen – om de vuist te ballen en om ervoor te zorgen dat het dossier tot stand komt.

Op het einde zei u ook – en dat vind ik wel belangrijk – dat u dat in samenspraak met het gemeentebestuur van Gent wilt doen. Terecht, want daar ontstaat een zekere procesmoeheid. Dat begrijpt u wel. Het wordt ook steeds dringender. Men gaat dus op zoek naar alternatieven, maar dit zijn wellicht ‘suboptimale’ oplossingen. Ik zei het immers al, we hebben dat lapje grond van 65 hectare niet zomaar gekozen, het is omdat het aansluit bij het wetenschapspark Ardoyen. Dit blijft een optimale oplossing, maar we mogen het onmogelijke niet blijven nastreven. We moeten dat goed afwegen, in samenspraak. Daarom vraag ik u: richt een taskforce op met de stad Gent, met al uw diensten, met juristen, en zorg ervoor dat die geoliede machine zo snel mogelijk een wetenschapspark tot stand brengt in Gent.

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik sluit me aan bij de heer van Rouveroij wat dat laatste betreft. Gent moet inderdaad op zoek gaan, maar ik vrees dat dat opnieuw een lange lijdensweg gaat worden. Zo verliezen we jaar na jaar door het administratieve geklungel en rijdt Vlaanderen zich vast in zijn eigen regelgeving. Dat moet eens duidelijk gesteld worden.

Minister, u zegt dat de gevolgde werkwijze op mijn instemming kon rekenen. (*Opmerkingen van minister Philippe Muylers*)

Misschien kwam dat door mijn lichaamstaal, maar ik heb vorige keer zeker gezegd dat er een juridische beoordelingsfout geslopen is in de hele zaak. Men dacht dat, doordat overgangszone A in het beschermingsbesluit was vernietigd, het landschap onbeschermd was en dat men dat met een GRUP kon rechtzetten. Dat hebt u ook verklaard in de commissie. Dat zit juridisch fout. Neem de eerste de beste cursus ruimtelijke ordening en u zult merken dat er rechtsherstel moet gebeuren nadat iets vernietigd is en dat er een nieuwe beslissing moet worden genomen. Op die manier hebben we veel tijd verloren. Ik dring nogmaals aan, minister, op een drastische ingreep in de regelgeving.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Voorzitter, we moeten ons niet inlaten met de werkwijze van de Raad van State in dit dossier, maar we kunnen misschien wel vaststellen dat er niet direct een oplossingsgerichte houding werd aangenomen. We kunnen alleen maar hopen dat we met de instrumenten die we in het leven roepen en hebben geroepen, zoals onze Raad voor Vergunningsbetwistingen, wel een vlotte werkwijze kunnen ontwikkelen. Er is nog werk aan de winkel, dat weten we. We zouden via een bestuurlijke lus kunnen werken, via bemiddeling, en proberen om te remediëren tijdens de procedures. Vlaanderen kan proberen om dat beter te doen.

De voorzitter: Mevrouw Pehlivan heeft het woord.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Minister, Gent is een stad van kennis en cultuur. Ik heb nog samen met de heer van Rouveroij – hij als schepen – in de gemeenteraad van Gent gezeten. Ik werd voor het eerst met het dossier geconfronteerd in 2006. Het is nu 2012. Een gewone mens zou er alleen maar moe van worden. De stad Gent is er echter nog véél véél langer mee bezig. Mijn collega kent het dossier nog veel gedetailleerder. Voor de stad Gent is het héél

belangrijk dat daar een wetenschapspark komt. Ik kan begrijpen dat ze moe gestreden zijn. Ik wil de hoop niet opgeven. Ik dring erop aan dat u het dossier ter harte neemt en van heel nabij opvolgt.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Minister, er is vooral veel tijd verloren gegaan. Ik acht u, de Vlaamse Regering en al die partijen, ook Open Vld, die hardnekkig voor het wetenschapspark op die plaats gingen, daarvoor verantwoordelijk. Dit is de kroniek van een aangekondigde dood. Ik heb voorspeld dat dit zou gebeuren. De heer Bouckaert heeft het ook voorspeld. U bent blijven gaan voor Rijvissche. Wat voorspeld werd, is gebeurd. U was veel beter toen begonnen met het zoeken naar andere locaties.

Nu hoor ik dat toch nog zou worden nagegaan of op die locatie iets mogelijk is. Ik val bijna van mijn stoel. Bovendien treedt de heer van Rouveroj dat standpunt bij. Mevrouw Bracke, die in Gent namens de Open Vld schepen is, is nochtans van mening dat beter een andere locatie wordt gezocht.

Er moet snel een andere locatie worden gevonden. Ik vind het ongelooflijk dat de minister nog geen alternatieve locatie klaar heeft. We hebben dat wetenschapspark nodig. De minister heeft tijd verloren. Ik vind dit zeer erg.

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Voorzitter, blijkbaar is de heer Watteeuw, in tegenstelling tot het stadsbestuur, tegen de komst van dit wetenschapspark. *(Opmerkingen van de heer Filip Watteeuw)*

Ik wil namens mijn fractie het belang van dit wetenschapspark onderstrepen. Hightechbedrijven moeten zich hier kunnen vestigen. Ze moeten in een academische en wetenschappelijke context actief kunnen zijn. De daar ontwikkelde kenniseconomie zal de universiteit, de stad Gent en de tewerkstelling ten goede komen.

We dringen er dan ook op aan hier snel werk van te maken en hier een vervolgotraject aan te koppelen. Ik sluit me aan bij de heer van Rouveroj en de heer Bouckaert. De minister kan het best proactief een initiatief nemen.

De heer Vandaele heeft naar de Raad voor Vergunningsbetwistingen verwezen. Volgens mij kampt dit rechtscollege momenteel te zeer met een achterstand. Het door hem aangereikte denkspoor lijkt me momenteel dan ook niet nuttig.

Minister Philippe Muylers: Ik zal met het laatste punt beginnen. De Raad voor Vergunningsbetwisten biedt een groot voordeel. Er wordt immers een oplossing gezocht. Het blijft niet bij een weigering. Dat is de filosofie die hierachter schuilt. In mijn ogen is dit de juiste filosofie.

Ik begrijp dat iedereen, behalve de heer Watteeuw en zijn partij, achter de komst van een wetenschapspark staat. De stad Gent heeft die keuze gemaakt. De heer van Rouveroj heeft dat hier nogmaals bevestigd. Ik zou de heer Bouckaert willen vragen voorzichtig te zijn met wat hij zegt. Als ik het goed heb begrepen, is hij er ook voor gewoon het park op die plaats in te richten. Ik ben het eens met de heer van Rouveroj. Ik had trouwens eerder zelf al verklaard dat we het best met het stadsbestuur van Gent zouden gaan samen zitten en de beste oplossing zouden zoeken. Minister Bourgeois heeft de bescherming gewijzigd. Volgens sommigen gaat het nu om een taskforce. Ik ben het daarmee eens. Ik ben blij dat de sp.a dit denkspoor ondertussen onderschrijft. We moeten nagaan wat we kunnen doen.

We moeten natuurlijk de procedure volgen. Als iemand naar de Raad van State stapt, stapt hij naar de Raad van State. Dat kan overal gebeuren. Dat kan met betrekking tot deze locatie gebeuren. We proberen de snelheid van de procedure op te voeren. Indien we elders een nieuwe procedure starten, kan dat daar ook gebeuren. De taskforce moet dit verder uitwerken.

Ik betwist zwaar dat we een juridische fout zouden hebben gemaakt. Ik ben geen jurist, maar ik heb ondertussen ondervonden dat elke jurist een andere mening heeft. Volgens de heer Bouckaert moet ik er gewoon het eenvoudigste handboek bij nemen. Ik stel vast dat de juristen die mij hebben geadviseerd blijkbaar een ander handboek gebruiken. Volgens mij is er geen juridische exacte wetenschap. In verband met dit dossier is duidelijk gebleken dat er meningsverschillen kunnen zijn.

Wat de essentie van de zaak betreft, wil ik allereerst opmerken dat er het best een wetenschapspark zou komen. Ik sta open voor manieren om snel tot een oplossing te komen. De beroepsprocedures hebben ook in het verleden al een rol gespeeld. Het maakt niet uit of het hier om een universiteit, een privébedrijf of een nieuw aan te leggen weg gaat. Dit is voor iedereen duidelijk. De commissie-Sauwens, de commissie-Berx en de Vlaamse Regering zijn de uitdaging aangegaan een versnelling van de vergunningsprocedures op verschillende vlakken te bewerkstelligen. Zoals ik daarnet al heb aangetoond, zullen we de ingeslagen weg blijven volgen zonder de openbaarheid en de inspraakmogelijkheden van het individu te fnuiken.

De heer Sas van Rouveroi: De toezegging met betrekking tot de taskforce is zeer positief. We zullen er de minister aan houden.

Ik ben blij dat de minister-president, die ondertussen is toegekomen, een gedeelte van de vraagstelling en van het antwoord heeft kunnen volgen. We zullen zo dadelijk immers een zeer belangrijk debat over de erosie van ons industrieel weefsel voeren.

Minister-president, een deel van de oorzaak van die erosie, het eroderen van ons industrieel weefsel, vind je in dit debat: het ontbreken van de verstaalslag tussen kennis en creativiteit aan de ene kant en nieuwe productieprocessen aan de andere kant. Die verstaalslag valt stil omdat we er niet in slagen wetenschapsparken te bouwen waar ze thuishoren.

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik blijf voorstander van de inplanting op die plek. We hebben dat ook uitgezocht aan de universiteit. Ik vrees echter dat het juridisch zeer moeilijk zal worden. Het probleem is ontstaan bij de landschapsbescherming. Eén administratie stelt een landschapsbescherming in, terwijl een andere administratie zit te broeden op een wetenschapspark. Die twee worden onverzoenbaar. Daarom moet Vlaanderen werk maken van een geïntegreerde procedure voor alle regelingen in verband met bodemgebruik.

Die story van Gent verspreidt zich vlug bij de bedrijfswereld. Om Uplace te kunnen bouwen, heeft Bart Verhaeghe een heel imbroglgio moeten ondergaan. Vlaanderen is dus toch een hele handicap. De leuze van Vlaanderen zou weleens ABVV kunnen worden: Alle Bedrijven Verlaten Vlaanderen. (*Rumoer*)

Dat kunnen we straks nog verder bespreken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Lode Vereeck tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het standpunt van de Vlaamse Regering inzake een kilometerheffing voor personenwagens in Brussel

ACTUELE VRAAG van de heer Luckas Van Der Taelen tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over het actief meewerken van de Vlaamse Regering aan de snelle invoering van een slimme kilometerheffing voor personenwagens in Brussel en in Vlaanderen

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Minister, Vlaanderen is van plan om een kilometerheffing in te voeren voor vrachtwagens en een wegenvignet voor personenwagens. Dat doet het samen met de twee andere gewesten: het Waalse en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

U bent zelf tamelijk discreet geweest over de vooruitgang. Uw collega's hebben daar de afgelopen weken echter een aantal dingen over naar buiten gebracht. Ik zou het meer bepaald graag willen hebben over de uitspraak van uw partijgenoot en Brussels minister voor vervoer Grouwels. Zij zegt namelijk dat ze van plan is om een kilometerheffing voor personenwagens in te voeren in Brussel. U weet natuurlijk ook dat het eerste slachtoffer daarvan de Vlaamse autependelaar is. U kunt toch niet zeggen dat Vlaanderen weinig investeert in Brussel. De minister-president heeft een tijdje geleden nog gezegd dat er vanuit Vlaanderen rechtstreeks 670 miljoen euro naar Brussel gaat. Daar komt nog eens 461 miljoen euro bij door het nieuwe federale akkoord met betrekking tot Brussel.

Minister, u hebt altijd beweerd dat dit budgettair neutraal zou zijn. Het lijkt mij echter dat de Vlaamse autependelaar zwaar zal betalen. Het lijkt een gewone belasting te zijn. Wat is uw reactie hierop? Zult u die bezwaren ook overmaken aan uw Brusselse collega?

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Minister, wij waren verheugd te horen dat uw partijgenote een heel creatief voorstel deed in de pers. Ze zei namelijk dat we misschien moeten denken aan een slimme kilometerheffing waarvan de opbrengst niet naar de bodemloze Brusselse put gaat, maar wel degelijk zou worden besteed aan de uitbouw van de MIVB. Inderdaad, men kan argumenteren dat het geen zin heeft om autopendelaars te pesten, maar als ze een werkbaar alternatief krijgen, kan dat wel een goede zaak zijn. Als de MIVB beter wordt uitgebouwd dan nu het geval is, is dat een goede zaak. Minister Grouwels heeft ook benadrukt dat die regel pas in werking zou treden wanneer het Gewestelijk Expresnet (GEN) goed is uitgebouwd.

We weten natuurlijk allemaal dat de Belgische gewesten zo met elkaar verweven zijn dat het absoluut geen zin heeft dat een minister van het ene gewest een aankondigingspolitiek doet zonder te overleggen met de bevoegde collega van het andere gewest. Aangezien u elkaar redelijk goed kent – u behoort namelijk tot dezelfde partij – vraag ik me, net zoals mijn voorganger, af hoe dat overleg verloopt.

In Brussel zouden wij niet graag hebben dat het niet meer is dan een aankondiging van minister Grouwels waarover niet is overlegd. Wij hebben niets te winnen bij een rondje pesten van de pendelaars. Wij hebben er daarentegen alles bij te winnen om samen in Brussel een beter openbaar vervoer uit te bouwen. Mijn vraag is dus eenvoudig: hoe ver staat het met het overleg met uw collega?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Voorzitter, collega's, dank u voor deze vraag. Ik begin met een verwijzing naar het regeerakkoord. Wat zijn de meerderheidspartijen overeengekomen? Wij zijn overeengekomen dat er op dit ogenblik geen kilometerheffing voor personenwagens komt, maar wel dat wordt onderzocht onder welke voorwaarden een kilometerheffing voor personenwagens kan worden ingevoerd. Die voorwaarden hebben betrekking op de mobiliteit, de leefbaarheid en de haalbaarheid, alsook op de sociale aspecten. Daartoe wordt een pilootproject opgezet. Dat is in 2009 afgesproken.

Nadien is er met de gewesten overlegd, en dat leidde in 2011 tot een politiek akkoord dat door de drie ministers-presidenten, mevrouw Grouwels en de heer De Lille is ondertekend. In dat akkoord staat onder meer dit: "De gewesten komen eveneens overeen om het nodige werk uit te voeren om na te gaan onder welke voorwaarden een kilometerheffing voor lichte voertuigen" – dat zijn dus personenwagens – "kan worden ingevoerd. De drie gewesten zetten daartoe een pilootproject op in de GEN-zone, op basis van het lastenboek dat de kosten

en de technische uitvoeringsmodaliteiten preciseerd.” GEN staat voor het Gewestelijk Expresnet.

Er is dus sprake van een wegvignet voor vrachtwagens, maar in datzelfde akkoord staat dat er voor de kilometerheffing voor personenwagens een proefproject in de GEN-zone wordt uitgewerkt. In de commissie Openbare Werken is daarover al vaak gediscussieerd. Dat proefproject moet nu worden uitgerold. Er is een consultant aangesteld die de technologie voor de kilometerheffing voor vrachtwagens moet uitwerken. Hij is ook bevoegd om met dezelfde technologie het proefproject voor een kilometerheffing voor personenwagens uit te werken.

Ik ga ervan uit dat mevrouw Grouwels loyaal aan dat proefproject zal meewerken. Zij heeft dat trouwens op de radio bevestigd. Elke uitspraak over dat dossier is vandaag voorbarig. Eerst moet dat proefproject worden opgestart. Nadien moet worden onderzocht of een kilometerheffing voor personenwagens haalbaar is. Een kilometerheffing voor personenwagens is niet evident. Personenwagens worden zowel voor recreatieve als beroepsdoeleinden gebruikt. Eens wij de resultaten van het proefproject kennen, kan er worden gediscussieerd over de zin of onzin van een kilometerheffing voor personenwagens in Vlaanderen.

De heer Lode Vereeck: Ik begrijp dat mevrouw Grouwels voor haar beurt heeft gesproken en dat wij nog moeten wachten. Het zou er nog moeten aan mankeren dat Brussel, dat met allerlei infrastructuurwerken de toegang tot de stad bemoeilijkt, de pendelaars ook nog eens een belasting zou opleggen om in de file te mogen staan.

Ik heb nog twee vragen. U zegt dat u het proefproject wilt uitrollen over het hele GEN-traject. Klopt het dat de Brusselse kilometerheffing niet zou beperkt blijven tot het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, maar zich ook zou uitstrekken over de hele GEN-zone?

En dan is er ook nog de principiële vraag: wanneer wij gaan naar een kilometerheffing voor personenwagens – en blijkbaar zijn uw collega’s daarin in hun geest al heel ver gevorderd –, dan spreken wij natuurlijk niet langer over een belasting – zoals het wegvignet er een is – maar over een retributie. En die moet verband houden met infrastructuurkosten. Hoe kan men dat exclusief ten bate van de MIVB oormerken? In dat geval zou het om een ordinaire belasting gaan.

De heer Lukas Van Der Taelen: Minister, ik ben blij dat u blijk geeft van een open geest en dat u vooruit wilt kijken zonder misschien voorbarig te verkondigen dat u dit een goed project vindt. Ik geloof ook dat we eerst een proefproject moeten hebben, maar ik geloof vooral dat er enige hoogdringendheid is. Het doet er niet toe of je pendelaars verdedigt, om ze als het ware het recht te geven om in de file te staan. Al wie pendelt naar Brussel, weet dat er dringend iets moet gebeuren. Als de oplossing erin bestaat om via een afschaffing van wegentaks over te gaan tot een kilometerheffing binnen en buiten de stad en als dat ten goede komt, niet aan het delven van bodemloze putten, maar wel aan het uitbouwen van een degelijk openbaar vervoer, zijn wij natuurlijk voor. Ik hoop dat u de demarche van uw Brusselse collega volmondig zult steunen.

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Collega’s, voorzitter, minister, op zijn minst kun je zeggen dat Brussels minister Brigitte Grouwels iedereen flink heeft doen schrikken. Ze heeft ook zelf de link gemaakt met de MIVB. Ik zit niet in de meerderheid, maar ik vind het eigenlijk een debiel voorstel. Sorry voor het onparlementair taalgebruik, maar het doet denken aan een terugkeer naar de middeleeuwen, toen elke stad, grote regio of agglomeratie zijn eigen tolheffingen had. We hebben altijd gezegd dat een kilometerheffing moest gebeuren in een voldoende groot grondgebied. We gingen dat aanvankelijk samen doen met de Nederlanders. Die kilometerheffing moest ook duidelijk mobiliteits- en milieudoeleinden dienen. Het is dus Brigitte Grouwels die de link met de MIVB maakt.

De heer Vereeck verwees er al naar. Minister, hoe ver staat het nu met de uitvoering van de kilometerheffing voor vrachtwagens? Die was gepland voor 2013, meen ik mij te herinneren. U verwijst naar de aanduiding van een consult. Wanneer mogen we dat operationeel verwachten?

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Eerst was het de heer Schoupe, nu is het mevrouw Grouwels. Het is wat met partijgenoten van u die die bevoegdheid hebben, maar dat helemaal terzijde.

Minister, u hebt zelf het verband aangebracht tussen de kilometerheffing voor vrachtwagens en een systeem voor personenwagens. 2013 is altijd de streefdatum geweest voor de kilometerheffing voor vrachtwagens. Betekent dat dat in 2013, want het verband legt u zelf, ook het proefproject voor personenwagens aan bod komt? Gaan het proefproject en de definitieve regeling voor de vrachtwagens op hetzelfde moment worden ingevoerd?

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Minister, ik wil ook inspelen op die timing. Het politiek akkoord gaat niet enkel over een slimme kilometerheffing voor vrachtwagens en het proefproject voor personenwagens – het is heel belangrijk dat dat er komt – maar ook over een wegvignet. Geen partijgenoot, maar toch een geestesgenoot van cdH, minister van Openbare Werken, heeft nog uitspraken gedaan dat hij vermoedt dat het er niet voor 2013 zal komen en dat het 2014 zal zijn. Dat is één element in dit politiek akkoord. Hoe zit het met de timing? Halen we 2013? Dat is heel belangrijk.

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Er zijn al heel wat opmerkingen gemaakt in het verleden over dit dossier: rekeningrijden, kilometerheffing, elektronisch wegvignet. Daarbij werd er steeds de aandacht op gevestigd dat er ook een draagvlak moest worden opgebouwd. Ook in de toelichting die u hebt gegeven tijdens de vergadering van de Commissie voor Openbare Werken en Mobiliteit hebt u er altijd naar verwezen dat dit dossier in overleg met de Mobiliteitsraad van Vlaanderen (MORA) zou moeten worden opgebouwd. Minister, uitspraken zoals van minister Grouwels zetten het draagvlak en de afspraken tussen de drie gewesten weer op de helling. Ze veroorzaken ook onrust bij de transportsector. Welke initiatieven gaat u nemen om dat draagvlak te herstellen?

De voorzitter: De heer Verougstraete heeft het woord.

De heer Christian Verougstraete: In principe was er een akkoord in januari 2011 tussen de drie gewesten om tot een gezamenlijke aanpak te komen. Nu kunnen we enkel vaststellen dat er kakofonie is. Zowel het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest als het Waalse Gewest heeft een eigen inbreng. Normaal zou de kilometerheffing worden ingevoerd op 1 januari 2013.

Zij zeggen dat dat niet mogelijk is wegens heel wat technische problemen. Zo moeten er computers worden geplaatst in vrachtwagens. Daar is nog geen bestek of algemene aanbesteding voor opgemaakt. Ik veronderstel dan ook dat de datum van 1 januari 2013 niet zal worden gehaald. Wat is uw mening daarover?

Minister Hilde Crevits: Alle meerderheidspartijen uit de gewesten hebben zich akkoord verklaard met het proefproject over de kilometerheffing voor personenwagens. Mijnheer Keulen, ook de heer Vanraes heeft zijn handtekening gezet. Over het feit dat we in de GEN-zone zo'n proefproject zullen uitvoeren, bestaat er dus geen betwisting. Dat betekent natuurlijk niet dat ik akkoord ga dat het daar ook effectief zou worden ingevoerd indien het er zou komen. Het gaat hier over de invoering van de kilometerheffing in de drie gewesten, en niet in de GEN-zone. Als we ooit een kilometerheffing voor personenwagens invoeren, dan moet het in de drie gewesten zijn. Een pilootproject op een beperkt territorium moet ervoor zorgen dat we de effecten daarvan goed kunnen inschatten.

Mijnheer Vereeck of mijnheer Van Der Taelen, een van u beiden vraagt of dat dan betekent dat alle inkomsten van die GEN-zone, als die er al zullen zijn, naar de MIVB gaan. Natuurlijk niet, ik weet niet waar u dat vandaan haalt. Er bestaat alleen een akkoord over het feit dat er een proefproject mag komen in de GEN-zone om alle effecten van de kilometerheffing voor personenwagens te bekijken. Het is absoluut niet de bedoeling om op termijn enkel daar een kilometerheffing in te voeren of alles wat daar eventueel aan opbrengsten zou zijn, in de Brusselse openbaarvervoermaatschappij te investeren. We hebben het hier over de inschatting van de effecten van de kilometerheffing voor personenwagens.

Er zijn heel wat vragen over het samengaan met de technologie van de kilometerheffing voor vrachtwagens. Dat is een evidente keuze. Er is een consultant aangesteld. Ik lees een passage voor uit het principiële akkoord voor diegenen die denken dat ik niet zorgvuldig ben in mijn formuleringen: “Het systeem van de kilometerheffing voor vrachtwagens is ontwikkeld zodat het op een later tijdstip uitbreidbaar is naar lichte voertuigen, naar personenwagens.” Die consultant moet dus ook meteen in de softwaretechnologie die hij voorstelt, rekening houden met een mogelijke uitbreiding naar personenwagens.

We zullen weten wanneer we dat proefproject ten vroegste kunnen implementeren zodra we het verslag krijgen van de consultant. Dat moet niet noodzakelijk tegelijkertijd gebeuren maar het moet wel mogelijk zijn om gebruik te maken van dezelfde technologie.

Er zijn vervolgens nog wat vragen over de exacte timing. Vorig jaar hebben de drie gewesten een belangrijk akkoord gesloten dat heel wat implicaties heeft. Zo moet het Eurovignetverdrag worden opgezegd en moet worden nagegaan hoe dit fiscaal zal worden ingevoerd. Er is ook heel wat overleg nodig met de federale overheid. Dat overleg is volop bezig. Aan al wie nu uitspraken doet, zou ik willen vragen om te zwijgen en verder te werken. Door alle energie te bundelen, moeten we trachten resultaten te boeken in dit dossier. Wie me kent, weet dat ik me soms waag aan een timing. Dat is me al zuur opgebroken in een aantal dossiers. In dit dossier vind ik het echt wel belangrijk om de krachten verder te bundelen en keihard door te werken. Ik heb er vertrouwen in dat de streefdatum uit het regeerakkoord zal worden gehaald. Indien die niet gehaald kan worden, zult u daar tijdig van op de hoogte gebracht worden.

De heer Lode Vereeck: Minister, ik noteer dat u aan uw collega vraagt om te zwijgen. Dat lijkt me inderdaad een goede oproep. Zij heeft hier toch wat onrust veroorzaakt door met name de opbrengst van die kilometerheffing te koppelen aan de MIVB. Daardoor ontstaat natuurlijk de idee dat het niet budgettair neutraal zal zijn. Er is ook geen draagvlak op dit moment in Vlaanderen. Voor rekeningrijden op zich zou dat er nog kunnen komen indien alle andere forfaitaire belastingen zouden worden afgeschaft. Als bijkomende belasting betekent dit een zoveelste aanslag op de werkende mens. Bovendien riskeren wij nu om betalend in de file te staan.

Ik heb er echter vrij goede hoop op dat het er nooit zal komen, minister. Uw collega Smet heeft enkele jaren geleden immers nog benadrukt dat hij al jaren tegenstander is van een tolheffing. Ten eerste omdat het sociaal onrechtvaardig is, want de rijken kunnen blijven rijden en de armen worden gestraft, en ten tweede omdat het bedrijven in Brussel kan aanzetten om te delocaliseren. U zult dus in uw eigen regering al voldoende weerwerk moeten leveren om dit er ooit door te krijgen.

De heer Luckas Van Der Taelen: Mijnheer Keulen, u spreekt over een debiel voorstel. U bent misschien vergeten dat uw partij deel uitmaakt van de Brusselse Regering, waar ook mevrouw Grouwels deel van uitmaakt. Het is misschien een vergetelheid.

Bovendien, collega's, zijn er enkele niet onbelangrijke grote steden in Europa, zoals Londen, waar men jaren geleden al zo'n regeling heeft ingevoerd. En Londen is absoluut niet dichtgeslibd. Londen is geen stad die geleid wordt door een doortrappende ecologist, integendeel. We moeten gewoon vooruitkijken.

Dan is er nog het gerucht als zou het voorstel vanuit Brussel betekenen dat Vlamingen moeten bijdragen voor de MIVB. Als ze van Brusselse wegen gebruikmaken, pleit ik ervoor dat ze eerder bijdragen voor het openbaar vervoer dan te betalen om in de file te staan. (*Applaus bij Groen*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Katrien Schryvers tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de armoedebestrijding bij zelfstandigen

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borgh tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de armoedebestrijding bij zelfstandigen

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers: Voorzitter, minister, collega's, recent konden we kennis nemen van een studie van de Koning Boudewijnstichting over armoede bij zelfstandigen. Er werd gesteld dat ongeveer een derde van de zelfstandigen op de rand van de armoedegrens leeft en dat ongeveer 15 procent eronder zit. De studie stelde een aantal beleidsmaatregelen voor, waarvan er zich heel wat op het federale vlak situeren. Een aantal kunnen echter ook op Vlaams niveau worden uitgevoerd, minister.

Ik verwijs naar het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding (VAPA), waarin u een generiek beleid voorstelt, maar ook een aantal doelgroepen detecteert, onder meer zelfstandigen. U stelt daar ook een aantal maatregelen voor, zij het dat dat eerder een beperkte categorie is.

Minister, welke maatregelen neemt u ter zake? Hoever staat het met de uitvoering van de maatregelen die in het VAPA zijn opgenomen?

De voorzitter: Mevrouw Van der Borgh heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Voorzitter, minister, collega's, als we het in dit parlement over armoede hebben, gaat het nogal dikwijls over de aanpak van de structurele armoede en over kinderarmoede. Dat zijn uiteraard twee belangrijke zaken waaraan gewerkt moet worden, maar ook armoede onder zelfstandigen is een aandachtspunt dat we niet uit het oog mogen verliezen. 40.000 zelfstandigen leven vandaag structureel onder de armoedegrens. Ook daar moeten we de nodige aandacht aan besteden.

Minister, het VAPA bevat 188 doelstellingen, waarvan er amper 2 aandacht vragen voor de problematiek van armoede bij zelfstandigen. U hebt in uw beleidsbrief ook 13 prioriteiten vooropgesteld. Spijtig genoeg zit daar geen enkele bij over de aanpak van armoede bij zelfstandigen.

De Koning Boudewijnstichting heeft de verdienste dat ze hier een fundamenteel debat over heeft gevoerd, met als conclusie een aantal aanbevelingen en concrete maatregelen. Heel wat van die zaken zijn inderdaad federale bevoegdheid, maar uw collega-minister Laruelle heeft al bevestigd dat ze daar heel wat initiatieven rond zal nemen. Welke concrete plannen hebt u, als coördinerend minister van Armoedebestrijding, om hier een tandje bij te steken?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Er staan een aantal acties in ons Vlaams actieplan, waarvan de punten 151 en 152 specifiek op deze doelgroep inzoomen. Als we spreken over structurele armoede, bijvoorbeeld kinderarmoede, dan viseren we ook de kinderen van zelfstandigen of

gefaillleerden. Als we spreken over gekleurde armoede, dan kijken we ook naar de ondernemers die gekleurd zijn. Het is dus niet zo dat alleen die twee maatregelen gaan naar de doelgroep: heel wat andere maatregelen dragen bij aan de armoedebestrijding bij de doelgroep zelf.

Niettemin zijn er ook enkele concrete acties, in uitvoering van het actieplan zelf, maar die ook zijn genomen door de collega-ministers. Ik som ze even op: sinds eind 2010 is het ESF-project (Europees Sociaal Fonds) Begeleiding van gefaillleerden gestart in het kader van het werkgelegenheidsplan. Daarin worden nu 600 gefaillleerden begeleid in een traject naar loopbaanverandering. Daarnaast begeleidt SYNTRA ook honderd gefaillleerden, die opnieuw willen starten als ondernemer, en die krijgen een heel persoonlijk begeleidingstraject.

Minister-president Peeters geeft jaarlijks een subsidie van bijna 200.000 euro voor de werking van de vzw Zenitor en ook voor hun contact- en infopunt Tussenstap. Bij Tussenstap kunnen ondernemers met vragen terecht in verband met de bedreiging van het voortbestaan van hun zaak, gedwongen stopzetting en andere. Die opgebouwde expertise wordt verzameld in een kenniscentrum, ter kennis gesteld en gedeeld met beleidsverantwoordelijken om uit te zoeken welke bijkomende acties er moeten worden genomen.

Zenitor zelf geeft eerstelijnsadvies en helpt ondernemers bij hun heractivering en na de stopzetting. Er wordt ook gebruik gemaakt van vrijwilligers, die dit dikwijls zelf aan den lijve hebben ondervonden, die een groot inlevingsvermogen hebben, en die de gefaillleerden zelf kunnen begeleiden, niet alleen met materiële zaken, maar ook met psychische bijstand.

Zenitor heeft ook contact met de OCMW's omdat we ook merken dat OCMW's soms te weinig proactief zijn, en niet altijd vertrouwd zijn met de specifieke omstandigheden van zelfstandigen en gefaillleerden. Daarom proberen ze de bewustmaking bij de OCMW's te verbeteren.

Daarnaast is er nog de actie Boeren op een Kruispunt. Daarbij wordt specifiek naar de land- en tuinbouwsector gekeken. Het is natuurlijk niet alleen de bedoeling om in te zetten waar het al is misgelopen, maar ook om preventief te werken. Daarvoor is het beleid belangrijk dat minister-president Peeters heeft uitgewerkt voor begeleiding en ondersteuning van starters. Daarin worden starters ondersteund om de haalbaarheid van hun project goed te onderzoeken voor ze starten. Daar gaat jaarlijks 2 miljoen euro naartoe, en er worden 2500 haalbaarheidsstudies gefinancierd.

Uiteraard willen we verder uitzoeken hoe we nog meer inspanningen kunnen leveren. Mijn kabinet was ook aanwezig op de recente rondetafelconferentie van de Koning Boudewijnstichting. We hebben ook begrepen dat er heel concrete suggesties zijn voor het beleid, waarmee we in Vlaanderen aan de slag kunnen. We gaan die suggesties meenemen, delen met de collega's en nagaan of we in de actualisatie van het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding nog meer doelgerichte maatregelen kunnen nemen.

Mevrouw Katrien Schryvers: Minister, u verwijst naar maatregelen voor gefaillleerden, maar gelukkig ook naar heel wat andere maatregelen, want die zijn heel belangrijk voor de begeleiding doorheen het zelfstandig zijn van starters in moeilijkheden. We moeten niet wachten tot iemand gefaillleerd is.

U hebt ook gezegd dat een aantal diensten zoals OCMW's, zeer weinig vertrouwd zijn met deze problematiek en er zijn gespecialiseerde instellingen zoals Zenitor en Tussenstap, die daarvoor kunnen optreden. Ik weet niet of er altijd goed wordt doorverwezen. Ik begrijp dat OCMW's soms terughoudend zijn omdat ze de problematiek niet genoeg kennen en niet aan budgetbegeleiding doen. Ik vraag toch een beleid dat aanklappend werkt en zorgt dat OCMW's dat doorgeven aan gespecialiseerde instellingen, en dat Vlaanderen daarin initiatieven neemt.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Minister, ik blijf een beetje op mijn honger zitten. U hebt een opsomming gegeven van wat uw collega-ministers doen en u bent coördinerend minister voor armoedebestrijding. U kunt niet duidelijk zeggen welke minister wat heeft gedaan.

U bent echter ook minister van Armoedebestrijding. Ik had graag gezien dat u een bijkomende inspanning zou doen en concreet met betrekking tot dat aspect zou werken. U weet ook dat zelfstandigen, zeker zelfstandigen die werken in die moeilijke omstandigheden, vaak geïsoleerd zijn en niet naar buiten durven te komen met hun problemen. Daaraan moet net extra aandacht worden besteed. Net voor hen moet een tandje worden bijgestoken. OCMW's kunnen ter zake inderdaad heel wat werk doen. De verenigingen die vandaag al bestaan, werken daar ook aan. Deze studie – die eigenlijk een studie van 2001 is, die nu is geüpdatet – toont aan dat er niets is veranderd, integendeel. We moeten dus echt verder aandacht besteden aan die problematiek.

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor: Voorzitter, minister, armoede bij zelfstandigen is inderdaad een problematiek die nog onderbelicht is, maar die ook wel tot uiting komt in het kader van het project met betrekking tot de onderbescherming. Dan gaat het over mensen die recht hebben op bepaalde zaken, maar daar om een of andere reden, uit trots of onwetendheid, geen gebruik van maken. Een aantal organisaties werken specifiek aan armoedebestrijding bij zelfstandigen. Daarnet zijn er een paar genoemd. Er is ook gewezen op de te weinig proactieve rol van OCMW's. Daarom vraag ik die proactiviteit bij de OCMW's te verhogen. Is er al overleg geweest met de minister van Welzijn, om te bekijken welke stimulansen daarvoor mogelijk zijn?

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, ik was ook aanwezig op die rondetafelconferentie van de Koning Boudewijnstichting. Daar zijn inderdaad heel concrete en goede maatregelen naar voren geschoven, die we zeker eens van dichterbij moeten bekijken. Sommige leden hebben al gewezen op het fenomeen van 'too proud to fail' waaraan zelfstandigen lijden. Dat maakt het veel moeilijker om dit te ontdekken. Wat echter op een bepaald ogenblik ook ter sprake is gekomen, is dat er een mentaliteitswijziging nodig is bij de hele samenleving. Het idee dat het evident is voor zelfstandigen, dat ze de bewuste keuze maken om volledig op eigen benen te staan en daardoor minder nood hebben aan een of ander vangnet, klopt niet. Onze overheid moet daarop inspelen. Ze moet zelf die problemen gaan detecteren bij de zelfstandigen. Ze moeten hen uit het isolement halen en daar iets aan doen.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Minister, wat u niet hebt aangehaald, is een soort preventief beleid. Op de huisvestingsmarkt heeft men het over noodkopers: mensen die geen huurwoning meer vinden en dan maar een krot kopen. Ik zie dat er ook steeds meer noodzelfstandigen zijn: mensen die echt geen werk vinden en er om een of andere reden toe worden aangezet dan maar als zelfstandige te beginnen. Als ik het aantal winkel zie waar men allerlei inrichtingswerken doet en die zes maanden later opnieuw sluiten, dan vraag ik me af of we niet veel meer een preventief beleid moeten voeren. Moeten we die mensen uit doelgroepen die vandaag noodzelfstandigen zijn, niet begeleiden en hun eventueel beletten investeringen te doen die nooit enige opbrengst zullen opleveren?

Ik denk bijvoorbeeld ook aan starters in de kinderopvang. Er is nu al een heel plan opgezet, samen met minister Vandeurzen, om dat enigszins in te perken. Ook daar zien we heel veel mensen die weinig onderbouwd met iets beginnen en daarna failliet gaan.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Minister, uw antwoord ontgoocht me. U herhaalt eigenlijk het antwoord dat de minister-president in de commissie Economie heeft gegeven over deze

problematiek. Hij is toen heel uitvoerig ingegaan op wat u nu slechts hebt opgesomd. Er is echter al wat tijd verstreken sinds dat interessante debat in de commissie Economie, en er is eigenlijk weinig of zelfs niets veranderd. De cijfers vandaag tonen aan dat het probleem zeer ernstig is. Het gaat hier over structurele armoede. Minister, ik wil u waarschuwen: gooi dit alstublieft niet op één hoopje met kinderen in armoede, met gekleurde armoede, met al die andere doelgroepen. Bekijk dit alstublieft als een afzonderlijk probleem. In Vlaanderen wordt momenteel veel te weinig aandacht besteed aan deze problematiek. We hebben dringend nood aan een preventief beleid, want voor de rest zijn we helaas weinig of niet bevoegd. Dit blijft nog altijd federale materie. Voorzitter, ik wil er dan ook op aandringen dat deze Vlaamse Regering bij hoogdringendheid initiatieven neemt om alle interessante suggesties van de Koning Boudewijnstichting, suggesties uit de beleidsnota's enzovoort te vertalen in daadwerkelijke beleidsmaatregelen.

Minister Ingrid Lieten: Collega's, ik zal nogmaals een aantal punten herhalen.

Mevrouw Vogels, er is wel degelijk een preventief beleid. Ik heb er ook naar verwezen. Jaarlijks wordt er meer dan twee miljoen euro besteed aan haalbaarheidsstudies voor startende zelfstandigen, mensen die denken dat ze een zelfstandige zaak zullen kunnen opzetten, waarbij ze professioneel en op kosten van de overheid begeleid worden om een businessplan op te maken en om een haalbaarheidsstudie te bekijken. Dat kan zeker worden uitgebreid. Uw suggestie om het meer sectorieel te benaderen, zal ik zeker meenemen.

Daarnaast ben ik het ook eens met de opmerking van verschillende collega's dat armoede bij zelfstandigen zeker en vast meestal verdoken armoede is, omdat zelfstandigen het verbergen en vaak te trots zijn om op zoek te gaan naar de hulp die er soms wel bestaat. Die verdoken armoede leidt, dikwijls op momenten dat het niet meer lukt, tot een totaal faillissement of een stopzetting van de zaak, met een heel moeilijke herintreding in de maatschappij en een moeilijke zoektocht naar een nieuw beroepsinkomen. Er zijn een heel aantal projecten die daarop inspelen.

Ik ben het ook eens met een aantal collega's die zeggen dat het OCMW een belangrijke impact zou kunnen hebben, wanneer ze meer proactief op zoek zouden gaan en de signalen beter zouden lezen van zelfstandigen in hun gemeente, ten minste van diegene bij wie het probleem zichtbaar is. Dat is zeker een aanbeveling waarmee ik rekening zal houden en waarvan ik zal nagaan hoe we de OCMW's kunnen ondersteunen om meer 'outreaching' te werken, om een term uit de welzijnssector te gebruiken.

We zullen de conclusies van de rondetafel met de collega's bekijken en nagaan hoe we nieuwe maatregelen of extra effectiviteit kunnen brengen aan bestaande maatregelen om de geformuleerde beleidsadviezen in de praktijk te brengen.

Mevrouw Katrien Schryvers: Minister, zelfstandigen in armoede vormen inderdaad heel vaak een verdoken groep. Het gaat ook niet alleen om de zelfstandige, maar om een heel gezin. Het is heel belangrijk dat deze verdoken groep zeker geen vergeten groep is en dat er hiervoor voldoende aandacht is in de beleidsdomeinen.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Minister, de betogen van de verschillende collega's uit alle partijen die in dit parlement vertegenwoordigd zijn, hebben aangetoond dat het een belangrijk thema is. Straks voeren we een actualiteitsdebat over de problemen in de industrie, maar ook de zelfstandigen vormen het fundament van onze economie. Vlaanderen gaat er prat op dat het het ondernemerschap stimuleert en dat we risico's durven te nemen. Het is dan ook aan de Vlaamse overheid om te tonen dat we ook deze mensen niet in de steek laten. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Jans tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de gevolgen van de federale besparingen bij Volksgezondheid voor de Vlaamse projecten geestelijke gezondheidszorg in het kader van artikel 107 van de Ziekenhuiswet

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Vera Jans: Voorzitter, minister, minister-president, collega's, er is een grote en noodzakelijke hervorming op til in de sector van de geestelijke gezondheidszorg. Haast nergens worden zoveel mensen opgenomen in een psychiatrische instelling als in België. Iedereen erkent gelukkig ook wel de noodzaak om te evolueren van enkel residentiële opvang naar meer geestelijke gezondheidszorg aan huis.

In 2009 al waren alle overheden en alle ministers van Volksgezondheid het eens en waren de nodige protocollen ondertekend. De principes waren duidelijk. Het aantal psychiatrische bedden werd afgebouwd. De middelen werden bewaard maar konden meer flexibel worden ingezet in de thuiszorg, in de omgeving van de patiënt.

Van de negentien regio's – ons land werd ingedeeld in negentien regio's – zijn er tien onmiddellijk kunnen starten. Een tweetal andere zijn gestart maar wachten op de hun toegezegde financiering. De rest volgt weldra. In deze regio's – en het gaat toch wel om een heel groot stuk van ons grondgebied en van Vlaanderen – zijn inderdaad al psychiatrische bedden afgebouwd en is men overgegaan tot toch wel vrij vernieuwende maar efficiënte samenwerkingsverbanden tussen algemene en psychiatrische ziekenhuizen, huisartsen, thuisverpleging, VDAB, sociale huisvestingsmaatschappijen, centra voor geestelijke gezondheidszorg, revalidatiecentra en noem maar op.

Op 11 januari 2012 – dat was zeer recent: we houden de vinger aan de pols – bevestigde minister Onkelinx dat die projecten relevant en belangrijk zijn, dat we doorgaan, en dat de financiering gevrijwaard bleef van de federale besparingen. Groot was dan ook de verbazing in de regio's die al klaar staan, waar de bedden al zijn afgebouwd en waar men al heeft ingezet op ambulante hulp, toen men plots vaststelde dat er een kink in de kabel zit, dat er een probleem is met de financiering. Mijn vraag ligt dan ook voor de hand: minister, wetende dat onze Vlaamse geestelijke gezondheidsactoren en ons Vlaams veld zich hier actief op hebben ingezet en er een belangrijke partner van vormen, welke maatregelen kunt of zult u nemen om duidelijkheid te creëren of om er mede voor te zorgen dat die projecten, de 'projecten 107', zoals we ze kennen in de sector, toch voortgang kunnen vinden?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Mevrouw Jans, ik wil een onderscheid maken tussen enerzijds uw analyse, die, denk ik, juist is en het feit dat u daar wellicht met enige frustratie tegen aankijkt, en anderzijds uw vraag: wat ik daaraan zal doen. De Vlaamse overheid is daar niet voor bevoegd en heeft daar ook geen middelen voor.

Het is juist dat wij samen met mijn federale collega heel erg hebben geïnvesteerd in deze transitie in de psychiatrische zorg. Na Malta beschikt België over de meeste intramurale psychiatrische capaciteit. Een verdere transitie werd door iedereen als een goed idee onderschreven. Het is juist dat we samen met de federale overheid de projecten hebben beoordeeld en geëvalueerd. Er werden er inderdaad tijdens de laatste interministeriële conferentie (IMC) een aantal goedgekeurd. Ze krijgen 725.000 euro per project om die transitie van ziekenhuisbedden naar ambulante intensieve of andere psychiatrische zorg mogelijk te maken. Zij moeten dat doen samen met bijvoorbeeld onze centra voor geestelijke gezondheidszorg (cgg's). Dat is heel belangrijk. Er zijn er inderdaad nog twee die ook in de eerste pot zaten: de projecten in Noordoost-Limburg en in Ieper. Er werd op die IMC afgesproken om die ook te laten van start gaan.

Ik heb, zoals u, vernomen dat er door de besparingen in de ziekteverzekering wellicht nu geen ruimte is. Ik heb daarover met minister Onkelinx contact gehad. Ik heb tegenover haar uiteraard onze bezorgdheid geuit omdat er al zoveel in beweging is. Er zijn heel wat coördinatoren in de andere projecten waarvan de financiering eind 2011 gestopt is, die een hele transitiebeweging aan het begeleiden waren. Ik heb gevraagd dat er toch wordt onderzocht in welke mate men daarvoor de financiering nog kan organiseren. Ik kan u bevestigen dat minister Onkelinx dat ook wel beseft. Maar uiteraard is dat een federale bevoegdheid. Dat zal op de volgende IMC aan bod komen, zodra die officieel opnieuw wordt opgestart.

Mevrouw Vera Jans: Minister, ik ben blij opnieuw te horen dat u doordrongen bent van de meerwaarde en de noodzaak van die projecten. Onze afhankelijkheid van de federale beslissing stemt mij triest omdat ik weet dat onze Vlaamse sectoren zich hiervoor actief hebben ingezet. Er beweegt bijzonder veel. Er wordt een goede evolutie voorbereid. Ik hoop ten stelligste dat de volgende IMC u de gelegenheid zal geven om toch nog eens vanuit Vlaanderen, zoals het al gebeurd is, te benadrukken hoe cruciaal dit is en hoe spijtig het is dat men op 11 januari 2012 in een openbare commissie, waarvan een beeldverslag bestaat, een toezegging geeft, om nauwelijks een maand later daarop terug te komen. Dit veroorzaakt heel wat onrust in de sector. Dat betreurt ik samen met u.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Minister en mevrouw Jans, niemand in dit parlement twijfelt aan de meerwaarde van deze projecten. Maar, voorzitter, wij zijn hiervoor helaas niet bevoegd. Mevrouw Jans, het is belangrijk dat u deze problematiek laat aankarten door uw collega's die in de Federale Regering zitten. Minister, ik twijfel er geen seconde aan dat u uw bezorgdheid zult uiten op de IMC. Maar, mevrouw Jans, u kunt op het Vlaamse niveau, zonder deze bevoegdheid te laten overhevelen naar het Vlaamse niveau zodat we in Vlaanderen over de volheid van bevoegdheid beschikken – en ik moet u er niet van overtuigen dat wij daar voorstander van zijn –, vragen stellen zoveel u wilt, minister Vandeurzen zal, spijtig genoeg, niets kunnen doen.

Steun ons in ons pleidooi in de federale Kamer om de volledige bevoegdheid naar Vlaanderen over te hevelen. Pas dan zullen wij ter zake een duidelijk integraal beleid kunnen voeren. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Voorzitter, ik stel vast dat een CD&V-parlementslid aan een CD&V-minister, beiden toevallig Limburgers, vragen stelt over een federale besparingsmaterie. Dat is alles wat ik wilde zeggen. (*Applaus bij de oppositie*)

De voorzitter: Het publiek moet geen uitingen van goedkeuring of afkeuringen laten blijken. Ik begrijp dat mevrouw Van der Borght een hele bus heeft meegebracht.

Minister Jo Vandeurzen: Nu begrijp ik waarom mevrouw Van der Borght deze uitspraak heeft gedaan. Ik heb geen verdere opmerkingen. (*Opmerkingen van de heer Johan Verstreken*)

Voorzitter, ik heb daar niets aan toe te voegen. Het probleem stelt zich ook in West-Vlaanderen, als dat een troost kan zijn.

Mevrouw Vera Jans: Voorzitter, ik ben inderdaad Limburger, ik pleit schuldig, en de minister is ook Limburger. Dat is elke dinsdag in de commissie Welzijn een probleem, want dan stel ik aan diezelfde minister vragen.

Het klopt ook dat de middelen federaal zijn. Anderzijds is het wel zo dat de sectoren waarvoor Vlaanderen bevoegd is, de cgg's en niet te vergeten onze openbare psychiatrische zorgcentra, allemaal betrokken partij zijn. Dan vind ik dat het mogelijk moet zijn dat een

parlementslid dat deze bevoegdheden opvolgt, over een belangrijk dossier vragen stelt aan de minister, eender waar de betrokken minister woont.

Ik denk dat ik mag besluiten dat iedereen in dit halfroond de projecten een warm hart toedraagt. Natuurlijk houdt men aan de overkant van de straat de vinger aan de pols. Ook daar worden vragen gesteld en wordt er geïnterpelleerd. Maar het is mijn overtuiging dat hoe meer we dit punt duidelijk maken, hoe beter het juiste doel gediend kan zijn. (*Applaus van de heer Eric Van Rompu*)

De voorzitter: Mevrouw Dillen, er is wel een relatie tussen de centra voor geestelijke gezondheidszorg en dit soort projecten. Minister Vandeurzen zegt me bovendien dat hij een aantal van die dingen mee heeft getekend. Het waren toevallig drie Limburgers, maar daar moet u verder niets achter zoeken, mevrouw Van der Borgh.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Martens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over een bijsturing van het actieplan biologische landbouw om de bioproductie te doen stijgen

ACTUELE VRAAG van mevrouw Tine Eerlingen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stijgende vraag naar biologische landbouwproducten en het achterblijven van het aanbod in Vlaanderen

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Voorzitter, minister-president, beste collega's, u weet allemaal dat wij de biologische landbouw een warm hart toedragen omdat het een vorm van landbouw is die het milieu en de natuur uitermate respecteert en ook respect betoont voor het dierenwelzijn. Beesten krijgen daar meer vrije uitloop en zitten ruimer in hun hok. Medicijnen worden enkel curatief toegepast en niet preventief zoals met het antibioticagebruik in de gangbare landbouw. Dat zijn allemaal redenen om die biologische landbouw te ondersteunen.

De Vlaamse Regering doet dat ook. In het strategisch actieplan 2008-2012 van de biologische landbouw staan heel wat maatregelen opgesomd om de afzet van de biologische landbouw te bevorderen, de vraag naar biologische landbouwproducten te stimuleren en de productie van biologische landbouw in Vlaanderen te doen bijbenen.

Wat lezen we spijtig genoeg vandaag in de kranten? Het was ons uiteraard al langer bekend: de vraag naar biologische landbouwproducten stijgt inderdaad met 10 procent per jaar, en in 2010 zelfs met 20 procent, maar de Vlaamse productie volgt niet. Die stabiliseert min of meer. Vorig jaar zijn er dertig nieuwe land- en tuinbouwbedrijven bijgekomen, maar dat is te weinig om die gestegen vraag te kunnen invullen. We merken dat de toenemende vraag van de Vlaamse consument nu moet worden ingevuld met geïmporteerde producten, wat uitermate spijtig is. Het is een gemiste kans voor onze Vlaamse landbouwers die vaak bij omschakeling naar biologische landbouw, een stabiel inkomen hebben en vaak ook een hogere rendabiliteit van hun bedrijf kennen.

Het is natuurlijk ook een gemiste kans voor het milieu, want de consumenten denken met de aankoop van biologische producten een goede zaak voor het milieu te doen, maar we worden nu vaak beleverd met ingevlogen sperzieboontjes uit Kenia en zo meer.

Wat scheelt er met het Vlaams Actieplan 2008-2012? Waarom slagen we er niet in om de productie te doen bijbenen? Dat was nochtans een van de doelstellingen van het Actieplan.

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Voorzitter, minister-president, welkom terug. Ik ben blij dat u net op tijd bent om onze vragen te beantwoorden.

De heer Martens heeft de positieve elementen van de biolandbouw al naar voren gebracht, ik zal ze niet herhalen. Het is inderdaad zo dat de vraag naar biolandbouw serieus gestegen is, met 10 procent per jaar en vorig jaar, in 2010, zelfs met 20 procent. Ook het aanbod is gestegen, er zijn een dertigtal landbouwers bij gekomen die nu bio zullen produceren. Een dikke 250 bedrijven zijn nu echt bio aan het boeren.

We bengelen in Europa echter nog altijd een beetje aan het staartje. We hebben een inhaaloperatie gedaan, maar die is niet voldoende. Er moet inderdaad nog veel ingevoerd worden. Wat me frappeert, is dat er zelfs varkensvlees, dat voor Vlaanderen toch een exportproduct is, moet worden ingevoerd voor de biomarkt.

Er is een evaluatie van het Strategisch Plan Biologische Landbouw bezig. In het najaar van 2011 gaf u aan dat u daarmee gestart was en dat een nieuw beleidsplan zal worden opgestart vanaf 2013. Welke wijzigingen zult u daarin aanbrengen? Kunt u al een tipje van de sluier oplichten betreffende deze evaluatie? Hoe zult u het aanpakken om de landbouwers te stimuleren om nog meer en sneller de omschakeling te maken?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, dames en heren, de eerste vraag was of er initiatief genomen was ten aanzien van de biolandbouw. U hebt terecht verwezen naar het Strategisch Plan 2008-2012. Er was een tijd – maar dat is men nogal snel vergeten – toen de biolandbouwers met getrokken riek – als ik dat zo mag zeggen – tegenover de reguliere landbouwers stonden. In 2008 is daar verandering in gekomen. We hebben toen samen, zowel met de bioboeren als met de gangbare landbouwers, de handen in elkaar geslagen en we hebben beslist om iets te doen.

Elk jaar worden actieplannen geformuleerd met alle betrokkenen. Ik som niet alles op, ik noem er enkele: ‘Bio zoekt Boer’, ‘Bio zoekt Keten’, ‘biobedrijfnetwerken’ en ‘biovarkens’. Er werden diverse initiatieven genomen.

Tenzij u zegt dat ik er zelf aan moet beginnen – sommigen zouden dat misschien graag hebben en u weet dat ik na mijn politieke carrière graag landbouwer zou worden – kan ik alleen maar aanmoedigen. Ik kan er de gangbare landbouw alleen maar op wijzen dat er een markt is voor bioproducten. We hebben een aantal instrumenten om de landbouwers te informeren over hoe een en ander in elkaar steekt. We hebben in de commissie al aangekaart dat er een groeiende markt is, dat er spijtig genoeg onvoldoende Vlaamse bioproducten zijn en dat we ze uit andere landen naar hier moeten halen. Ik ben het volledig met u eens dat we nog heel wat mensen kunnen enthousiasmeren om in de biolandbouw te stappen.

We hebben het Strategisch Plan 2008-2012 aan een evaluatie onderworpen. We leggen er de laatste hand aan om er nog meer dan in de eerste fase een turbo op te zetten om ervoor te zorgen dat het sneller gaat. We zullen met de sector bekijken hoe we een aantal dingen kunnen versnellen of uitbreiden. Op ‘Bio zoekt Boer’ hebben vorig jaar 250 boeren een beroep gedaan. Het is een stijgend succes. Ook in verband met het biovarken werden recentelijk initiatieven genomen. Er werd een project goedgekeurd om dit verder in gang te zetten. We doen dat ook voor de akkerbouw, voor de biologische graanteelt. Het zijn heel interessante initiatieven. U vroeg hoe het Strategisch Plan er zal uitzien na 2012. Ik ga ervan uit dat we verder bouwen op wat we hebben en ik ben het met u eens dat we een versnelling moeten bewerkstelligen, maar die versnelling is pas mogelijk wanneer er boeren, landbouwers, zijn die het nut ervan inzien en die de stap zetten.

De heer Bart Martens: Minister-president, u hebt gelijk, er heeft heel wat bewogen in de gangbare landbouw. Zelfs de woordvoerder van het ABS, Guy Depraetere en zoon, is omgeschakeld naar biolandbouw. Tot een aantal jaren geleden was dat niet denkbaar.

‘Bio zoekt Boer’ werkt met één consulente. Is dat voldoende, minister-president? We hebben in het kader van ons mestbeleid afgesproken dat boeren die problemen hebben met het voldoen aan de mestnormen steun, advies en begeleiding krijgen van de Vlaamse Landmaatschappij (VLM). Is het niet aan die adviseurs om te onderzoeken of de omschakeling naar biologische landbouw een oplossing zou kunnen zijn voor die bedrijven? Uit onderzoek van de universiteit van Wageningen blijkt dat in het grondwater onder biologische rundveebedrijven een kwart minder nitraat zit dan bij de gangbare bedrijven. Ook voor die problemen kan omschakeling naar biolandbouw een oplossing zijn.

Mevrouw Tine Eerlingen: Minister-president, er is inderdaad een enorme beweging op gang gebracht. Alle actoren werken daar samen aan, maar het gaat nog altijd te traag. We kunnen de mensen niet dwingen om om te schakelen. Ik wil u wel vragen om bij elke actie die u onderneemt in het beleidsdomein Landbouw, aandacht te besteden aan de biolandbouw zodat landbouwers er steeds mee in contact komen en het steeds minder vreemd wordt; zodat het iets wordt wat naast de gangbare landbouw staat en waar men voor kan kiezen.

Het kan een stimulans zijn voor de landbouwers dat de prijzen veel stabielere zijn dan in de gangbare landbouw omdat de vraag zo groot is. In tijden van crisis kan dat toch een positief punt zijn.

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Voorzitter, minister-president, ook van mijnentwege hartelijk welkom in dit halfroond. Ik weet ook dat er een en ander beweegt in de biosector. Ik weet dat daar subsidies tegenover staan.

Aan de andere kant vind ik dat we te veel in een niche blijven werken wat de biolandbouw betreft. Bij de aanpak van de mestoverschotten hebben we gemerkt dat er ontzettend veel problemen zijn gerezen over de perceelsbenadering wat bemestingsnormen betreft, speciaal voor de biolandbouw. Dat bewijst toch dat we de gevoeligheid voor bio alleen hebben als het over de niche gaat, maar niet als het in een breder geheel wordt ingekapseld. Het strategisch plan voor de korte keten is een goed middel om daarop voort te gaan.

Het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds (VLIF) stopt 10 miljoen euro in de varkenssector. Dat gaat naar varkens en varkensstallen. Inzake de import van biovarkens, gelet op de varkenscrisis en de prijzenproblematiek, stel ik voor dat de VLIF ook aandacht heeft voor de biovarkens die we hier te weinig hebben.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Voorzitter, ik sluit me aan bij de vraag. Laat me beginnen met een persbericht: ‘Goed nieuws: op tweeënhalve jaar tijd hebben al zo’n 71 boeren in Vlaanderen de overstap gemaakt naar biolandbouw!’ dat gebeurde via ‘Bio zoekt Boer’. Ik veronderstel dat deze actuele vraag ook gebaseerd is op een artikel. Daar lees ik: “de markt is nog jong en het evenwicht is broos”. Dat is een belangrijk element. De traditionele sector haalt aan dat de stimulansen vanuit de handel- en distributiesector cruciaal zijn in het beslissingsproces van land- en tuinbouwers. 120 à 150 varkens lijkt me niet echt stimulerend, gelet op de grootte van de varkensbedrijven. Waar is de stimulans, vraag ik me af? Minister-president, komen er acties en overleg van en met de handel- en distributiesector zelf?

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Voorzitter, ik wil in de eerste plaats opmerken dat ik het, net als de minister-president, betreurt dat sommigen er steeds een strijd tussen de biolandbouw en de reguliere landbouw van maken. De heer Martens heeft verklaard dat in de biolandbouw wel

aandacht aan dierenwelzijn wordt besteed. Hij suggereert eigenlijk dat dit in de traditionele landbouw niet het geval is. Ik betreur dit.

Ik ben een consument van bioproducten. Ik vrees echter dat te weinig mensen zich omwille van de kleinschaligheid aan biolandbouw willen wijden. Zolang we er niet in slagen tot biolandbouw op grootschalige wijze te komen, zal dit probleem volgens mij blijven bestaan. De vraag is dan ook op welke wijze we de landbouwers kunnen stimuleren om op grootschalige wijze aan biolandbouw te doen.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Voorzitter, er is net gevraagd hoe we de biolandbouw eventueel kunnen stimuleren. De lancering van het Strategisch Plan Biologische Landbouw heeft me zeer verheugd. Wat me ook heeft verheugd, is de mededeling in de recentste beleidsbrief van de minister-president dat hij voor 2012 een beleidsplan klaar heeft.

Dit lijkt me interessant voor de mensen die willen overstappen. Wat zijn de aandachtspunten waar de minister-president met betrekking tot de stimulering eerst aandacht aan wil schenken? Het lijkt me belangrijk dat de minister-president een concreet antwoord op deze vraag geeft, ten behoeve van de mensen die willen overstappen. Ik ben ervan overtuigd dat mensen sneller zullen overstappen en sneller ruimte zullen zoeken of tot eventuele investeringen zullen overgaan indien ze duidelijk weten wat ze van de Vlaamse Regering kunnen verwachten.

Minister-president Kris Peeters: Ik zal beginnen met de vraag van de heer Callens. Ik hoed me voor een aankondigingspolitiek. Ik wil vermijden dat ik in het Vlaams Parlement – terecht – het verwijt zou krijgen dat ik iets heb aangekondigd dat nog niet is gestabiliseerd of beslist. Ik zal de prioriteiten zo snel mogelijk communiceren. Dat is momenteel nog niet rond. Dat moet niet enkel in de schoot van de Vlaamse Regering of door mij als minister van Landbouw worden beslist: alle andere actoren worden hierbij betrokken.

De heer Sintobin heeft gelijk. Gedurende een bepaalde periode was de biolandbouw goed en de gangbare landbouw slecht. Gelukkig zijn we in 2008 en de daaropvolgende jaren van die polarisering afgestapt. Ik wil daar absoluut niet opnieuw in terecht komen. Het is volledig verkeerd de situatie op die manier te omschrijven. De gangbare landbouw houdt zich ook perfect aan de wetgeving en levert ook heel wat inspanningen voor het dierenwelzijn. De heer Martens heeft terecht opgemerkt dat er een markt voor biolandbouw is en dat we daar op zouden moeten inspelen.

De heer Sintobin heeft ook gelijk dat het landbouwareaal beperkt is. Biolandbouw vergt nu eenmaal meer oppervlakte dan gewone landbouw. Dit heeft onder meer met de producten te maken. Er zijn limieten. Het is natuurlijk mogelijk dat het Vlaams Parlement me meer hectaren landbouwgrond ter beschikking wil stellen. In dat geval wil ik het Vlaams Parlement daar nu al voor danken.

Mevrouw Rombouts heeft terecht opgemerkt dat het niet enkel om de landbouw draait. Aangezien ze hier een belangrijke rol in spelen, zal ik ook de distributie en de handel hierbij betrekken.

De mensen die positief staan tegenover bioproducten, mogen niet vergeten dat die producten meestal iets duurder zijn. Dit geldt zeker voor de mensen die voor de zwakkeren in de samenleving opkomen. De kostprijs van heel wat producten uit de gangbare landbouw ligt lager. Indien we ons enkel bioproducten zouden kunnen aanschaffen, zou ik spijtig genoeg misschien de vraag krijgen waarom de producten zo duur zijn. Het gaat dan natuurlijk om een ideale wereld.

Ik heb hier, ook vanuit de oppositie, een aantal opmerkingen naar voren horen brengen. Ik zal daar met plezier rekening mee houden. Zo is me gevraagd of nog meer consulents kunnen worden ingezet en hoe het met het Vlaams Landbouw investeringsfonds zit. Ik bekijk dit met

een open geest. Ik vertrek steeds vanuit de vaststelling dat het niet om de tegenstelling tussen biolandbouw en gangbare landbouw gaat. Er is een markt en een plaats voor beiden.

De heer Bart Martens: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb begrepen dat het Strategisch Plan Biologische Landbouw wel een opvolger zal krijgen en dat het misschien nog wat zal worden bijgestuurd.

Mevrouw Rombouts, ik denk niet dat de distributie een probleem is. Veilingen zoals Brava springen op de kar, slachterijen openen aparte biolijnen enzovoort.

Ik hoop inderdaad dat bioproducten en gangbare producten naar elkaar toe groeien wat de prijs betreft. Het is natuurlijk ook oneerlijke concurrentie. De gangbare landbouwproductie wentelt namelijk een aantal kosten af op de gemeenschap, zoals de zuiveringskosten voor ons drinkwater waar de pesticiden van de gangbare landbouw nog moeten worden uitgehaald. Het is vaak zo dat de gangbare producten eerder te goedkoop zijn dan dat bioproducten te duur zijn. Met kortere ketens moet het voor ieders budget mogelijk zijn om bioproducten aan te schaffen.

Mevrouw Tine Eerlingen: Het Strategisch Plan Biologische Landbouw is een positief verhaal. We moeten echter iets harder inzetten op die omschakeling. Misschien moeten we eerst bekijken wat de knelpunten zijn, wat de meeste mensen tegenhoudt om die omschakeling effectief te maken. Zo kunnen we daar prioritair aan werken.

Ik ben het ermee eens dat die twee types van landbouw naast elkaar kunnen bestaan. Het is natuurlijk wel zo dat de producenten van de biolandbouw een eerlijke prijs voor hun product krijgen, wat bij de gangbare landbouw niet altijd het geval is.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUALITEITSDEBAT over de recente golf van ontslagen, de erosie van ons industrieel weefsel en de reactie daarop van de Vlaamse Regering

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het actualiteitsdebat over de recente golf van ontslagen, de erosie van ons industrieel weefsel en de reactie daarop van de Vlaamse Regering.

Het debat is geopend.

De sprekers krijgen het woord gedurende tien minuten. De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Minister-president, ik heet u van harte welkom – naar het schijnt is het de bedoeling dat ik dat doe. Ik heb vastgesteld dat de as Berlijn-Brussel zeer kort is geworden. U bent hier op tijd geraakt, waarvoor dank. Indien u er niet zou zijn geraakt, hadden we wel een aantal van uw collega's over dit onderwerp kunnen interpellieren. Ik ben alvast blij dat u er bent.

Ik zal proberen niet te veel in herhaling te vallen. We hebben dit debat al voor een deel in de commissie Economie gevoerd. Toen waren er – mevrouw Ceysens, u herinnert zich dat vast wel – bekommernissen over twee belangrijke Antwerpse bedrijven: BASF, dat een miljardeninvestering aan zijn neus voorbij zag gaan, en Petroplus/BRC, dat waarschijnlijk de boeken zal moeten neerleggen.

Naar aanleiding van dat debat hebben we al gezegd dat het met onze Vlaamse industrie, en zeker met de grootindustrie binnen die economie, niet goed gaat. We staan op verlies wat een aantal belangrijke bedrijven betreft. We zijn Opel verloren en zijn vandaag Crown Cork in Deurne aan het verliezen, waar 322 banen op de helling staan. We hebben de investering bij BASF gemist. Daar waren redenen voor, waar we straks misschien op terugkomen. Petroplus/BRC staat op verlies. Alcatel-Lucent heeft recentelijk moeten inbinden. Ook Nokia Siemens, Van Hool, Bekaert, Duracell enzovoort, kunnen we in dat verband noemen.

De economen die dat fenomeen van nabij bestuderen en die ter zake waarschijnlijk meer beslagen zijn dan wij, zoals de heer Sleuwaegen, de heer Van Craeynest, de heer Vandermarliere, zeggen dat we nog meer verlies mogen verwachten, dat we nog meer zullen moeten incasseren en dat we in de grootindustrie wellicht 0,5 procent aan tewerkstelling zullen moeten inboeten. Dat is niet niks.

Ik weet ook wel dat er andere berichten zijn, dat er ook positief nieuws te rapen valt in de sector. Gelukkig maar. Ik heb vorige week zelf het voorbeeld van Total Fina aangehaald. Dat is een grote groep die bereid is om 800 miljard euro in Vlaanderen te investeren.

U laat vandaag in een bevriende krant publiceren dat het met de investeringen de afgelopen tijd niet zo slecht liep. Ondanks de verliezen die wij vandaag moeten incasseren, hebben wij ook wat nieuwe investeringen – voor een bedrag van 1,7 miljard euro en goed voor 3720 jobs – kunnen aantrekken.

Wij moeten vandaag toch vaststellen dat het met de ijzeren ruggengraat van onze economie – en dat is en blijft de maakindustrie voor mij – niet goed gaat. Op dat punt is de heer Bothuynne mijn medestander, zo bleek vorige week nog in de commissie. Wij hebben in dat verband een probleem. Wat doen wij eraan? U zei vorige week dat wij het Transformatie, Innovatie en Acceleratie Fonds (TINA-Fonds) hebben, dat 210 miljoen euro in kas heeft. U wacht op het moment dat kandidaat-investeerders bij dat fonds aankloppen. Er is ook een Industrieraad, die een nieuw industrieel beleid uittekent. Op federaal niveau is er zelfs een notionele aftrek, die bedrijven in ons land moet houden. En toch hebben wij een handicap en is onze Vlaamse maakindustrie bedreigd.

Economen zoals de heer Noels zeggen dat wij – als wij in die ijzeren ruggengraat geloven – maatregelen moeten nemen om de buitenwereld duidelijk te maken dat wij echt geloven in die ijzeren ruggengraat. Hij somt een en ander op. Blijf als Vlaamse Regering – en als regeringen in het algemeen – investeren in infrastructuur. Onze infrastructuur is niet slecht, maar ze kan worden verbeterd. Ik zou dat graag in de begrotingen vertaald zien. Blijf investeren in de vereenvoudiging van de wetgeving en de administratie. Wij hebben een Vestigingswet en wij hebben de commissie-Sauwens gehad waarmee wij de besluitvorming wilden vereenvoudigen. Maken wij daar echt wel werk van?

Ik krijg stilaan de indruk dat onze milieuwetgeving de meest complexe van heel Europa is. Kunnen wij daar niets aan doen? Is onze administratie niet te log voor onze bedrijven? Is de administratie klantvriendelijk genoeg voor kandidaat-investeerders? Over de grondstofprijzen hebben wij geen controle: die zijn in handen van de internationale markten en worden mee bepaald door de fiscaliteit – die aan de overkant van de straat wordt uitgetekend. Voor een klein gedeelte van de energieprijzen zijn wij wel bevoegd. Doen wij op dat vlak wel wat wij moeten doen? Is ons onderwijsaanbod wel voldoende afgestemd op wat de markt vraagt? Agoria zegt dat er een gebrek is aan goed opgeleid, gespecialiseerd personeel. Er is dus een probleem met ons onderwijs. Kunnen wij daar niets aan doen?

Wij hebben de loonkosten niet in handen. Jammer genoeg wordt dat verhaal aan de overkant van de straat geschreven. Ik betreur toch dat minister Lieten zei dat zij “het gezeur over de loonkosten moe” is. Ik denk dat wij dat verhaal niet genoeg kunnen herhalen. Het is geen gezeur. Zowel het Internationaal Munt Fonds (IMF), de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), Agoria als het Verbond van Belgische Ondernemingen (VBO) en de kmo's maken ons duidelijk dat er echt een probleem is met onze loonkostenstructuur. Dat is geen gezeur, maar een signaal waar wij rekening moeten mee houden. Vorige week heeft de minister-president in de commissie trouwens duidelijk gemaakt dat wij ten opzichte van onze belangrijkste concurrenten en buurlanden wel degelijk een loonkostenhandicap hebben.

Laat ons dus niet spreken over gezeur, maar laat ons aan dat element van het dossier daadwerkelijk iets doen.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Mijnheer Penris, bij de vaststelling van het nieuw industrieel beleid hebben we duidelijk gezegd dat de loonkost beheerst moet worden en dat het een van de randvoorwaarden is om ons industrieel beleid vooruit te doen gaan en meer tewerkstelling en meer omzet in de industrie te creëren, naast onder andere het beheersen van de energiekost en het versnellen van de procedures bij de overheid. We hebben toen ook duidelijk gezegd dat dat randvoorwaarden zijn. Willen we echt doorbraken realiseren in ons industrieel beleid, moeten we op andere dingen inzetten, zoals innovatie. Daarvoor heb ik een lans willen breken, door aan te geven waarin wij nog niet goed genoeg zijn. Met ‘wij’ doel ik op de collectieve verantwoordelijkheid van de overheid, de bedrijven, de kennisinstellingen en de werknemers. We zijn nog niet goed genoeg in het produceren van diensten en producten met een hoge toegevoegde waarde.

We slagen er nog onvoldoende in om alle kennis die aanwezig is in onze universiteiten, kennisinstellingen en bedrijven, om te zetten in nieuwe producten en diensten. Dat betekent dat wij te weinig producten met hoge waarde exporteren. We zijn nog te veel in de klassieke markt actief en hebben nog te weinig tewerkstelling in de hoogtechnologische industrie. Dat is een belangrijke uitdaging voor ons. Door ons altijd blind te staren op het eerste excuus van de loonkosten – het is zeker geen excuus voor niets, maar een van de randvoorwaarden – schuiven we het debat over de werkelijke doorbraken achteruit. Dat zouden we nu echt moeten voeren. Dat wordt in het nieuw industrieel beleid naar voren gebracht. Dat debat heb ik willen openbreken.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Ik verschil grondig van mening met u, viceminister-president. Ik wil graag citeren uit een studie van uw eigen Vlaamse administratie Economie, Wetenschap en Innovatie (EWI) van 2009: “De hoge belastingdruk in België blijft het aantrekken van buitenlandse investeringen in de weg staan. Het afstemmen van de belastinglast van de ondernemingen op het Europese gemiddelde en het verder verlagen van de loonkost, zou voor 75 procent van de ondervraagde bedrijven aanleiding kunnen geven om een investering in België te overwegen. Om aantrekkelijker te worden voor buitenlandse investeerders zou België, volgens de ondervraagde bedrijven, prioritair werk moeten maken van de vermindering van de fiscale en wettelijke verplichtingen.”

Dan ben ik het niet met u eens dat het een randvoorwaarde is, minister. Het is volgens mij een basisvoorwaarde. Het gaat om structurele voorwaarden. De rekening op het einde van de dag moet kloppen. De loonkost weegt te zwaar. Dan gaat het natuurlijk over de loonwage of het gedeelte bovenop het nettoloon: dat weegt te zwaar op de concurrentiekracht van onze bedrijven. Ik sta natuurlijk wel achter hogewaardeproductie of het proberen te verhogen van de toegevoegde waarde. Maar daarmee krijgen we dat verschil gewoon niet dicht gefietst.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer Penris, vorige week hebben we uw fractieleider hier gehoord, die tegen de minister-president uitvoer omdat de indexsprong onaanvaardbaar was voor het Vlaams Belang. De loonkosten moeten worden beheerst, maar aan de index mag niet worden geraakt. Wat is het standpunt van het Vlaams Belang? Hoe wilt u de kostenhandicap, die er inderdaad is, aanpakken? Uw economisch programma lijkt me contradictorisch. Het hangt met haken en ogen aan elkaar.

De heer Jan Penris: Mijnheer Van Rompuy, vooral uw...

De heer Eric Van Rompuy: U moet de bal niet terugslaan.

De heer Jan Penris: Ik mag de bal terugslaan. Ik doe wat ik wil hier. Ik ben hier de meester van dit forum, helaas voor u.

De heer Eric Van Rompuy: Ik ben ook meester van mijn micro.

De heer Jan Penris: Ik wil weten wat het standpunt van CD&V is. Bent u nu voor of tegen de indexsprong? Ik dacht dat de plooiën waren gladgestreken en dat over de indexsprong niet meer zou worden gedebatteerd, maar u brengt dit verhaal elke keer opnieuw. Ik wil het nu eens weten! Ik wil nu eens weten, en geef me geen ‘tsjevenantwoord’: is CD&V voor of tegen de indexsprong, mijnheer Van Rompuy? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Eric Van Rompuy: Is het Vlaams Belang voor of tegen de indexsprong?

De heer Jan Penris: Ons standpunt kent u. Als wij vandaag zwart zeggen, dan blijft het zwart. En als wij wit zeggen, dan blijft het wit. Uw standpunt, mijnheer Van Rompuy, is bijzonder onduidelijk.

De heer Eric Van Rompuy: Hoe gaat u die loonkosten dan beheersen?

De heer Jan Penris: Ik heb de minister-president vorige week even fijntjes herinnerd aan het probleem dat er ideologisch was binnen zijn fractie. Ik heb hem mij niet horen tegenspreken. Hij volgt de CD&V-fractie in deze. Hij volgt federaal minister Vanackere. Hij volgt de Federale Regering en hij blijft in de pas lopen, hoop ik voor hem.

De heer Eric Van Rompuy: Ik heb geen antwoord gekregen, mijnheer Penris.

Minister Ingrid Lieten: Mijnheer Vereeck, ik begrijp dat u refereert aan wat de ondernemers in 2001 hebben gezegd. Er zijn echter andere rapporten die ons veel meer zouden moeten doen nadenken. In de eerste plaats heeft professor Anne Vereecke in opdracht van de Vlaamse Regering ter voorbereiding van het nieuw industrieel beleid een studie uitgevoerd en een bevraging georganiseerd bij de managers van lead plants. De lead plants zijn die bedrijven die in Vlaanderen het verschil maken en die op zichzelf een hele economie op gang brengen. Zij liggen niet zozeer wakker van de loonkost, maar van de totale productiekost. In die totale productiekost hebben de energiekost en de kosten voor logistiek een groter aandeel dan de loonkost. Uiteraard moeten we de loonkost beheersen. Dat is echter niet waar die bedrijven wakker van liggen. Zij zien daar ook niet de doorbraak voor hun eigen bedrijf.

Ik wil u ook aanraden om het rapport van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven (CRB) te lezen over de competitiviteit van België. Daarin zegt de raad uitdrukkelijk dat de competitiviteit van de Belgische economie veel meer zal afhangen van de capaciteit om goederen en diensten van hogere kwaliteit te produceren. Het accent moet dus veel meer liggen op innovatie en kwaliteit en op het aanbrengen van meer toegevoegde waarde in onze economie. Dat zal een veel grotere doorbraak betekenen om onze competitiviteit te verhogen dan alleen de loonkost. Ik zou u aanraden om dat zeer recente rapport, specifiek over de competitiviteit, te lezen.

De heer Lode Vereeck: Het rapport van de CRB is me bekend. Als u zegt dat er meer aandacht moet zijn voor innovatie en kwaliteit, dan betekent dat niet dat het de hoofdmoot uitmaakt van onze concurrentiekracht.

Wat de totale productiekost betreft, wil ik erop wijzen dat men bijvoorbeeld in de autoassemblage zegt dat de hoge energiekost niet speelt. De totale rechtstreekse arbeidskost bedraagt 6 procent. Natuurlijk worden daar de toeleveranciers en de marketingkosten niet bij gerekend. Ik denk dan ook, minister, dat u het rapport van professor Vereecke grondig opnieuw moet lezen.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Penris, u vroeg een stand van zaken over de vergunningen. Ik wil u graag uitnodigen in de commissie Versnelling op 12 maart. U weet dat we daaraan voortwerken. We hebben een aantal quick wins die ik daarnet nog heb opgesomd. Een fundamenteel werk dat ik met de ministers Schauvliege en Crevits verricht, zijn die drie elementen van een omgevingsvergunning van de drietrapsraket naar een enorme vereenvoudiging van de vergunningprocedure en naar de integratie van de MER. Op 12 maart zie ik u graag in de commissie.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Ik hoop straks de mogelijkheid te krijgen om wat verder in te gaan op de competitiviteit en de loonkost.

Mijnheer Penris, ik wil u eraan herinneren dat mijn stelling was dat de loonkosten en de index een federale materie zijn. Ik vind een indexsprong een goed idee, niet in het kader van de begrotingsbespreking maar wel in het kader van de economie en de competitiviteit van de ondernemingen. Indien u eraan zou twijfelen, dat is nog altijd mijn stanspunt.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Sommigen in dit parlement specialiseren zich in discussies over zaken die we niet zelf in de hand hebben. Ik wil het hebben over het Vlaams industriebeleid en over de zaken die we zelf in de hand hebben.

De heer Jan Penris: Mijnheer Watteeuw, ik wil het ook graag hebben over de zaken die we zelf in de hand hebben. Ik zou alles graag in eigen hand hebben.

Mevrouw Lieten, ik was een gedachtegang aan het opbouwen. Ik zal die nu verder afmaken. U had het over het gezeur over de loonkosten, maar hebt daar direct aan toegevoegd dat u wilt dat er op een andere manier aan industrieel beleid wordt gedaan. Ik behoor tot de generatie die gefascineerd was door het verhaal van Flanders Technology International. Ik herinner me zelfs dat mijn professor antropologie, Jacques Claes, ons als studenten rechten aanried om daar naartoe te gaan. Hij zei dat dat een metabletisch moment was dat minstens even belangrijk was als de bouw van Chrystal Palace in 1856 in Londen. En inderdaad, dat was een magisch moment voor heel Vlaanderen. De Vlaamse economie heeft daar een boost meegekregen.

Wat is daar echter van overgebleven? Veel van de interessante initiatieven die toen ingang hebben gevonden, zijn overgekocht door het buitenland en hebben we helaas uit handen moeten geven. Ik geloof voor een stuk in innovatie en in alternatieve, moderne economie. Maar ik blijf net als de heer Noels en andere, misschien conservatievere, economen, ook geloven in de toekomst van een maakindustrie. Ik denk dat dat de ijzeren ruggengraat van onze Vlaamse economie is en moet blijven.

We zien dat in Nederland op dit moment een relocatiebeweging aan de gang is, en dat Philips opnieuw plaatsen... (*Opmerkingen van minister-president Kris Peeters*)

Elk verhaal heeft twee kanten, minister-president. Ik was zo sportief om toe te geven dat ook u investeringen kunt blijven aantrekken. Maar ik stel vast dat de Nederlanders aan een relocatiebeweging toe zijn: Philips aan de ene kant en de chemiesector in Geleen aan de andere kant. Wij moeten die ambitie ook hebben. En dan moeten we durven, over meerderheid en oppositie heen, een aantal consequenties te trekken. Ik heb gezegd wat we moeten doen. Blijven geloven in onze infrastructuurinvesteringen. Blijven geloven in een vereenvoudiging van onze wetgeving. Blijven geloven in die instrumenten die we zelf in handen hebben en ze massaal uitspelen op het vlak van onderwijs en energiekost.

U betreurt dat misschien, mijnheer Watteeuw, maar we moeten ook proberen om instrumenten die we nog niet in handen hebben, zoals het loonkostenverhaal, in handen te krijgen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Voorzitter, minister-president, dames en heren van de regering, collega's, we hadden al heel veel waarschuwingen gekregen, maar dat neemt niet weg dat de vorige week aangekondigde sluitingen, herstructureringen en ontslagen bijzonder zwaar zijn aangekomen.

Bekaert kende al een hele tijd problemen, maar we gingen ervan uit dat een van de vlaggenschepen van onze Vlaamse economie ongeschonden nog eens een storm zou kunnen

doorstaan. Dit bedrijf heeft immers een heel lange traditie. Het heeft al heel veel moeilijkheden overwonnen en vormt vandaag nog altijd een industriële ruggengraat van een hele streek, waar vele honderden mensen elke dag hun boterham verdienen.

Crown Cork bleek tot voor kort een heel stabiele werkgever te zijn, waar niemand echt de problemen van vandaag, en zeker de gevolgen niet, zag aankomen.

NedCar, waar vandaag 300 Vlamingen werken, werd hier twee, drie jaar geleden genoemd als hét model dat we moesten volgen in het kader van Opel Antwerpen. Het is dus altijd gevaarlijk om voorbeelden te gaan halen op een ander: de omgeving verandert heel snel.

Een van de opmerkingen die ik wil maken, is dat we in elk van die gevallen in de eerste plaats ook het sociaal overleg moeten laten spelen, teneinde de gevolgen van de herstructureringen en ontslagen zo veel mogelijk te milderen, in de eerste plaats door degenen die er de hoofdverantwoordelijkheid voor dragen, namelijk de werkgevers. De overheid moet zich niet te snel in de plaats van het bedrijfsleven stellen als het gaat over het dragen van kosten van herstructureringen.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer Van Malderen, u laat uitschijnen dat de ontslagen bij Bekaert en andere bedrijven er onverwachts zijn gekomen en dat niemand die had zien aankomen.

Ik wil toch verwijzen naar een debat dat we in mei vorig jaar hebben gevoerd, waar Bekaert en de uitspraken van Bert De Graeve ook ter discussie stonden. Hij kondigde in een interview aan dat ze gingen delokaliseren en dat er zoveel banen zouden verdwijnen, maar trok nadien zijn woorden in. Ik dacht toen dat dit een voorbode was van wat nu is gebeurd. Nu komen zeggen “we hebben het niet zien aankomen”, dat vind ik niet zo netjes.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Sintobin, ik heb gelezen dat het Vlaams Belang zich afvroeg wie er heeft gelogen. Ik ga ervan uit dat vorig jaar niemand de internationale markt van de zaagdraad juist kon inschatten en dat er toen ook geen enkel element was om daaraan te twijfelen, en te denken dat die markt van de zaagdraad in elkaar zou stuiken. Ik was daar niet van op de hoogte. Ik weet niet of Bekaert daar zelf van op de hoogte was. Ik denk het niet.

Liegen of niet liegen, mijnheer Sintobin, ik kan u verzekeren dat ik daar toen niet van op de hoogte was. Ik ben telefonisch op de hoogte gebracht door de CEO Bert De Graeve op de dag dat het publiek is gemaakt, en geen dag eerder. Ik zeg hier in het parlement wat ik weet en ik hou niets achter, zeker niet in dit dossier.

De heer Stefaan Sintobin: Minister-president, u kunt er natuurlijk niet aan doen dat de markt van de zaagdraad in elkaar stuikt, maar ik ben toch verbaasd dat een bedrijf als Bekaert – Bert De Graeve is toch manager van het jaar geweest – dit niet kon voorzien. Dat lijkt me een uitleg om die 600 ontslagen te rechtvaardigen. Dat is het enige punt dat ik wilde maken. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De heer Lode Vereeck: Minister-president, als het niet te voorzien was, en als alles correct verlopen is, waarom wou u dan nog die innovatiesteun terugvragen?

Minister-president Kris Peeters: De innovatiesteun is van minister Lieten. De opleidingssteun is in 2008 toegekend. Het is bijna een standaardprocedure om vanaf het moment dat er grote ontslagen plaatsgrijpen, na te kijken of die steun nog relevant is, zeker de opleidingssteun. Als het gaat over opleiding van mensen, en die mensen worden ontslagen, dan is er wel een probleem. Voor de innovatiesteun is dat ook een normale procedure. Bij elk bedrijf dat een zware herstructurering aankondigt, wordt dat onderzoek gedaan. Minister Lieten zal antwoorden wat de innovatiesteun betreft.

Mevrouw Sabine Poleyn: Ik wil ingaan op wat de heer Sintobin zei over de uitspraken van vorig jaar van Bert De Graeve. Ik had begrepen die hij drie signalen had gegeven aan de overheid. Een van die signalen was dat ze toen onvoldoende technisch personeel vonden. Ik

dacht dat de Vlaamse Regering intussen toch wel een mooi actieplan heeft opgesteld om alle krachten te bundelen om voldoende jongeren te stimuleren om te kiezen voor technische richtingen.

Minister Ingrid Lieten: Het al of niet terugvorderen van innovatiesteun is geen politieke besluitvorming. Het Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT) sluit bij het toekennen van bedrijvensteun een contract af. Daar wordt bepaald wat de output zal zijn. Natuurlijk kun je niet op voorhand inschatten of een onderzoek zal leiden tot een product of een dienst, en of het kan worden omgezet in de economie. Als dat kan, dan wordt verwacht dat er een bepaalde return is voor Vlaanderen. In die zin is dat niet altijd op voorhand wiskundig te becijferen of te bemeten met indicatoren. Dus is het aan de raad van bestuur van het IWT om geval per geval te onderzoeken of dat al of niet wenselijk is. Ik zal de besluitvorming en het onderzoek of de contractuele bepalingen al of niet geschonden zijn, overlaten aan het IWT.

De heer Stefaan Sintobin: Minister, wat de innovatiesteun betreft, u zegt dat er controle is achteraf, valorisatieprojecten en zo, maar ik begrijp dat de reden voor de heer Van Malderen dat de steun moet worden teruggegeven door Bekaert, is omdat het niet aan tewerkstelling is gekoppeld. Blijkbaar is die innovatiesteun niet gekoppeld aan tewerkstelling, en bent u de afgelopen jaren en de vorige legislatuur verkeerd bezig geweest.

De heer Lode Vereeck: Ik wil nog wat nadere toelichting van de minister-president en de viceminister-president. Begrijp ik het goed dat er voor de terugvordering van die opleidingssteun en van, in bepaalde gevallen, die innovatiesteun eigenlijk geen wettelijke en ook geen contractuele basis is, dat dit eigenlijk veeleer een gebruik is? Als alles in orde is, en men kan bepaalde economische ontwikkelingen niet voorzien, dan begrijp ik dat gebruik eigenlijk niet helemaal goed.

Mevrouw Patricia Ceysens: Er is natuurlijk een groot verschil tussen opleidingssteun en innovatiesteun. Opleidingssteun is als het ware gekoppeld aan de mensen die werken in een bedrijf. Dat bedrijf moet ook aangeven wie het zal herscholen. Dat valt perfect na te gaan. Als er iets gebeurt qua tewerkstelling, dan heeft dat dus altijd een impact daarop. Innovatiesteun is van een heel andere orde. Daarbij krijgt men de mogelijkheden van het IWT om te investeren in onderzoek. Uiteraard wordt daarbij gevraagd wat daaruit op termijn qua tewerkstelling en valorisatie zou kunnen voortvloeien, maar vandaag kan er in dit dossier niets worden gezegd over de mogelijke opportuniteiten voor Bekaert die hopelijk nog altijd gekoppeld zijn aan die innovatiesteun. Bekaert moet nu zeshonderd mensen in de productie laten gaan, omdat de markt van die zonnepanelen opdroogt, maar hopelijk is het bedrijf nu volop aan de slag met die innovatiesteun, om nieuwe banen te creëren in innovatieve producten. Ik zou u aanraden daar ver weg van te blijven. Ik vind het ongehoord dat men van alle zijden op een populistische wijze heeft geroepen dat men dat zal terugvorderen. De opleidingssteun is gekoppeld aan de mensen op de werkvloer, maar de innovatiesteun niet. Ik zou die vooral bij Bekaert laten, als we hopen dat dit ooit die hoogwaardige producten zal opleveren waar men om roept.

Minister Ingrid Lieten: Ter verduidelijking, innovatiesteun wordt niet aan een bedrijf toegekend en wordt ook niet teruggevorderd van een bedrijf. Innovatiesteun wordt toegekend op basis van een specifiek onderzoeksproject. Hier ging het over het project van zaagdraad. Daarvoor is innovatiesteun toegekend. Wat dat betreft, heeft Bekaert zich contractueel tot een aantal dingen verbonden. Het IWT zal nu dus gewoon bekijken of die contractuele engagementen zijn nagekomen. Dat is de standaardprocedure. Dat is niet onbelangrijk. Als het IWT belastinggeld investeert in een innovatieproject van een bedrijf, en dat bedrijf gaat dan bijvoorbeeld het resultaat van dat innovatieonderzoek investeren in tewerkstelling in een ander land, dan hebben wij toch wel een reden om erop te wijzen dat dit niet de bedoeling was. Zo zijn er een aantal voorwaarden opgenomen in het contract. Het IWT bekijkt nu of die al dan niet zijn geschonden. Ik laat het over aan het IWT om dat te beoordelen.

De heer Robrecht Bothuynne: Ik ben zeer blij dat er vandaag een meer genuanceerd debat wordt gevoerd over die terugvordering, enigszins in tegenstelling tot sommige persberichten vorige week. Toen werd op licht populistische toon de terugvordering van de steun geëist. *(Opmerkingen van de heer Stefaan Sintobin)*

Het lijkt me niet verstandig om blind innovatiesteun terug te vorderen. Innovatiesteun dient om de banen van morgen te creëren. Het is heel belangrijk dat we daarop blijven inzetten. *(Applaus bij Open Vld en LDD)*

De heer Stefaan Sintobin: Het is de minister-president die dat geld heeft teruggevraagd.

De heer Bart Van Malderen: Ik was bezig met het maken van een aantal vaststellingen. Een aantal leden lopen al vooruit op een onderzoek dat het IWT aan het voeren is. Ik wou zo ver nog niet gaan. Ik wou eigenlijk vooral vertrekken vanuit de vaststelling dat Bekaert het niet heeft over een delocalisatie. Integendeel, het gaat erover dat de markten zodanig zijn gewijzigd. Bekaert staat hier op zich niet ter discussie. Het gaat over dé Vlaamse industrie, maar dat neemt niet weg dat we wel een aantal voorbeelden kunnen nemen. De conclusie die de directie van Bekaert daar dan wel vergeet bij te vermelden, is dat na de vorige herstructurering alle eieren in één mand zijn gelegd. Men heeft ingezet op zaagdraad. De zaagdraadmarkt kent vandaag moeilijkheden, en Bekaert is vandaag niet klaar met een nieuw product dat die schokken in de markt zou kunnen opvangen. Dat wordt de rode draad in mijn betoog.

En wil je een duurzame tewerkstelling en een duurzame verankering van de economie en vooral van de industrie in onze regio garanderen, dan moet je ook dit soort continuïteit in het proces inbouwen. Ik kom straks terug op de voorwaarden waaronder er volgens ons ook staatssteun kan worden verschaft.

Crown Cork boekte vorig jaar een winst van 5 miljoen euro. Vandaag sluit men dat bedrijf. Dan is het toch niet verwonderlijk dat mensen zeer boos worden en zeer ongerust worden omdat ze zich afvragen wie de volgende zal zijn. Die boosheid en ongerustheid sijpelt door naar het parlement en dan houden we een actualiteitsdebat. Zonder er cynisch over te worden, kan ik het verloop al bijna voorspellen. Iedere spreker zal hier komen benadrukken – en terecht – hoe groot het belang van de industrie in Vlaanderen is. De industrie staat vandaag voor 40 procent van de toegevoegde waarde in Vlaanderen, voor 85 procent van de export en voor 80 procent van de uitgaven in onderzoek en ontwikkeling. De industrie kent dus een enorm belang. Wellicht zal ook iedere spreker hier stellen dat de recente sluiting en herstructureringen, zoals bij Crown Cork, Bekaert, NedCar enzovoort, een enorm drama is en een uitrafeling van het industrieel weefsel.

Het is niet de eerste keer dat we dit debat voeren en ik vrees ook niet de laatste. Het noopt dan ook tot enige bescheidenheid over wat we kunnen, maar wat we kunnen, moeten we zo krachtig mogelijk doen. Onze economie gaat mee op de golven van de internationale conjunctuur en daar staat de barometer op storm. Industriële vlaggenscheppen lijden onder die economische storm – de statistieken spreken voor zich – en sommigen zeggen dan: “Na regen komt zonneschijn”. In de regio waar Bekaert 600 banen schrappt, zijn er nog heel veel vacatures. Ik heb ook gelezen: “De vervangingsratio gaat zodanig omhoog gaan dat we die allemaal kunnen opvangen”.

Collega's, er is toch wel iets meer aan de hand. Er is iets structureels aan de gang. Na iedere crisis heeft onze industrie het steeds moeilijker om zich opnieuw op het niveau van voor de crisis te heffen. Dat heeft gevolgen voor de arbeidsmarkt. Na iedere crisis hebben ook laaggeschoolden, die voordien hun brood verdienden in die industrie, het steeds moeilijker om hun weg naar een nieuwe job te vinden. Sommige economen hebben reeds herhaaldelijk de Vlaamse industrie ten grave gedragen. Ik denk dat dat fout is, maar dat er wel structurele ingrepen nodig zijn.

Traditioneel zijn we heel sterk in halffabricaten gericht op de export naar de gekende markten, onze buurlanden en Duitsland in het bijzonder. Dit zijn sterke markten, maar ook verzadigde markten. De hoge groeicijfers worden gerealiseerd in landen waar we veel minder aanwezig zijn, in de BRIC-landen (Brazilië, Rusland, India en China) en in Azië. Onze industrie heeft de afgelopen decennia succesvol ingezet op kostenproductie en het verhogen van de productiviteit. Reeds jaren geleden waarschuwde onder meer professor Sleuwaegen dat de grenzen van dit model stilaan bereikt zijn. De gemakkelijkste stappen zijn gezet en andere landen en economieën zetten eveneens stappen om hun productiviteit te verhogen. Heel wat sectoren verloren hun koppositie en er staan niet direct nieuwe opvolgers klaar.

Daarom gaat het ook niet op om alles te gaan toewijzen aan de loonkosten. Minister Lieten heeft daarnet al haar standpunt toegelicht. Er is het verhaal van het afnemend aandeel van de loonkosten in de totale kostprijs in de grote industrie. Dit land kent sinds 1996 een wet op de loonmatiging. De vaststelling is dat we ten opzichte van Frankrijk en Nederland de pas houden, maar dat we ten opzichte van Duitsland weliswaar een verlies boeken van 1,6 procent, maar enkel ten opzichte van Duitsland en enkel omdat Duitsland het minimumloon heeft laten springen. Als dit land in 2009 minder last heeft gehad van de recessie, dan is dat omdat we systemen hebben zoals economische werkloosheid, maar ook omdat onze binnenlandse consumptie op peil is gebleven. Minister-president, u was net in Duitsland. Willen we allemaal Duitsers worden? Willen we die maatregelen van Duitsland moeiteloos kopiëren – sommigen misschien wel –, wanneer Standard & Poor's zegt dat dit een model is dat voor Duitsland geldt maar dat men niet noodzakelijk kan en mag exporteren?

De kostprijs van energie daarentegen neemt alleen maar aan belang toe. Ik vind dat een algemeen kader hier te weinig aan bod komt, een algemeen kader waar invoerkosten van even groot belang zijn, waar een duurzaam logistiek netwerk van belang is, waar de snelheid van vergunningen een rol speelt bij de beslissing om op de ene of de andere plaats een investering te doen.

Een belangrijke vaststelling in het rapport van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven (CRB) is deze: “Innovatie werd door onze bedrijven als een defensieve strategie gezien, niet als een middel om nieuwe markten aan te boren.” Dat betekent dat we inderdaad nood hebben aan een andere industrie, aan een nieuwe industrie, aan transformatie door innovatie, aan nieuwe concepten, nieuwe producten en nieuwe markten.

Ik stel vast dat dit vandaag de kern vormt van het beleid. Het beleid heeft tijd en middelen nodig. We zullen het niet van de ene dag op de andere realiseren. Maar – en ik geef dit als tegengif tegen te veel doemdenkerij – we boeken er ook successen mee. Onlangs hoorden we van het grote aantal spin-offs dat aan onze universiteiten is ontstaan. Er is het succesverhaal van de bedrijven rond het Vlaams Instituut voor Biotechnologie (VIB). Als we vandaag de grootste brandstofcel in gebruik nemen bij Solvay in Antwerpen, dan is het omdat we daarin ook onderzoeksgeld hebben geïnvesteerd. We stijgen blijkbaar ook naar de vijfde plaats op de lijst van de innovatieve landen. Er zijn, hopelijk, Chinezen die willen komen investeren. Al deze berichten moeten een tegengif vormen tegen de sfeer als zou alles verloren zijn. Elk van die berichten moet ons sterken in de overtuiging dat we nieuwe middelen en nieuwe wegen nodig hebben, en een kader dat garandeert dat Vlaanderen de vruchten van zijn inspanningen kan plukken.

Je kunt inderdaad geen innovatiesucces op bestelling boeken, en er is geen gouden formule voor valorisatie. Maar wij vragen wel de garanties dat, als er een return is, de Vlaamse economie daar baat bij heeft. Steun is geen cadeau. Wij vragen een wederkerigheid, die zich ook uit in tewerkstelling. Wij willen geen ‘jobless economy’. Het is niet meer dan logisch dat het een soort van standaardprocedure is dat, als een bedrijf een grote herstructurering aankondigt, het ook onderzoekt of zijn deel van het contract vervuld is en of alle voorwaarden zijn nageleefd. Ik vind dat niet meer dan goed huisvaderschap.

De overheid moet haar instrumentarium kritisch doorlichten. Met betrekking tot innovatie is dat gebeurd. Het ‘rapport-Soete II’, als ik het zo mag noemen, is in bestelling of in uitvoering. Wij vragen dat dit ook zou gebeuren voor het economische instrumentarium. De steun van 1 miljoen euro die wij geven aan de strategische opleidings- en investeringsprojecten, zal ongetwijfeld strategisch zijn voor de projecten op zich. Wij vragen ook dat de projecten strategisch zouden zijn voor onze economie. We willen bekijken of we alle middelen van het Hermesfonds ook effectief zo efficiënt mogelijk uitgeven. We willen voldoende garanties dat de wederkerigheid die we vragen, desgevallend kan worden afgedwongen. Dit zijn vragen die we moeten kunnen stellen.

Minister Crevits zei daarnet: “Zwijg en werk verder.” Ik zou zeggen: “Spreek en werk verder.” Wij verwachten collectief van de Vlaamse economie, de overheid maar ook het bedrijfsleven, snelle maar krachtige signalen dat Vlaanderen aan zijn economie een toekomst geeft en dat bijvoorbeeld de bedrijven meer inspanningen leveren voor vorming en opleiding en voor meer onderzoek en ontwikkeling. Wij verwachten dat de overheid en bedrijven hun verantwoordelijkheid nemen, dat sneller vergunningen verlenen een prioriteit is, dat we willen inzetten op een goed werkende arbeidsmarkt, dat we die middelen gericht willen inzetten op een innovatieve economie in een duurzame omgeving, maar ook dat we de vruchten willen plukken van de arbeid van onze mensen, die vandaag ongerust en boos zijn, en die op al ons begrip moeten kunnen rekenen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Voorzitter, ik wil een zijdelingse opmerking maken. Er wordt hier regelmatig teruggekomen op de grote energiekost voor de industrie en de bedrijven. Wij moeten daar absoluut aandacht voor hebben. Maar ik wil toch even de bedragen nuanceren. Eind vorig jaar bleek uit een studie van de federale energieregulator, de Commissie voor de Regulering

van de Elektriciteit en het Gas (CREG), dat de totale energiefactuur voor een gemiddelde middenspanningsklant, dat is dus een uit de kluiten gewassen bedrijf, de voorbije vijf jaar met een goede 1000 euro is gestegen. Ik denk niet dat een groot industrieel bedrijf Vlaanderen zal verlaten wegens 1000 euro per jaar.

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Collega’s, vorige week maakte Bekaert inderdaad een zware herstructurering bekend. Meer dan zeshonderd industriële jobs komen daarmee op de tocht te staan. Mijn verontwaardiging over wat er vrij snel daarna gebeurde, was bijzonder groot. Ik wil het het ‘Bekaertbashen’ noemen.

Dat bashen gebeurde vanuit de meerderheid van dit parlement. Het was de heer Van Malderen die Bekaert meteen met de vinger wees en alle subsidiesteun teruggeiste. Ik ben blij dat de heer Bothuyne al even heeft gezegd dat dat erg populistisch klonk en dat dat wellicht niet zal gaan.

Ik was nog meer verwonderd dat de Vlaamse Regering meesprong op die populistische kar. Ik vond het ongelooflijk arrogant dat de minister van Innovatie in De Standaard van zaterdag de industriëlen en de ondernemers met het vingertje wees en zei dat ze eindelijk moesten stoppen met zeuren over de loonkosten en moesten beginnen met het produceren van producten en diensten met hoge toegevoegde waarde. Dat kwam van een minister van innovatie die de voorbije jaren innovatie altijd stiefmoederlijk heeft behandeld, die het innovatiebeleid politiseerde en nu zegt dat de bedrijven het maar moeten doen – een minister die haar eigen innovatieverplichtingen niet nakomt. Collega’s, dat is toch de wereld op zijn kop. Een Vlaams minister van Innovatie die de industrie schoffeert in plaats van waardeert, ik denk dat het een unicum is in onze Vlaamse geschiedenis.

Minister Ingrid Lieten: Mevrouw Ceysens, u bent minister van Innovatie geweest. Ik had van u toch wel slimmere opmerkingen verwacht, en ook intellectueel eerlijke bemerkingen. Op de eerste plaats pik ik uw opmerking over politisering absoluut niet. Er is geen enkele reden om dat argument aan te halen.

Op de tweede plaats vind ik het intellectueel helemaal niet juist dat u mezelf en de Vlaamse Regering verwijt dat wij niet investeren in innovatie. Integendeel, wij hebben vorig jaar een belangrijk groeipad afgesproken bij de begrotingscontrole. Dat groeipad zijn we nu aan het uitvoeren. Daarmee leveren wij een sterkere stijging van de bijdrage van de overheid in innovatie-inspanningen in economisch moeilijkere tijden dan de bijdrage die u als Innovatieminister hebt kunnen realiseren in tijden waarin de groei jaarlijks 3, 4 of 5 procent was en de Vlaamse Regering hopen geld te verdelen had. (*Applaus bij de sp.a*)

Mevrouw Patricia Ceysens: Niet juist. De politisering hebben we hier iedere keer op de tribune geduid en we hebben de vinger op de wonde gelegd. Er zijn voorbeelden te over. We hebben het gehad over het elektrische voertuig, over Cleantech. U investeert alleen in innovatie als er mandaten te verdelen vallen ergens in een raad van bestuur die die middelen mag beheren. Dat is de wereld op zijn kop! (*Opmerkingen*)

Wat u moet doen, is die middelen aan de industrie geven en haar laten beslissen waar ze die middelen op inzet. Morgen zal de minister-president in Halle de waterstofftank bij Colruyt inhuldigen. Wij hebben dat opgestart met Colruyt. Vorige week is bij Solvay de plant met waterstofafval ingehuldigd. Wij hebben er altijd voor gekozen om aan de industrie te vragen waar de innovatie naartoe moet, en wij zetten onze overheidsmiddelen in als een hefboom om de projecten van de industrie uit te dragen. Sinds u hier bent, is het omgekeerd. U zegt: waar zitten interessante opportuniteiten voor politiek gewin? Dan mogen er inderdaad een aantal partijen aan tafel schuiven.

Minister Ingrid Lieten: Mevrouw Ceysens, dit slaat werkelijk alles. De Vlaamse overheid maakt in haar innovatiebeleid voor toegepast onderzoek duidelijke keuzes. De Vlaamse Raad voor Wetenschap en Innovatie (VRWI), de economie en de bedrijfsleiders hebben toch altijd gezegd dat ze keuzes moeten maken en dat ze niet op alles kunnen inzetten. Wel, wij hebben keuzes gemaakt, en u kunt die keuzes betwisten, daarover ben ik het met u eens. Maar we hebben keuzes gemaakt om in te zetten op de grote maatschappelijke uitdagingen waar we voor staan, op die sectoren waar onze bedrijven en onze wetenschappers goed in zijn. Een van die keuzes is onder meer inzetten op sectoren die te maken hebben met eco-innovatie. U vindt dat misschien een politisering, ik vind dat een belangrijke maatschappelijke uitdaging waar we voor staan.

Daarom hebben we middelen vrijgemaakt voor de introductie van de elektrische wagen. U kunt de introductie van de elektrische wagen een waanidee vinden, maar bij het uitschrijven van de call voor de proeftuin hebben meer dan 150 bedrijven ingetekend. Die bedrijven hebben ook zelf minstens 50 procent van de kosten op tafel moeten leggen. Het gaat over belangrijke lead plants in Vlaanderen, zoals Volvo, Umicore en de grote distributie- en ICT-bedrijven. Als u dat allemaal van tafel veegt, mevrouw Ceysens, dan laat ik dat voor u.

En wat ik juist heb willen zeggen in dat interview, is dat wij nog meer moeten inzetten om de innovatiecapaciteit die er is bij onze wetenschappers, zowel aan de universiteit, als aan de kennisinstellingen als in de bedrijven, om te zetten in nieuwe producten en diensten. Op dat vlak scoort Vlaanderen slecht. Dat is de realiteit, en die werd nogmaals bewezen met de 'Innovation Barometer', die vandaag door de Europese Commissie bekendgemaakt werd. Vlaanderen is in zijn totaliteit van plaats zes naar plaats vijf gegaan. We laten – gelukkig – Nederland, Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk achter ons. We zien echter dat de indicatoren waarop we slecht scoren, juist die indicatoren zijn die aangeven dat we te weinig tewerkstelling hebben in de hoogtechnologische industrie en dat bij onze bedrijven het aandeel van hun omzet in het verkopen en vermarkten van nieuwe producten en diensten, veel te laag is. Het is daardoor dat ons algemeen gemiddelde omlaag wordt gehaald. Ik heb

niets willen zeggen tegen de industrie, ik heb de industrie niet met de vinger willen wijzen, ik heb enkel willen zeggen dat er daar een gemeenschappelijke uitdaging ligt voor de overheid, voor onze industrie en ook voor onze kennisinstellingen.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw Ceysens, ik vraag me af of wij de voorbije jaren in hetzelfde parlement hebben gezeten. Kleurrijk Vlaanderen en Vlaanderen in Actie (ViA) waren plannen van een Vlaamse Regering waarin keuzes werden gemaakt en accenten naar voren werden geschoven. Het ging over keuzes en accenten over waar geïnnoveerd moest worden, waar de middelen vooral naartoe moesten gaan, wat de sterktes van Vlaanderen waren. Het was geen afwachtende houding waarin we vroegen wat de industrie wilde doen, de Vlaamse overheid wilde sturen. Ik meende dat ook u Kleurrijk Vlaanderen en ViA altijd hebt gesteund in het parlement, dat u mee de keuzes voor Vlaanderen hebt helpen maken. Als er nu keuzes worden gemaakt door deze Vlaamse Regering, dan noemt u dat ‘politisering’. Ik begrijp het niet. Over populisme gesproken!

De heer Robrecht Bothuyne: Mevrouw Ceysens, aan de manier waarop u het debat over de middelen voor innovatie telkens weer aangaat, kan ik merken dat de voorraad zaagdraad bij u persoonlijk nog lang niet op is. *(Gelach)*

Ten gronde is het een feit dat deze regering meer middelen dan ooit investeert in innovatie. Ik ben het met u eens dat we moeten gaan naar toegepaste innovatie, naar innovatie die nuttig is voor onze industrie. We hebben een industrieraad die een daadwerkelijke impact zal hebben op de manier waarop we in Vlaanderen aan het industrieel beleid vorm zullen geven. Ik reken op de captains of industry zelf om ervoor te zorgen dat de middelen die deze regering meer dan ooit ter beschikking stelt, nuttig worden gebruikt voor onze economie.

Mevrouw Patricia Ceysens: Er moet iemand zich specialiseren in zaagdraad en dat heeft alleszins effect gehad. In het begin van deze legislatuur had deze regering het over de kaasschaaf en zei dat iedereen moest inboeten, ook op het vlak van innovatie. Nu zegt de Vlaamse Regering dat niet meer, dat klopt. Ik denk dus dat de zaag haar werk gedaan heeft.

Het klopt dat de Vlaamse Regering nu probeert om de besparingen van de voorbije jaren goed te maken en nieuwe middelen inzet op innovatie, maar die compenseren tot nu toe alleen maar wat de voorbije jaren werd bespaard en werd weggenomen.

Als het zagen effect heeft, zal ik dat blijven doen. Ik stel vast dat het effect heeft gehad. Het is de minister-president die heeft gezegd dat hij het niet meer met de kaasschaaf zal doen en dat innovatie gevrijwaard wordt. Minister Lieten heeft hetzelfde gezegd. Dat was de voorbije twee jaar echter niet zo!

Mijnheer Sannen, het gaat niet over het maken van keuzes. Minister Lieten zegt dat er nu keuzes zijn gemaakt, maar we hadden die al gemaakt. We hadden de keuzes al gemaakt met de VRWI met de zes clusters en daar zat de ecologische innovatie al in. Het gaat mij niet over de keuzes, het gaat over hoe u ze wilt uitvoeren. Onze mening daarover is fundamenteel verschillend. Ik denk dat het voor een stuk ideologisch is, want wij als liberalen zeggen: “Vrije markt, industrie, economie, ondernemers: doe het!” Wij hebben niet de behoefte om overal onze mannetjes te plaatsen en te zeggen dat het alleen maar kan als ook wij mee aan de uitvoeringstafel mogen zitten. Dat is een fout die ik kapitaal vind in het innovatiebeleid in Vlaanderen!

Ik hoor dit bij vele bedrijven in Vlaanderen. Ik sta vandaag als ondernemster meer op de werkvloer dan ooit. Ik ben daar fier op en ik kan het u allemaal aanraden. De ondernemers willen dat u het ondernemen aan hen overlaat!

Dat u samen met de industrie keuzes maakt, klopt helemaal niet. Wij hadden die al gemaakt! Door u is er niet één bijgekomen! Alle lintjes die u nu gaat doorknippen, alle bedrijven die u nu opent, hadden wij al in gang gestoken in de vorige legislatuur. Minister-president, overal komen we u tegen en overal opent u zaken die we nog samen op de sporen hebben gezet. Ik

ben blij dat u naar mij lacht, maar dat is de realiteit. Maak uw keuzes! Als u vindt dat het planetaire of het ruimtelijke ineens op het voorplan komt, verander dat dan! Laat het uitvoeren door de industrie! Heb niet de enorme drang om te realiseren!

Minister, het is heel de tijd hetzelfde. Nog een voorbeeld. De strategische onderzoekscentra (SOC), het Interuniversitair Micro-elektronicacentrum (IMEC), het VIB, het Interdisciplinair Instituut voor Breedbandtechnologie (IBBT) en VITO hadden mogelijkheden om spin-offs te creëren. Maar dat mocht niet. Het moet allemaal worden gecentraliseerd, dat is zogezegd beter. Ik zeg u: de echte reden is dat u mee kunt kijken welke spin-offs het zijn, wie ze mag leiden en waar ze moeten komen. Dat vertelt het werkveld mij. Daar zijn ze bang voor. Dat ondermijnt het ondernemen in Vlaanderen. *(Opmerkingen van de heer Ludo Sannen)*

Mijnheer Sannen, hetzelfde parlement. Dat is wat wij al een paar keer het ‘walloniseren’ van Vlaanderen hebben genoemd. Eerlijk, echt waar, als ondernemster, alle dagen op de werkvloer, is dat wat me het meest van alles verontrust!

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw Ceysens, ik weet intussen niet meer waar ik eerst op moet reageren. U hebt zoveel stuitende ideeën achtereen staccato uitgekraamd dat ik mijn spreektijd zou overschrijden. Toch, mensen die vinden dat Vlaanderen als een goede huisvader zijn geld moet beheren, worden hier populistten genoemd. Ze kunnen misschien bij u in de les komen. Als alle linten die nu worden doorgeknipt, uw verdienste zijn, zijn ook alle herstructureringen en sluitingen uw verdienste, gezien de doorlooptijd van innovatieprojecten. Uw beleid heeft dan blijkbaar niet gebracht wat u ervan verwacht had.

De heer Robrecht Bothuynne: Over de politisering van het innovatiebeleid zou ik iets meer bescheidenheid aan de dag leggen, mevrouw Ceysens. U probeert de concrete resultaten van de bedrijven op uw hoed te steken. *(Opmerkingen van mevrouw Patricia Ceysens)*

Volgens mij zijn het de bedrijven zelf en de mensen die er werken, die de resultaten bereiken. *(Opmerkingen van mevrouw Patricia Ceysens)*

Wij allemaal steunen en flankeren dat, net als u toen u minister van Innovatie was. Niet meer, niet minder. Als u anderen wilt beschuldigen van politisering, kijk dan eerst eens in eigen boezem.

Minister Ingrid Lieten: Ik ben het met één zaak eens, mevrouw Ceysens. Wij zijn inderdaad ideologisch anders georiënteerd. Wij vinden inderdaad dat innovatie en wetenschappelijk onderzoek niet alleen bestaan om een economisch rendement op te leveren voor onze bedrijven. Wij vinden dat het er ook is om oplossingen te vinden voor de grote maatschappelijke uitdagingen. Ik noem: zorginnovatie, groene energie, ecoinnovatie en de transformatie van ons nieuw industrieel beleid. De bedrijven zijn een heel belangrijke actor om al die innovaties in onze samenleving te introduceren, maar zijn ze geen doel op zich. Dat is een ideologisch verschil tussen u en mij.

Als u er dan toch prat op gaat dat uw beleid gediend heeft om volledige vrijheid, blijheid en ‘laissez faire’ te creëren voor de bedrijven, en dat dat de beste resultaten zou opleveren, vraag ik me af hoe het dan komt dat onze Vlaamse bedrijven slechter, significant slechter scoren inzake introduceren en implementeren van innovaties in de markt. Juist dat is een zeer groot nadeel voor onze competitiviteit. Daar bent u dan toch niet in geslaagd.

De heer Koen Van den Heuvel: Uit dit debat leer ik dat we als politici allemaal wat meer bescheiden en nederig moeten worden. Het is niet de verdienste van links of rechts, noch van de huidige of de vorige minister, het ligt vooral aan de innovatiekracht van de bedrijven. Onze politiek moet erin bestaan dat te ondersteunen vanuit een nederige rol. Het is misplaatst om de pluimen op de hoed te steken van een minister.

Ik vind de woorden van minister Lieten belangrijk. We moeten naar de problemen kijken en niet op een kleinzielige manier trachten elkaar vliegen af te vangen.

De vermarkting is al jarenlang een probleem. Het kleine aantal starters is al jarenlang en over alle regeringen heen een probleem in Vlaanderen. De ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV) beschikt nochtans over een heel breed instrumentarium. Er is het Vlaams Innovatiefonds (Vinnof). Er is de win-winlening. We hebben voor elk stadium tot aan de gazellesprong ondersteunende instrumenten uitgewerkt. Spijtig genoeg moeten we constateren dat die instrumenten blijkbaar niet allemaal even efficiënt werken. Ze zijn blijkbaar niet het gepaste middel om de Vlaamse industrie te ondersteunen. Ik vind dat we daar werk van moeten maken.

Ik ben heel blij dat de Vlaamse Regering een tweede rapport van professor Soete heeft besteld. We moeten de efficiëntie van de instrumenten verhogen en de vermarkting en het aantal starters opvoeren. Het lijkt me ook belangrijk de administratieve last te verminderen. Dat is wel degelijk een klacht van de Vlaamse ondernemers. Ook met betrekking tot projecten van het Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT) ligt de administratieve last relatief hoog. Soms maken bedrijven de afweging. Zijn de subsidies de moeite waard om heel die administratieve molen op gang te trekken? Volgens mij moet het mogelijk zijn op dat vlak wat winst te boeken. We mogen de noodzakelijke controles niet laten vallen. We moeten echter inspanningen leveren om de administratieve lasten te verminderen en de creatieve ideeën van onderuit te laten opborrelen. Ook met betrekking tot de PMV zijn er op dat vlak allicht nog wat efficiëntiewinsten te boeken.

Minister Ingrid Lieten: Ik ben het eens met de stelling van de heer Van den Heuvel dat we permanent moeten nagaan hoe we ons instrumentarium efficiënter en effectiever kunnen maken. Het is zeer belangrijk de bureaucratie, de administratieve rompslomp en de doorlooptijd te verminderen. Als we de internationale vergelijkingen bekijken, blijkt echter dat daar niet zozeer ons pijnpunt ligt. We beschikken over een grote en goede kapitaalvoorziening vanuit de marktspelers en vanuit de overheidsspelers die de markt moeten aanvullen.

Waar het om gaat, is een nieuwe cultuur in alle lagen van het bedrijfsleven te introduceren. De bedrijven moeten nog veel meer luisteren naar de noden van de klant en moeten veel meer op zoek gaan naar manieren om de behoeften van de klant en de technologische innovaties in nieuwe producten en diensten om te zetten. Die cultuurverandering zit in het nieuw industrieel beleid ingebakken. De overheden, bedrijven en wetenschappelijke instellingen zullen daar samen op moeten inzetten.

Mevrouw Patricia Ceysens: Ik wil eerst even op de sluitingen ingaan. De economie is een verhaal van creatieve destructie. We krijgen allemaal enigszins met destructie, herstructureringen en sluitingen te maken. Als politici zijn we daar volgens mij veel te bang voor. We gaan daar veel te conservatief mee om. De destructie is een aspect van de economie dat we moeten aanvaarden en zo goed mogelijk moeten begeleiden.

Ik heb gelezen wat Agoria en Voka hebben geschreven over de Bekaertbashing die plots in was in de Vlaamse politiek. Die mensen waren gechoqueerd door de manier waarop op een totaal ongepast moment plots aan industriebashing werd gedaan.

Ik vind dat we onvoldoende vertrouwen in de creatieve kant van bedrijven en van het ondernemerschap tonen. Het klopt dat de bedrijven momenteel niet perfect tot een valorisatie komen. We hebben op dat vlak al veel inspanningen geleverd. We hebben het concept 'kennis, kunde, kassa' ingevoerd. Dat moeten we in Vlaanderen verder als mantra gebruiken.

Ik zie momenteel op veel plaatsen, en dan zeker in de net vermelde maatschappelijke domeinen, een groot gebrek aan durf met betrekking tot het doordenken van O&O. We moeten onderzoeken, ontwikkelen en ondernemen. Kennis, kunde en kassa moeten ertoe leiden dat in die domeinen waar zich maatschappelijke noden situeren, verder wordt doorgedacht. De nood aan die durf is in Vlaanderen onvoldoende doorgedrongen.

We hebben destijds zes clusters voor de Vlaamse Raad voor Wetenschap en Innovatie (VRWI) geselecteerd. Die clusters zijn niet veranderd. Ik heb niets anders gezien of gehoord. We hebben afgesproken dat de middelen zouden gaan naar waar de business cases zich bevinden en niet naar de een of andere voorkeur van de politiek.

De minister-president heeft de bijeenkomst van het World Economic Forum in Davos bijgewoond. Ik moedig hem aan daar steeds heen te gaan. Hij heeft me trouwens verteld dat Vlaanderen stichtend lid is en daar als regio steeds aan de bak komt.

Maar ik hoop dat de Vlaamse Regering dan ook kijkt naar wat het World Economic Forum (WEF) continu publiceert. De steekkaart van België is daar bijzonder relevant.

We doen het niet slecht, want we staan dit jaar op de 15e plaats op 142 landen. Al bij al doen we het dus niet slecht. De uitschieters haal je er echter heel snel uit. Om een gemiddelde 15e plaats te halen, moet je op sommige parameters hoog scoren en op andere wat lager. Op de indicator 1.09 'Burden of government regulation' scoren we bijvoorbeeld slecht en staan we op de 127e plaats. De heer Penris bracht hetzelfde verhaal. We gaan gebukt onder een loodzware overheid. U kunt die informatie vinden op het internet. U moet eens kijken tussen welke landen we daar staan.

Een ander pijnpunt is de indicator 'Extent and effect of taxation'. Daar staan we op de 137e plaats. Ik raad u aan om ook dat op het internet te bekijken en na te gaan tussen welke landen we daar staan.

Ook op 'Government debt' scoren we slecht. *(Opmerking van minister-president Kris Peeters)*

Minister-president, ik ben het niet met u eens dat, indien we enkel een fiche zouden trekken voor Vlaanderen, we plots beter zouden scoren op het vlak van 'Burden of government regulations'. Dat maakt u mij niet wijs. Dat verhaal gaat niet op. De fiche bestaat jammer genoeg niet opgedeeld voor de verschillende regio's. U maakt mij echter niet wijs dat wij in Vlaanderen plots vanaf plaats 127 haasje-over zouden doen naar het kop-10-peloton, ook niet voor die 'Extent and effect of taxation' of voor wat men als ons grootste probleem omschrijft, de arbeidsmarkt.

Karel Vinck zegt dat er moet worden ingezet op opleiding, herscholing en fiscaliteit. De twee eerste zijn Vlaamse bevoegdheden. Volgens de heer Vinck wordt daar nu te weinig op ingezet. U kunt er zich niet van afmaken door te zeggen dat die cijfers voor Vlaanderen ons opeens in een totaal andere koppositie zouden brengen.

Ik wil er u gerust nog een paar geven. Er wordt een index gegeven voor het onderhoud van de wegen, 'Quality of roads'. Dat is een apart getal. We zijn daar gezakt van de 24e plaats vorig jaar naar de 29e plaats. Nederland stond vorig jaar na ons, maar heeft zich op een jaar tijd naar voren weten te fietsen. Hetzelfde geldt voor een aantal innovatieparameters.

U maakt mij niet wijs dat wij onze pijnpunten niet zouden kennen en dat, als we ze kennen, we ons dan ervan kunnen afmaken door te zeggen dat het door Brussel en Wallonië komt. Dat liedje gaat niet meer op. Dit zijn ook onze pijnpunten. We moeten daaraan werken.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord. Mijnheer Bothuyne, ik kon u niet midden in de toelichting van mevrouw Ceysens het woord geven.

De heer Robrecht Bothuyne: Dat had ons anders wel het een en ander kunnen besparen.

Het verhaal dat mevrouw Ceysens brengt, is wel heel gemakkelijk. Het is gemakkelijk een aantal deelindicatoren van het WEF eruit te lichten, terwijl ons land nog nooit zo hoog heeft gestaan op de globale competitiviteitsindex die alle indicatoren overkoepelt die worden onderzocht door het WEF. We staan nu op de 15e plaats en zijn de kloof aan het dichteren met Duitsland en nog een aantal buurlanden. Mevrouw Ceysens, met het werk van deze regering

zullen we hoger dan ooit scoren op de globale ranking van het WEF. Uiteraard moeten we onze pijnpunten aanpakken. Daar zullen we het straks over hebben.

De heer Koen Van den Heuvel: Ik wil een andere invalshoek belichten. Ik dacht dat mevrouw Ceysens zichzelf een slecht rapport aan het geven was. De laatste dertien jaar hebben de liberalen onafgebroken in de Federale Regering gezeteld en bijna onafgebroken in de Vlaamse Regering, op de laatste twee jaar na. We hebben daarnet gehoord dat er een grote doorlooptijd is. Men ziet de effecten pas na twee jaar politieke besluitvorming.

U bent uzelf dus een slecht rapport aan het geven als u echt gelooft dat het in dit landje zo slecht gaat. Gaat u daar rustig mee door, maar wat logica, nuchterheid en nederigheid zou u niet misstaan. Er zijn natuurlijk verbeterpunten op te sommen. Maar u kunt beter dan dit, want dit is een flauw, negatief verhaal. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Filip Watteeuw: Ik moet hier mevrouw Ceysens niet verdedigen, maar wil dat nu toch doen omdat de heer Bothuyne een vreemde redenering verwoordt. Er zijn voldoende indicatoren die aantonen dat het niet goed gaat met de industrie in Vlaanderen. Mevrouw Ceysens zegt met de resultaten van een onderzoek in de hand dat wij een aantal pijnpunten moeten wegwerken om de industrie meer ademruimte te geven. Dat is geen poging om die vijftiende plaats weg te moffelen. Die vijftiende plaats is er, maar er zijn ook pijnpunten, en die moeten wij aanpakken. Dat is wat zij doet, en ik vind het dan erg flauw om haar betoog de grond in te boren. Ik ben het op veel punten met haar niet eens, maar hier heeft men u onrecht aangedaan. *(Applaus bij de oppositie)*

Mevrouw Patricia Ceysens: Dank u, mijnheer Watteeuw. Zelfs in de eigen fractie spreken zij elkaar tegen. De heer Bothuyne en de heer Van den Heuvel spreken elkaar tegen, want de ene zegt dat het nog nooit zo goed is gegaan, en hij verwijst dan naar de vijftiende plaats, terwijl de andere zegt dat het slecht gaat en dat dit onze schuld is. Zij neutraliseren elkaar, maar niettemin waardeer ik het feit dat u hun inconsistentie hier ook onder de aandacht brengt.

Het is toch al lang geen welles-nietesspelletje meer. Op dit blad staan alle dieptepunten van onze economie opgelijst. *(Mevrouw Ceysens toont een blad)*

Laten wij daar iets aan doen. Het verontrust mij dan dat het ACV stelt dat wij opnieuw schulden moeten maken en dat het op orde zetten van de begroting geen prioriteit is. Die dieptepunten doen zich ook in Vlaanderen voor. Wij kunnen er ons niet meer van afmaken met te stellen dat Wallonië en Brussel fout bezig zijn. Wij moeten benchmarken met de veertien landen die boven ons staan en zelf die pijnpunten hebben weggewerkt. Dank u voor de aandacht. Het was mij een genoegen. *(Applaus bij Open Vld en LLD)*

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Voorzitter, minister-president, ministers, collega's, mijn eerste woorden en gedachten gaan uit naar de honderden werknemers die worden getroffen door herstructureringen bij Bekaert, Crown, Siemens en andere bedrijven, en ook bij de vele onzichtbare, kleine drama's die zich afspelen bij kleinere bedrijven. Het zijn stuk voor stuk persoonlijke drama's, en het is belangrijk dat de Vlaamse Regering deze mensen zo goed mogelijk opvangt, opleidt en begeleidt in de zoektocht naar een nieuwe job. Op dat vlak moeten wij een tandje bij steken, minister Muyters. De resultaten van de tewerkstellingscellen zijn immers nog te mager. Dat zijn niet mijn woorden, maar die van de Hoge Raad voor de Werkgelegenheid. Wij hebben daarover al van gedachten gewisseld en rekenen op u om de kwaliteit van de aangeboden trajecten te garanderen.

Deze herstructureringen wekken bij sommigen blijkbaar het gevoel op dat het absoluut niet goed gaat met Vlaanderen, dat we aan de rand van de afgrond staan. Anderen spelen dan weer graag op deze perceptie in. Maar dat is dus niet het volledige plaatje, en het gaat voorbij aan de realiteit. Er zijn net al positieve berichten geciteerd, ik citeer er ook een aantal.

Er waren vorig jaar 174 buitenlandse investeringen en zo werden 3720 nieuwe directe jobs gecreëerd. We zijn en blijven dus een aantrekkelijke investeringsregio. Er is vorig jaar ook een recordaantal bedrijventerreinen ontwikkeld. Een heel belangrijke voorwaarde voor economische groei, ruimte om te ondernemen, wordt op die manier ingevuld. Gisteren was er het nieuws dat de Europese Commissie – toch geen verdachte bron – ons land bij de vijf meest innovatieve landen in de EU klasseerde. Dat is een klassering om trots op te zijn en die perspectief biedt: innovatie kan zorgen voor de jobs van de toekomst. Een mooi voorbeeld daarvan was het nieuwe partnerschap tussen BASF en het Vlaams Instituut voor Biotechnologie (VIB), dat het plantenonderzoek structureel in Vlaanderen verankerde.

Tot slot, hoewel de werkloosheid voor het eerst in anderhalf jaar licht steeg – door een statistische wijziging, naar het schijnt –, moeten we vaststellen dat die hoe dan ook, al bij al, laag is, zeker als we die vergelijken met de arbeidsmarktfiasco's in bijvoorbeeld de Zuid-Europese landen. We zijn dus verre van het Griekenland of het Portugal aan de Noordzee.

Bovendien zijn er heel wat bedrijven en sectoren met investeringsplannen. De chemiesector heeft met Flanders Strategic Initiative for Sustainable Chemistry (FISCH) een heel concreet plan om de sector te verduurzamen en de toekomst van de op één na grootste chemiecluster ter wereld op die manier te verzekeren. Dat wordt ondersteund door de Vlaamse Regering en dat kunnen we enkel toejuichen. Agoria zag vorig jaar de tewerkstelling in haar sector stijgen, een echte industriële sector, tot bijna 280.000 jobs. De sector verwacht zelfs in het crisisjaar een groei van de investeringen van 10 procent. Tot slot is er de bouwsector, een belangrijke motor voor onze economie. Na de sterke groei van de voorbije jaren moeten we nu een slim, Vlaams woon- en energiebeleid voeren, zodat ook in de toekomst daar groei mogelijk is. Zo stelde de Confederatie Bouw, en daar kunnen we hen enkel in bijtreden.

Er zijn dus redenen genoeg om zelfvertrouwen te hebben, maar evengoed moeten we beseffen dat business as usual niet aan de orde is. Daarom moet voor CD&V de uitvoering van het nieuw industrieel beleid nu prioriteit krijgen. Er zijn vijftig acties afgesproken. Die moeten onverkort in daden worden omgezet. Ik wil hierbij vier essentiële elementen voor onze fractie meegeven.

Eerst en vooral is er de kostencompetitiviteit. De loonkosten vormen wel degelijk een van de belangrijkste drijfveren om al dan niet in Vlaanderen te investeren. Wie dat durft te ontkennen, dwaalt. Dat we een achterstand dreigen op te lopen ten opzichte van de buurlanden, is door de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven (CRB), een heel onafhankelijke instantie beheerd door de sociale partners, afdoende aangetoond. We hebben op dit moment een gemiddelde loonhandicap ten opzichte van onze buurlanden van 3 tot 4 procent. Inderdaad, de indexverhogingen gaan daar geen goed aan doen.

Nu goed, Vlaanderen kan hieraan op dit moment weinig doen. Het is essentieel dat de federale sociale partners en de Federale Regering hieraan de hand houden en minstens de wet van 1996 rigoureus toepassen.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Ik probeer altijd goed het standpunt van de regering en de meerderheidspartijen te begrijpen, alvorens daarop enige kritiek te formuleren. Kunt u de passage nog eens herhalen over de loonkost? Heb ik nu gehoord dat iemand die dat ontkent, dwaalt en dat het rapport van de CRB duidelijk aantoont dat daar het kalf gebonden is? Dan hebben we toch een klein meningsverschil binnen de meerderheid, want ik heb net gehoord dat dat niet het geval is.

De heer Robrecht Bothuyne: U hebt mij correct geciteerd, maar ik heb minister Lieten ook niet horen zeggen dat de loonkost geen belangrijk element is.

De heer Lode Vereeck: Jawel, ik kan het citeren: “De loonkosten zijn het probleem niet. We moeten onze industrie durven herdenken.” Dat komt van Belga.

Minister Ingrid Lieten: Mijnheer Vereeck, u probeert spijkers op laag water te zoeken. Ik herhaal het nog eens. Wat ik zeg, staat in het nieuw industrieel beleid en is perfect complementair aan wat de heer Bothuyne zegt. De loonkost is een item dat we in het oog moeten houden en het is een belangrijke randvoorwaarde, maar onze grote doorbraak qua competitiviteit zullen we enkel realiseren als we meer inzetten op het naar de markt brengen van producten met een hoge toegevoegde waarde.

De heer Robrecht Bothuyne: Het is dus duidelijk een en-enverhaal, maar voor ons zijn die loonkosten de basis en essentieel om de rest op te bouwen.

Maar er is ook de energiekost. Daar kan Vlaanderen wel ingrijpen. Voor de gemiddelde kmo is de elektriciteitsprijs minder dan de helft van haar energiefactuur. De rest zijn kosten die op een of andere manier zijn opgelegd door de diverse overheden in ons land. Op dat vlak moeten wij zo snel mogelijk ons groenestroombeleid hervormen. Kostenefficiëntie moet daarbij de leidraad zijn. Bovendien moeten we ervoor zorgen dat we niet afhankelijk worden van buitenlandse energieproductie. Eigen productiefaciliteiten, liefst groene, zijn daarbij noodzakelijk.

Daarnaast is een verstandig flankerend economisch en innovatiebeleid belangrijk. We hebben daarnet al een debat daarover kunnen voeren. We hebben een sterk uitgebouwd financieel overheidsinstrumentarium zoals Vinnof (Vlaams Innovatiefonds) en de waarborgen die heel wat investeringen mogelijk hebben gemaakt in Vlaanderen. Intussen zijn de eerste investeringsbeslissingen genomen door het nieuwe TINA-Fonds (Transformatie, Innovatie en Acceleratie Fonds)

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Heb ik het goed begrepen dat u het had over de energiefactuur van de kmo's? Dat geef ik u volledig gelijk want dat zijn meestal laagspanningsklanten. Die moeten inderdaad heel veel bijdragen, onder meer aan die nettarieven in de energiefactuur.

De heer Robrecht Bothuyne: Mijn voorbeeld ging over de middenspanning maar we zitten op dat vlak inderdaad ongeveer op dezelfde golflengte.

We zijn blij met de geplande hervorming van de strategische opleidings- en investeringssteun die zo beter kan worden ingezet voor de echt strategische sectoren van onze economie en om buitenlandse investeerders te kunnen aantrekken. Dat we met deze regering meer geld dan ooit uittrekken voor innovatie, is intussen voor iedereen duidelijk. We kijken uit naar uw concrete initiatieven, minister, om zoals u hebt aangekondigd, meer kmo's te betrekken bij uw innovatiebeleid. Ook voor initiatieven zoals het innovatief aanbesteden hopen we dat u en uw collega's een versnelling hoger kunnen schakelen.

Een goed infrastructuurbeleid en een efficiënter vergunningenbeleid zijn essentieel voor een goed industrieel beleid. Deze regering heeft op het vlak van investeringen in mobiliteit in al haar vormen duidelijk een hogere versnelling gevonden. Dat is het hoogste niveau ooit. Het gaat dan niet alleen over het transport over de weg maar ook over de havens en de binnenvaart. Ook daar wordt een zeer offensief beleid gevoerd. Dat is een belangrijke voorwaarde om onze rol als logistieke draaischijf van Europa te kunnen spelen en blijven spelen. Voor vele industriële spelers is dat een kernparameter bij hun investeringsbelissing.

Wat de vergunningen betreft, heeft het parlement belangrijke sporen getrokken in de commissie-Sauwens. De uitdaging is nu om die sporen snel tot uitvoering te brengen. De conceptnota over de omgevingsvergunningen en het permanente karakter van de milieuvergunningen zijn op dat vlak hoopvolle doorbraken.

Vlaanderen is geëvolueerd naar een structurele knelpunteneconomie. We moeten gaan naar een slim en resultaatgericht arbeidsmarktbeleid. Dankzij de zesde staats Hervorming krijgen we straks belangrijke hefboomen in handen om dit beter dan ooit aan te pakken. Intussen moet het loopbaanakkoord zo snel mogelijk worden uitgevoerd. We moeten inzetten op een betere

kwaliteit van onze opleiding en begeleiding zodat de uitstroom naar werk verhoogt. Ook moet de aansluiting van het onderwijs op de arbeidsmarkt beter kunnen. Voor de vacatures die we niet ingevuld krijgen met eigen mensen, moet werk worden gemaakt van een versterkt beleid inzake interregionale en internationale arbeidsmobiliteit en -migratie. We mogen geen niet-ingevulde vacatures dulden in ons industrieel beleid.

We hebben heel veel troeven. We hebben een sterk industrieel weefsel en vooral, we hebben een regering die opnieuw het belang erkent van een eigen industrieel beleid. Met de industrieraad is er een platform dat de captains of industry toelaat om zelf dat beleid mee aan te sturen. We weten dat we in een recessie zijn terechtgekomen maar we weten intussen ook uit ervaring dat we een goed en efficiënt anticrisisbeleid kunnen voeren. Tegelijk moeten we werk maken van een transformatie van onze industrie. Dat zal moedige beslissingen vergen. Ik eindig met een motto dat ooit op de uitnodiging stond van een belangrijk congres van de toenmalige CVP. Datzelfde motto is onlangs door een eminent socialistisch politicus, de heer Frank Vandenbroucke, opnieuw opgepikt: “Voorsprong door moed.” Moedige beslissingen zullen de weg plaveien naar een voorspoedige toekomst voor onze industrie

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan: Mijnheer Bothuyne, ik ben blij met uw vermelding van het arbeidsmarktbeleid. Ik heb het hele actualiteitsdebat gevolgd, en er zijn amper sprekers die de mensen achter heel dit weefsel hebben vernoemd.

U hebt gezegd dat de voorbije dagen honderden mensen hun job zijn verloren of die dreigen te verliezen. Sta me toe om aan te vullen: het gaat alleen al de afgelopen week om meer dan 1000 rechtstreeks tewerkgestelden en nog eens minstens evenveel onrechtstreeks tewerkgestelden. Dat zijn meer dan 2000 gezinnen die dreigen zonder gezinsinkomen te vallen. Het kleine drama dat we vandaag proberen te verwoorden, is dus eigenlijk groter.

Ik heb een aantal kernwoorden genoteerd die hier telkens terugkwamen en waar ik mij volledig in kan vinden, collega's. 'De erosie van ons industrieel weefsel en de reactie daarop van de Vlaamse Regering' is de titel van het actualiteitsdebat. We moeten innoveren, nieuw industrieel beleid voeren, we moeten transformeren, produceren, de productiefaciliteiten verbeteren, Vlaanderen moet meer flankerend economisch beleid voeren. Ik ben het daar allemaal mee eens, maar we mogen vooral niet vergeten dat het hier om mensen gaat. Als wij ons menselijk kapitaal niet mee gaan transformeren en ons menselijk kapitaal in Vlaanderen niet mee innoveren, vrees ik dat we de komende periode geen economisch weefsel meer zullen hebben. De economie en industrie zullen enkel draaien met het talent dat we hebben.

Ik stel voor, zoals de heer Bothuyne zonet aangaf, dat er meer werk wordt gemaakt van de aansluiting tussen onderwijs en de arbeidsmarkt. Ongekwalficeerde uitstroom moet aangepakt worden. Het loopbaanakkoord komt eraan, maar wat dit betreft, zal dat akkoord nog te beperkt blijven.

Investeren, ook in de mensen, om drama's uit te sluiten en om een toekomst te hebben. Laten we vooral niet vergeten om in de mensen te investeren.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: We moeten inderdaad investeren in mensen, maar moeten dat ook op een juiste manier doen. Er dreigt een hervorming van het secundair onderwijs aan te komen waarbij het technisch onderwijs en het beroepsonderwijs volledig ondergesneeuwd zullen worden en er een pseudo-aso wordt ingericht. Daardoor zal het zogenaamde menselijke kapitaal volledig ondermijnd worden. Dat is wat ons onder deze regering waarschijnlijk te wachten staat. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

Mevrouw Patricia Ceysens: Mevrouw Turan zegt dat er deze week 1000 jobs verloren zijn gegaan. Dat klinkt verschrikkelijk hard. Een studie van het Hoger Instituut voor de Arbeid (HIVA), die de periode 2003-2007 in kaart heeft gebracht, heeft echter berekend dat er ook in

die periode in Vlaanderen elke week 2000 jobs sneuvelden in krimpende en sluitende ondernemingen, maar dat er diezelfde week 2500 jobs werden gecreëerd in groeiende en startende ondernemingen.

De vraag is dus niet alleen hoeveel jobs er vorige week gesneuveld zijn, maar ook hoeveel er vorige week gecreëerd zijn. Dat is de vraag waarop we het antwoord willen weten. Die balans moeten we in het oog houden. Als politici stellen we ons daarin soms veel te defensief en conservatief op. Als er 1500 jobs zijn gecreëerd en dat zijn er 500 meer dan er verloren zijn gegaan, dan hebben we een goede week gehad.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mijnheer Bouckaert, de huidige nijverheidstechnische scholen kijken uit naar de hervorming van het secundair onderwijs, omdat zij daarin lezen dat er in de toekomst scholen voor wetenschappen en techniek kunnen komen die het hele gamma aan wetenschappelijke en technische richtingen kunnen aanbieden. Ik hoop dat wij dat straks ook zullen suggereren vanuit het parlement aan minister Smet, om daar effectief de nadruk op te leggen.

Ik sluit me volledig aan bij het pleidooi voor een goede aansluiting van het onderwijs op de arbeidsmarkt. Daarom hebben we hier ook het Actieplan Ondernemerschapsonderwijs en het Actieplan Wetenschappen en Techniek opgestart. Ik hoop dat de regering dat de komende maanden en jaren zeer nauwgezet zal uitvoeren en implementeren.

De heer Robrecht Bothuyne: Mevrouw Ceysens, ik kan alleen vaststellen dat de balans op dit moment positief is. Er zijn meer jobs dan ooit, meer mensen dan ooit zijn aan de slag. De uitdaging is om dat zo te houden. De uitdaging is ook om de vacatures die straks gecreëerd worden, voor vervanging, maar hopelijk ook als gevolg van economische groei, efficiënt in te vullen. Daarvoor zullen we een sterk Vlaams arbeidsmarktbeleid nodig hebben. Minister, we rekenen op u. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, leden van de regering, collega's, dit wordt een heel voorspelbaar debat. Sinds het begin van deze legislatuur is het al de vierde of vijfde keer dat we het hebben over het industrieel weefsel in Vlaanderen. Vorige week hadden we ook een goede discussie in de commissie Economie. Ik doe mijn best om niet in herhaling te vallen, maar ik vrees dat dat nagenoeg onmogelijk is.

De berichten van de laatste weken zijn meer dan voldoende reden om ongerust te zijn. Het debat op zich is op zijn plaats omdat het ons scherp houdt. We moeten aandacht blijven hebben voor het industrieel weefsel in Vlaanderen, dat de laatste tijd steeds meer onder druk komt te staan. De sociale drama's die zich afspeelden, duwen ons nog maar eens met de neus op de feiten – we hadden Bekaert, Crown Cork, Nokia, Alcatel en ga zo maar door – en houden ons scherp om de sense of urgency voor het nieuw industrieel beleid door te voeren en aan de gang te houden.

In 2008 en 2009 zagen we ook zulke drama's. Opel was daar het mooiste voorbeeld van. Toen leefden we nog in een zekere hoop dat we snel uit dat dal zouden kruipen, eens de economie zou heropleven en opnieuw zou aantrekken. We dachten toen dat de financiële sector, eens die weer op orde zou staan, zou kunnen starten met de heropbouw van de economie en dat we dan uit de crisis zouden zijn.

Ook in 2008 en 2009 werden we gewaarschuwd dat er wel eens een 'double dip' zou kunnen komen. Men voorspelde dat de heropleving in 2010 maar van korte duur zou zijn – dat is ook zo gebleken – en dat een nieuwe crisis ons al gauw weer de dieperik in zou duwen. Die nieuwe crisis is er dan gekomen door de schulden crisis bij verschillende overheden in Europa en de wereld.

Heel wat bedrijven hebben tijdens het eerste deel van de economische crisis in 2008 en 2009 hun uiterste best gedaan om zo veel mogelijk mensen aan boord te houden. Daarmee hebben ze zichzelf verzekerd van voldoende geschoold arbeidspotentieel voor het moment dat de economie opnieuw zou aantrekken. Die reserves zijn natuurlijk uitgeput geraakt, wat herstructureringen nodig maakt.

Wat vandaag een reden is om extra ongerust te zijn, is het feit dat er enkele paradepaardjes van het Vlaams industrieel weefsel mee onderuit gaan. We horen dat Van Hool in Macedonië gaat investeren, BASF – geen Vlaams bedrijf, maar toch een belangrijke poot in de Antwerpse haven en de chemiecluster – loopt een investering van 1 miljard euro mis, Bekaert ontslaat 600 mensen – Bekaert was zeker een zware slag. Elk van die bedrijven heeft zijn eigen redenen om die herstructureringen of investeringen in het buitenland door te voeren. In sommige gevallen ligt dat wel degelijk aan andere zaken dan de fameuze handicaps waar hier al naar verwezen is.

Op een deel van de overwegingen die deze bedrijven naar voren schuiven, hebben de Vlaamse en federale overheden geen vat, zoals de markt voor zaagdraad die stilvalt in het geval van Bekaert. Bekaert heeft zelf expliciet gezegd dat hun beslissing weinig of niets te maken had met de loonkosthandicap, maar met het ineensstorten van de markt van de zonnepanelen. Crown Cork daarentegen heeft uitdrukkelijk gezegd dat het wel aan de loonkosthandicap ligt. Al die bedrijven hebben hun eigen redenen om al dan niet te investeren, om al dan niet te ontslaan.

Op sommige van die zaken hebben we invloed, op andere niet, maar het is wel belangrijk dat we uitzoeken waar we wel invloed op hebben. We zijn de laatste maanden en jaren verschillende keren gewaarschuwd door enkele captains of industry, niet het minst door Bert De Graeve, en in straffe bewoordingen – er zijn actuele vragen over gesteld –, maar ook door Karel Vinck en anderen. Zij hebben stelselmatig gewezen op de structurele handicaps van het Vlaamse bedrijfsleven. Daar ligt een taak weggelegd voor ons om er iets aan te doen. Dan heb ik het over de verschillende handicaps die onze concurrentiepositie ondermijnen. Ik heb het niet over het conjuncturele, over specifieke marktbevingen waar onze bedrijven onderhevig aan zijn, maar wel over de punten waar we invloed op hebben. Een van de handicaps is ontegensprekelijk de loonkost. De loonkost is nooit de enige reden waarom bedrijven hier wegtrekken. Ontkennen dat het een belangrijke reden is, is zeker ook niet correct. Dat is het licht van de zon ontkennen.

Mijnheer Van Malderen, ik ben het met u eens dat we absoluut moeten inzetten op innovatie en dergelijke, maar dat betekent niet dat we de loonkost links mogen laten liggen. Ik denk wel dat het een onverstandige uitspraak was om te zeggen dat er wordt gezeurd over die loonkost. Dat moet me van het hart.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer Diependaele, u stelt dat de captains of industry verwijzen naar een aantal structurele tekorten in onze economie. Ik stel vast dat, als het goed gaat in een bedrijf en een sector, dat altijd dankzij het inzicht en de werkracht is van diezelfde captains of industry. Als het dan moeilijk gaat, ligt dat aan een aantal omgevingsfactoren buiten hen. Ook ter zake zouden we ervan moeten uitgaan dat mensen feilbaar zijn en dat er beslissingen worden genomen die niet altijd ideaal zijn, in plaats van, op het ogenblik dat er een grote herstructurering moet worden aangekondigd, altijd te zeggen dat er een groot en structureel probleem is op het vlak van loonkost.

Het punt is dat er vandaag inderdaad een loonkostprobleem bestaat ten opzichte van andere landen. Dat zegt de CRB ook. Dat is niet de vraag. De vraag is: wat kan men daaraan doen? Kan men en wil men met een aantal landen blijven concurreren op dat vlak, wetend dat als iedereen dat doet – en die verleiding bestaat –, dat comparatieve voordeel op het einde van de rit zal worden uitgevlakt en iedereen met minder loon eindigt, maar op dat moment eigenlijk niets zal hebben gewonnen qua concurrentiepositie? Het lijkt me veel belangrijker onze welvaart, en ook nog eens onze binnenlandse consumptie, op peil te houden door niet af te

dalen in die neerwaartse spiraal, maar net door nieuwe producten op de markt te brengen waarbij die loonkost misschien minder een rol speelt.

De heer Matthias Diependaele: Ik ben het absoluut eens met dat laatste. Ik meen absoluut niet dat die captains of industry onfeilbaar zijn. Ze hebben trouwens ook toen het goed ging bepaalde waarschuwingen gegeven: laat dat duidelijk zijn.

Wat kan worden gedaan aan die loonkost? Dat is natuurlijk een federaal probleem. We hebben daar een visie op, met het verlichten van de overheadkosten en dergelijke meer.

Vorige week heeft de minister-president die cijfers over het loonkostverschil met de ons omringende landen naast die over de stijging van de productiviteit gezet. Onze loonkost ligt gemiddeld 15 procent hoger. Op zich is er niets verkeerd mee om dat op die manier te vergelijken, maar het feit dat onze productiviteit hoger ligt, zou net een concurrentievoordeel moeten zijn. Daarover maak ik me zorgen. Het zou geen middel mogen zijn om die te hoge loonkost te compenseren. Zo wordt die vergelijking verkeerd gebruikt. In sommige sectoren heeft die productiviteitsstijging trouwens haar grens bereikt. Ik ben het er echter absoluut mee eens dat er innovatie nodig is voor die nieuwe industrieën. Dat is een paar weken geleden ook gezegd.

Aan heel wat zaken kan Vlaanderen wél iets doen. Het debat of er al dan niet industrie mogelijk is in Vlaanderen, is in mijn ogen een vals debat. Ik herhaal de cijfers van de heer Van Malderen: 40 procent van de toegevoegde waarde, 80 procent van onderzoek en ontwikkeling en 85 procent van de Vlaamse export. We hebben die industrie wel degelijk nodig. Er is ook voldoende toekomst voor industrie in Vlaanderen. Daarom is de Vlaamse Regering vorig jaar begonnen met het nieuw industrieel beleid. Dat behelst een drietal krachtlijnen, die ook al aan bod zijn gekomen. Ik kan heel veel begrip opbrengen voor de mensen die zeggen dat het te traag gaat, maar laat duidelijk zijn dat die transformatie een proces op lange termijn is. Wie dacht dat we daar op een drafje door zouden geraken, had het natuurlijk bij het verkeerde eind. Ik ben er een voorstander van dat dit grondig wordt uitgewerkt in plaats van dat men enkel aan aankondigingspolitiek doet en het snel afhandelt.

De planningsfase is nu evenwel al achter de rug. De heer Bothuyne heeft daarnet ook verwezen naar de vijftig acties die op de plank liggen en nu moeten worden uitgewerkt. Heel wat van die maatregelen kosten geen geld en zijn gemakkelijk door te voeren. De hervorming van het vergunningenbeleid, waarnaar minister Muylers daarnet al heeft verwezen, ligt op de plank en geeft heel wat hoop voor de toekomst. Daarnaast hopen we snel iets te horen over de uitvoering van de conceptnota 'Innovatiecentrum Vlaanderen'. Vooral gaat het over de concrete voorstellen met betrekking tot het tweede rapport-Soete. We zullen nog zien of er een groot verschil is met het eerste rapport. Er is de internationale gerichtheid van ons innovatie-instrumentarium en het meer marktgericht gaan denken in onze ondernemingen.

Ook in dat verband wil ik erop wijzen dat we zeker niet doof mogen blijven voor oproepen die de laatste weken luider klonken om vooral in te zetten op technologische innovatie, zonder het fundamenteel onderzoek uit het oog te verliezen. Er is een mogelijkheid dat we op korte termijn maatregelen nemen die op lange termijn hervormingen en transformatie van onze industrie gaan doorkruisen. Daar moeten we zeker aandacht voor hebben.

Ik heb nog een laatste opmerking over het investeringsklimaat in Vlaanderen met daaraan gekoppeld de discussie over de strategische innovatie- en opleidingssteun. De cijfers van F.I.T. – die heel toevallig deze morgen in de krant stonden terwijl ze gisteren in elk geval nog niet op de website stonden – geven al een meer genuanceerd beeld van hoe het gesteld is met het investeringsklimaat in Vlaanderen. Doemdenken is dan ook zeker niet op zijn plaats. Vlaanderen heeft nog heel wat troeven die we kunnen uitspelen en die we moeten inzetten om investeringen aan te trekken.

Als aan de voorwaarden voor strategische innovatie- en opleidingssteun niet is voldaan, dan kunnen we inderdaad terugvorderen, maar als overheid moeten we ons ook aan de gemaakte

afspraken houden. Als die ondernemingen zich aan hun afspraken hebben gehouden, dan kunnen wij niet terugvorderen. Het is afgezaagd, maar ‘pacta sunt servanda’ is ook hier van toepassing. In die zin is het heel belangrijk voor de toekomst van het investeringsklimaat dat de overheid zich aan haar woord houdt en dat terugvorderingen – die losse flodders in de media – pas kunnen als er een gegronde reden is.

Collega’s, die sociale drama’s verdienen wel degelijk onze aandacht en ons medeleven, maar paniek is een heel slechte raadgever. Aan de andere kant moeten we wel zorgen dat de druk op de ketel hoog genoeg blijft om de hervormingen die op stapel staan, ook effectief door te voeren. De plannen liggen klaar en ik roep de regering dan ook op om werk te maken van een degelijke uitvoering van wat er op stapel staat. (*Applaus bij CD&V en de N-VA*)

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, ministers, collega’s, de achteruitgang van de Vlaamse industrie zet zich door. De aankondiging van Bekaert om 600 jobs te schrappen, heeft sommigen weer eens wakker geschud. Maar mijn fractie waarschuwt hier al jaren voor, en heeft in april van vorig jaar nog een voorstel van resolutie ingediend met enkele heel erg concrete maatregelen voor de toekomst van de Vlaamse industrie.

Het Bekaert-debacle is dus niet onverwacht en staat niet op zichzelf. Het is het gevolg van onze staatsinrichting, maar ook van een reeks van verkeerde beleidskeuzes nu en in het verleden: de keuze voor subsidies boven lastenverlagingen, voor meer lasten in plaats van besparingen bij de overheid, voor meer in plaats van minder regels, voor flankerend in plaats van structureel beleid en ga zo maar door.

Bert De Graeve, CEO van Bekaert, haastte zich afgelopen donderdag om uit te leggen dat het banenverlies bij Bekaert niets met de verslechterende concurrentiekracht van de Vlaamse industrie zou te maken hebben. Minister-president, het leek wel alsof hij u met die mededeling uit de wind wilde zetten, want begin mei van vorig jaar liet De Graeve nog weten dat: “Het niet uitgesloten is dat Bekaert België ooit verlaat, want industriële productie op grote schaal is in België in elk geval niet meer leefbaar.” U had de mededeling van De Graeve duidelijk niet als een steuntje-in-de-rug begrepen want u schoot met scherp door de innovatiesteun terug te eisen. We begrijpen dat u dat nu in een lopende procedure hebt gestoken.

Door te focussen op de innovatie, wordt de aandacht wel afgeleid van het eigenlijke debat, en dat is dat de concurrentiekracht van Vlaanderen die wel degelijk achteruit boert. Ook minister Muyters stelde dat hij “alle Vlaamse diensten zal inzetten voor een maximale hertewerkstelling en heroriëntering van de getroffen werknemers”. Dat is natuurlijk de evidentie zelf. Elke werkloze – ex-werknemer van Bekaert of niet – moet geactiveerd worden en intensief begeleid naar een nieuwe job.

“En als Peeters en Muyters zich laten horen, zal ik ook eens mijn gedacht zeggen,” moet minister Lieten hebben gedacht. We hebben het al besproken: zij stelde dat de loonkosten niet het probleem zijn. “We moeten onze industrie durven herdenken, een grotere inzet op innovatie en duurzaamheid is nodig.” Maar ondertussen blijkt dat men ook binnen de meerderheid – althans de heren Diependaele en Bothuyne – er zich van bewust is dat de loonkostenhandicap wel degelijk een structurele handicap is en dat al dat flankerend beleid, ook als het gaat om ondersteunend beleid qua innovatie, maar effect zal hebben op het moment dat de structurele parameters van ons industrieel beleid opnieuw goed zitten.

De realiteit is dat het belang van de maakindustrie in de totale economie de voorbije decennia sterk is gedaald. Volgens cijfers van de Nationale Bank van België (NBB) daalde het aandeel in onze economie van 28 procent in 1995 tot 19 procent in 2009. Door het dalende belang van de industrie is natuurlijk ook de industriële werkgelegenheid er sterk op achteruit gegaan. Uit de Vlaamse Regionale Indicatoren (VRIND) blijkt dat tussen 1999 en 2010 – dat zijn de recentste cijfers – de werkgelegenheid in de industrie daalde met 85.000 personen, dat is 17,9

procent. De industriële achteruitgang wordt in de hand gewerkt door bekende problemen zoals: hoge loonkosten, hoge fiscale lasten, onzekerheid over vergunningen, gebrek aan geschikte werknemers, administratieve rompslomp, hoge energiekosten en mobiliteitsproblemen.

Ik ben mij ervan bewust dat vooral keuzes op het federale niveau voor meer lasten ons ondernemingsklimaat geen deugd doen. Uiteraard hebben de maatregelen op het federale niveau negatieve gevolgen voor de Vlaamse industrie, maar tegelijk kan deze Vlaamse Regering zich daar niet zomaar achter verschuilen. De heer Diependaele zei al dat het de vierde keer is in tweeënhalf jaar dat wij over dit thema debatteren. Dat is natuurlijk omdat de Vlaamse Regering tot op heden niet heel veel daadkracht heeft getoond inzake nieuw industrieel beleid. We hebben aankondigingen gehad, van groenboek over witboek tot de ultieme realisatie, de Industrieraad, die naar aanleiding van het Bekaert-debacle “snel met adviezen moet komen”.

Collega's, we hebben geen nood meer aan praatbarakken à la Staten-Generaal van de Industrie – trouwens bijna dag op dag precies twee jaar geleden georganiseerd – of een Vlaamse Industrieraad, noch aan groenboeken of witboeken, noch aan een karrenvracht aan subsidies. De Vlaamse Regering draait, wat ons betreft, al tweeënhalf jaar rond de hete brij en weigert blijkbaar concrete maatregelen te nemen. Een traagheid die stilaan de stilstand benadert.

Mijn fractie en ikzelf zien zeker nog een toekomst voor industriële activiteiten in Vlaanderen. Meer zelfs: de maaksector blijft een van de steunpilaren van de Vlaamse economie. Maar dan moeten dringend de juiste maatregelen genomen worden. België heeft de op een na hoogste belastingdruk in Europa. Het heeft geen zin om bedrijven eerst uit te persen om ze dan via een sinterklaaspolitiek opnieuw wat centen toe te stoppen. Als er geen structurele maatregelen genomen worden, liggen dezelfde bedrijven enkele jaren later weer aan het subsidie-infuus.

De Vlaamse Regering zet vooral in op zogenaamd flankerend beleid: subsidies voor opleiding, innovatie, sale-and-leaseback van industriegronden. Met het gekende gebrek aan resultaat. Zonder een gezond structureel beleid is flankerend beleid gewoon weggegooid geld. Daarom is LDD geen voorstander van subsidies, behalve voor innovatie, maar van structureel beleid, structurele maatregelen om de Vlaamse economie opnieuw de nodige concurrentiekracht te geven. Prioritair gaat het om de verlaging van de belastingen, vooral op arbeid, want vooral de hoge loonkosten bedreigen onze industriële tewerkstelling. Ten tweede: administratieve vereenvoudiging want de complexe regelgeving staat tal van nieuwe buitenlandse investeringen in de weg. Ten derde: investeringen in infrastructuur want onze economie komt letterlijk tot stilstand. Ondernemingen trekken weg uit Vlaanderen omdat het transport stilstaat in de files. Maar ook onze ICT-infrastructuur is nog niet optimaal.

Ten vierde: heroriëntering van de investeringen in onderzoek en ontwikkeling naar kmo's, dat hen structureel ondersteunt terwijl het heel duidelijk de grote bedrijven niet verankert.

Deze laatste drie domeinen zijn Vlaamse bevoegdheden, collega's. Het gaat om heel wat regelgeving, om infrastructuur en om onderzoek en ontwikkeling in kmo's. Maar aangezien ik begrepen heb dat het regeerakkoord-Di Rupo volgens de Vlaamse coalitiepartners, inclusief N-VA, conform het Octopusplan is, dan ga ik ervan uit dat u binnenkort ook hefboomen hebt om loonkortingen toe te staan en zelfs kortingen in de vennootschapsbelasting door te voeren. Wat dat betreft, heb ik er dus vertrouwen in dat er zeer binnenkort loonmatigingen zullen worden doorgevoerd door de Vlaamse Regering.

Op korte termijn kan en moet de Vlaamse Regering een beperkt aantal ingrijpende maatregelen nemen en uitvoeren. Ik som even op wat volgens mijn fractie op korte termijn kan. Er is de intensieve activering van alle werkzoekenden – ook de langdurig werklozen – tot en met 58 jaar. Er zijn al initiatieven genomen maar u weet dat ook mijn collega Sabbe dat

graag uitgebreid zou zien naar de langdurig werklozen en niet naar de nieuwe instromers. Vervolgens is er een kordate aanpak van de knelpuntvacatures door arbeidsmobiliteit te bevorderen, niet alleen tussen de gewesten, maar ook binnen Vlaanderen. Daarnaast is dat extra kredieten vrijmaken voor O&O, de bestaande innovatie-instrumenten vereenvoudigen, zoals het rapport-Soete heeft aangekondigd, en ervoor te zorgen dat die kmo's beter de weg vinden naar die instrumenten door de provinciale innovatiecentra verder uit te bouwen, want O&O besteed aan kmo's, leidt tot meer lokale verankering dan O&O besteed aan de grote bedrijven die, zoals nu alweer blijkt, vaak heel snel vertrekken en delokaliseren.

Verder is dat een uitbreiding van de lijst van 'meldingsplichtige werken' in de ruimtelijke ordening, het versneld werk maken van de digitale bouwaanvraag, het automatisch verstrekken van een vergunning als het gemeentebestuur of de bestendige deputatie binnen de gestelde termijn geen beslissing neemt, het inventariseren van alle beschikbare industriegronden in bestaande en nieuwe bedrijventerreinen en het realiseren van het uniek ondernemersloket. Dat zijn een aantal concrete maatregelen.

De Vlaamse industrie en economie hebben nood aan een aantal krachtige beleidsmaatregelen. Dus roep ik de Vlaamse Regering op om eindelijk werk te maken met het aanpakken van de structurele handicaps van onze economie en in te zetten op een verbetering van het ondernemersklimaat. ViA moet 'Vlaanderen in Actie' worden, en niet langer 'Vlaamse industrie in afbouw' zijn. (*Applaus bij LDD*)

Minister Philippe Muylers: Ik denk dat de heer Vereeck ondertussen wel weet dat de uitbouw naar 58 jaar de verplichte activering bij uitstroom inhoudt. Dat wil niet zeggen dat er geen instrumenten zijn die voor iedereen gelden. Daarbij ga je bijvoorbeeld naar een premie voor werkgevers die 50-plussers aanwerven, maar dat geldt evengoed voor degenen die langdurig werkloos zijn. In het nieuwe loonakkoord staat zelfs specifiek dat voor wie langer werkloos is, er een hogere premie zal zijn. Dat is het voorstel van de sociale partners dat we nu aan het afronden zijn. Dat telt evengoed voor andere zaken.

U vraagt om de digitale bouwaanvraag te versnellen. Ik denk niet dat dat echt mogelijk is. Dat is een enorm complexe zaak, u zult dat onmiddellijk begrijpen, aangezien elke gemeente niet dezelfde ICT-procedure en ICT-tools heeft om een digitale bouwaanvraag te behandelen. Wij willen een tool aanleveren die elke gemeente kan gebruiken voor een digitale bouwaanvraag. Nu loopt een experiment met de stad Antwerpen om dit zeker op een voldoende schaal naar voren te brengen. De timing die is vooropgesteld, wordt tot op heden gehaald. Het is een enorme sprong voorwaarts. Ik ben blij dat jullie dat ondersteunen. Maar een versnelling zit er niet in wegens het feit dat je dat alleen kunt invoeren als je dat zeer concreet kunt realiseren.

De heer Robrecht Bothuynne: Ik heb met aandacht geluisterd naar de heer Vereeck, maar ik ben een beetje teleurgesteld. Hij blijft hangen in een hele langdradige analyse van hoe slecht het hier allemaal wel gaat. Dat weten we nu ondertussen wel.

En dan daarna, bij de oplossingen die u voorstelt, hoor ik u naast een grote lastenverlaging, alleen maar elementen opsommen die in het nieuw industrieel beleid vervat zitten en op dit moment uitgevoerd worden: vereenvoudiging van procedures, het vergunningenbeleid, de uitbreiding van ons activeringsbeleid, het versterken van ons arbeidsmarktbeleid, inzetten op innovatie gericht op kmo's. Het zijn allemaal elementen die op dit moment onderdeel zijn van het beleid dat wordt uitgevoerd of dat werd afgesproken in het licht van het nieuw industrieel beleid. Ik stel dus voor dat u vanaf nu gewoon de meerderheid steunt.

Ik moet nog opmerken dat u zich ongetwijfeld moe heeft gemaakt binnen de LDD-fractie bij het vinden van nieuwe afkortingen om onze industrie te kleineren en dat vind ik jammer.

De voorzitter: De heer Ceysens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens: Voorzitter, ik reageer even kort, voor de juistheid der dingen. Er wordt hier inderdaad verwezen naar de vergunningsprocedures, maar ik denk dat we onder meer uit onze commissie-Sauwens moeten concluderen dat de winst niet te halen is in de vergunningsprocedures, maar in het voortraject. Als het goed is, mag het ook gezegd worden en ik denk dat we er in Vlaanderen vrij snel in slagen om vergunningen af te leveren als het gaat over de start van de vergunning tot het afleveren van de vergunning. We kunnen inderdaad nog een stap zetten voor wat de omgevingsvergunningen betreft, maar daartoe werden ondertussen al twee initiatieven genomen door de Vlaamse Regering. Als het goed is, mogen we het ook zeggen.

De heer Lode Vereeck: Ik zal proberen om een voor een op alle punten te reageren. Wat het versneld werk maken van de digitale bouwaanvraag betreft, is het natuurlijk altijd gevaarlijk om u vast te pinnen op een deadline, minister, maar het zou toch wel interessant zijn om te weten – ook al kunt u niet alle verschillende procedures in de gemeenten coördineren – als er een gemeenschappelijke softwaretool wordt aangeboden, wanneer we die dan mogen verwachten. Kunnen we een perspectief krijgen op de realisatie hiervan?

Wat de activering van alle werkzoekenden betreft, ook de langdurige werklozen, en van de premies waarin wordt voorzien, heeft de heer Sabbe er bij een vorige interventie op gewezen dat er natuurlijk een spanningsveld is tussen enerzijds het activeren en anderzijds het feit dat we bedrijven en werknemers stimuleren om vrij veel tijdskrediet te gebruiken. Ik meen dat we meer moeten inzetten op het omvormen van jobs op de maat van oudere werknemers. Onlangs was er een erg spectaculair voorstel van de Zweedse regering om een tweeledige carrière op te bouwen: eentje tot 55 jaar en dan een tweede van 55 tot 75 jaar, die natuurlijk aangepast is aan de fysieke mogelijkheden van de senioren.

Wat betreft de vereenvoudiging van de procedures en wat zowel de heer Bothuyne als de heer Ceyskens daarover zeiden, is het natuurlijk zo dat mijn fractie met heel veel enthousiasme heeft meegewerkt aan het voorstel ter versnelling van die procedures. Er liggen 66 concrete voorstellen voor. Met alle respect, en mijn fractie zit natuurlijk nog maar 2,5 jaar in het Vlaams Parlement, maar van het nieuw industrieel beleid hebben wij eerlijk gezegd in de praktijk nog niet veel gezien. Noch van de versnelling van de procedures, noch van het nieuw industrieel beleid. Er staan inderdaad goede dingen in, en de teksten werden hier kamerbreed goedgekeurd, maar bijvoorbeeld het uniek ondernemersloket waar al jaren sprake van is, is er ook nog niet. Er zitten inderdaad veel elementen in en de dag dat er ook realisaties zijn, zal ik de eerste zijn om ze goed te keuren.

Wat betreft het gebrek aan optimisme, het volgende. We hebben tien minuten, mijnheer Bothuyne, en vanuit de oppositie controleren we natuurlijk de regering. Voor alle duidelijkheid: mijn partij, die voortkomt uit een traditie van een enorm geloof in eigen kunnen en technologische vooruitgang, kijkt optimistisch naar de toekomst wat de nieuwe technologieën en de industrie betreft. Alle initiatieven die dat ondersteunen, zullen wij natuurlijk ook ondersteunen. Alleen denken wij dat er hier in Vlaanderen enorm veel gemiste kansen zijn. Dit is een land met enorm veel potentieel, maar veel ervan wordt gefnuikt door verkeerde beleidsmatige keuzes. Ik meen dat het mijn taak is om aan te geven wat er nog allemaal beter kan in dit land zodat het nog meer welvarend wordt, niet alleen voor de mensen in de industrie, maar ook – want er is wel degelijk een kip en een ei – voor de mensen die in de zorgsectoren werken en die uiteindelijk gefinancierd worden door belastingen die uit die productie-economie komen. Geloof me dus vrij: wij zijn heel optimistisch, maar er zijn enorm veel gemiste kansen en het is mijn taak om daarop te wijzen.

De heer Lode Ceyskens: Mijnheer Vereeck, u hebt nog niet veel gezien qua resultaten van de aanbevelingen. Ik wil u erop wijzen dat de minister-president in de laatste vergadering van de commissie Economie een stand van zaken heeft gegeven. Uw partijgenoot, de heer Sabbe, heeft hem toen gefeliciteerd voor de vooruitgang ter zake.

Minister Ingrid Lieten: Mijnheer Vereeck, u wilt graag applaudisseren als er resultaat is van het nieuw industrieel beleid. Wel, u krijgt die kans nu. PMV heeft vandaag een persbericht verspreid. Het investeringscomité van het TINA-Fonds heeft gisterenavond twee dossiers goedgekeurd. Het eerste is een perfect voorbeeld van de transformatie van onze industrie waar wij willen op inzetten. Het is een consortium van Vlaamse bedrijven en kennisinstellingen die samen het risico gaan nemen, gesteund door het TINA-Fonds, om een nieuwe soort installatie van windmolens op zee mogelijk te maken. Het TINA-Fonds heeft het project goedgekeurd. Het is wel degelijk een structureel project. Het project gaat ons uiteindelijk – hopelijk – helpen om niet alleen een economisch rendement te halen maar ook een maatschappelijk. Het doel is om sneller en goedkoper windmolens op zee te plaatsen. U kunt nu applaudisseren.

Minister Philippe Muylers: De timing waar u naar vraagt, is al bekendgemaakt. We proberen het proefproject in 2012 verder af te ronden zodat we in 2013 de uitrol naar de andere gemeenten kunnen doen. Meer details zullen we op 12 maart hebben als we verslag geven van de vergunningsprocedures in de commissie. U bent daar uiteraard welkom.

De heer Boudewijn Bouckaert: Mijnheer Ceysens, ik zat onlangs in de jury van een doctoraat aan de Universiteit Hasselt. Het ging over de wachtkosten voor ondernemingen bij het afleveren van hun vergunningen. Er was een schatting gemaakt. De bedragen waren gigantisch. Er kunnen nog heel veel efficiëntiewinsten worden gerealiseerd. Misschien is het interessant om het proefschrift op te nemen in het beleid.

De heer Lode Ceysens: Mijnheer Bouckaert, ik wil het gerust eens lezen. Heel dikwijls wordt een foute interpretatie gemaakt van de start van een dossier en de werkelijke start van de vergunningsaanvraag.

De heer Lode Vereeck: Minister Lieten, u begrijpt dat ik de dossiers eerst moet bekijken voor ik applaus geef. U kent mijn genuanceerd standpunt over het TINA-Fonds. Als instrument speelt het in op een zeker marktfalen, maar uw minister-president heeft zelf aangegeven dat om een echte transformatie van deze economie mogelijk te maken het TINA-Fonds over een half miljard euro moet beschikken. Als dat veel minder zou zijn, zou het niet veel zin hebben, aldus de minister-president. *(Opmerkingen)*

Ik kan het artikel in De Tijd nog wel eens opzoeken, maar daar kwam het op neer. Met minder dan een half miljard zou de transformatie niet lukken. Ik ben natuurlijk heel blij met die twee projecten. Ik zal ze met veel aandacht bekijken. Maar nogmaals, de vuurkracht van deze regering voor de transformatie van de economie is beperkt. Ze heeft zich misrekend in de cofinanciering. Bovendien is er een enorme versnippering van de middelen. Er is niet alleen TINA, er is het ook het Vlaams Energiebedrijf. Met meer concentratie zou het effect groter zijn.

De voorzitter: De heer Watteuw heeft het woord.

De heer Filip Watteuw: Voorzitter, ik ben het alvast met betrekking tot een punt eens met de minister-president. De Vlaamse industrie en Vlaanderen hebben geen boodschap aan een doemverhaal. Dat is absoluut juist. Er zijn nog steeds grote kansen voor een Vlaams industrieel beleid. De voorwaarde is dat we het over een andere boeg durven te gooien. Minister Lieten heeft verklaard dat we de economie moeten durven te hertekenen. Volgens mij heeft ze gelijk. We moeten voor 100 procent de kaart van een duurzame transitie trekken.

De Vlaamse industriële sectoren zijn ook niet gebaat met een goednieuwsshow, met een zekere zelfgenoegzaamheid of met een ongewijzigd beleid. Dat dit een vergissing zou zijn, blijkt trouwens ook uit de cijfers.

Ik moet toegeven dat de kop in De Standaard er mooi uitziet: 'Vlaanderen lokt meer investeerders'. Wat baat het echter langs de voordeur veel volk, veel investeerders en veel

jobs binnen te halen als de achterdeur wagenwijd openstaat? De industrie heeft het moeilijk. Het lijkt me niet verstandig dit te negeren.

De grafiek is trouwens niet echt geruststellend. Ik zie geen grote stijging. Ik zie veeleer een horizontale lijn. We kunnen gerust stellen dat we het beter doen dan in het barre crisisjaar 2009. Het tegendeel zou wel zeer erg zijn. Op iets langere termijn stellen we echter niet echt een verbetering vast.

In hetzelfde artikel staat trouwens dat de opmars van de investeringen uit de groeilanden is stilgevallen. Dat is pas verontrustend. De minister-president heeft de voorbije maanden immers veel inspanningen in die landen geleverd.

Dit zijn niet de enige cijfers. Er zijn er nog andere. Ik raad de minister-president aan af en toe eens de website van de Studiedienst van de Vlaamse Regering te bekijken. Daar staat onder meer de conjunctuurcurve van de Vlaamse industrie. De recentste gegevens dateren van december 2011. Na de crisis van 2008 en 2009 heeft onze industrie zich gedeeltelijk hersteld. Sinds maart 2011 zijn we echter terug naar af. De conjunctuur daalt maand na maand stelselmatig.

Die daling heeft natuurlijk een negatieve impact op de tewerkstelling en op de financiële structuur van het bedrijfsleven. Ik heb zelf al verwezen naar de handelsbalans, die de voorbije jaren ook in negatieve zin is geëvolueerd. Zelfs als ik rekening houd met alle correcties, zoals de stijging van de prijzen van aardolie en aardgas en het gegeven van de regionale handelsbalansen zelf, merk ik dat we sinds 2002 systematisch met een daling zitten. Sinds 2004 zit die negatieve evolutie van de handelsbalans zelfs in het rood.

De tewerkstelling is niet goed. Op 15 jaar tijd zijn we 100.000 banen kwijtgeraakt. Het gaat hier om 73.000 rechtstreekse arbeidsplaatsen. We kunnen in dit verband enkel duidelijk stellen dat er iets moet gebeuren.

De vraag is vooral welk industrieel profiel we in Vlaanderen willen. We hebben het witboek Nieuw Industrieel Beleid, een staten-generaal, het groenboek Nieuw Industrieel Beleid en een Vlaamse Industrieraad zien komen. De vraag is of we wel een duidelijk industrieel profiel hebben. Volgens mij moeten we op dat vlak nog een stap voorwaarts zetten. De keuze die ik wil maken, zal niemand verbazen: we moeten voor een verduurzaming en een vergroening van de industrie kiezen.

In het licht van dit profiel had Bekaert een ankerbedrijf of een lead company voor de vernieuwing en de vergroening van de industrie kunnen zijn. Het is een vervelende zaak dat Bekaert nu 600 arbeidsplaatsen schrappt. Dit is gedeeltelijk aan het stop-and-go-beleid met betrekking tot de steun voor zonnepanelen te wijten. Ik heb het niet over Vlaanderen. Ik bekijk dit in de Europese context. We zien dat bedrijven als Bekaert op een pijnlijke manier op dit probleem inspelen.

We moeten ons profiel in het algemeen versterken. De vergroening van de economie biedt een onvoorstelbare kans. Ik heb net een recent bericht over de bouw-, energie- en milieusector gelezen. Volgens de sector zouden enkele maatregelen van de Vlaamse overheid ertoe kunnen leiden dat de omzet van die sector, die toch een van de motoren van onze industrie is geworden, met 400 miljoen euro stijgt. Het is zeer belangrijk dat we hierop durven in te spelen.

We moeten die keuze niet alleen maken zoals ze tot nu toe gemaakt werd, namelijk zeer voorzichtig. We moeten verder durven gaan en dat durven volhouden. We hebben nood aan continuïteit en visie op dat vlak.

Het is niet goed dat we op dat vlak van gedachten zouden veranderen. We moeten een betrouwbare partner zijn voor die sector. Ik wil het niet alleen naar Vlaanderen of naar u toespelen. Het is ook een Europees verhaal. Momenteel is er een verschuiving aan de gang van de productie van modules voor zonnepanelen en windturbines naar de nieuwe

groeilanden. Ook de VS is bezig aan een grote inhaalbeweging. Europa is daar als eerste mee gestart, maar is dat voordeel in sneltempo aan het verliezen. Als we nog lang twijfelen, zullen we terugvallen tot een ecologisch ontwikkelingsland.

We moeten blijven geloven in de toekomstkansen van duurzame investeringen in verschillende sectoren. We moeten die investeringen dus ook ondersteunen. Het FISCH-programma dat u ondersteunt, is daar een sterk voorbeeld van. Op het vlak van duurzame chemie kunnen we tewerkstelling en meerwaarde creëren. We moeten meer zulke zaken hebben. Er zijn ook inspanningen van Umicore rond materiaalrecyclage en er is de bouw van de eerste waterstofcentrale in de Antwerpse haven. We kunnen nog zoveel kansen grijpen.

Het Duitse ministerie van Leefmilieu heeft berekend dat er in Duitsland ondertussen meer dan 2 miljoen – een immens getal – groene jobs zijn. Duitsland is wat de schaal betreft niet vergelijkbaar met België. In Oostenrijk – iets makkelijker vergelijkbaar met Vlaanderen – schat men het aantal voltijdse groene jobs op 163.000. Dat is een niet te verwaarlozen aantal.

Het is dus belangrijk dat we de weg van die groene productie volgen, in de bouw, de energiesector, en ja, ook in de landbouw.

Het is opvallend dat men in Duitsland en Oostenrijk twee zaken koppelt: men gaat voor groene economie, maar ook voor verankering. In Duitsland is het duidelijk: groene jobs en ‘made in Germany’. Ik denk dat wij hetzelfde moeten doen: groene jobs en ‘made in Flanders’.

Er is geen enkele reden om bij de pakken te blijven zitten. Minister-president, nogal wat regeringsleiders voeren momenteel het debat over een herindustrialisering van hun land en een mogelijke relokalisatie. Sarkozy en Hollande nemen voortdurend het woord relokalisatie in de mond bij de debatten naar aanloop van de Franse presidentsverkiezingen, als antwoord op de delokalisatie. Ook wij moeten daarop inspelen. In Amerika doet Obama trouwens hetzelfde.

Bedrijven kunnen verschillende redenen hebben om terug te komen naar Vlaanderen. Wegens de hoge managementkosten, omdat ze zekerheid zoeken of wegens de grote afstanden. Dat laatste, de afstand, zal een steeds belangrijkere factor zijn in de economie. Zeker als, door de stijging van de olieprijzen of door strengere normen voor CO₂-uitstoot, vervoer over lange afstanden duurder zou worden. Een relokalisatiepremie voor bedrijven die ervoor kiezen om de productie of het onderzoek terug naar Vlaanderen te brengen, moet mogelijk zijn.

Geert Noels geeft aan dat de logistieke processen kwetsbaar zijn en dat alleen al om die reden lokale productie aantrekkelijker zal worden. Nog beter is het bedrijven te steunen die van bij de aanvang kiezen voor lokale productie en dienstverlening. Bovendien moet er meer oog zijn voor de kleine of middelgrote ondernemingen (kmo's). Kmo's zijn belangrijke innovatiepolen, maar bovendien is een verankering via kmo's een stuk vanzelfsprekender dan via multinationals.

We bezochten met onze fractie het bedrijf Melotte in Zonhoven, u ongetwijfeld bekend. Men produceert er tandprothesen via de innoverende techniek van ‘digital manufacturing’. Layerwise in Leuven, dat nog maar net in het nieuws kwam, hanteert vergelijkbare technieken. Melotte slaagt erin goedkoper en duurzamer te produceren dan in China en slaagt er zelfs in om de productie terug naar Vlaanderen te halen. Ik vind dat sterk. We moeten dat model koesteren, navolging geven en ondersteunen.

Ik besluit. Nieuwe kansen voor de industrie in Vlaanderen zullen er maar komen wanneer wij nieuwe paden durven te bewandelen en ronduit willen gaan voor groene innovatie. Een beleidsuitvoering met de handrem op zal niet werken, want ook op het vlak van de groene productie spelen de marktwetten en is een wereldwijde race naar marktaandeelen aan de gang. Is het onze ambitie om aan de top te staan van de ecologische transitie of nemen wij

genoegen met een Vlaamse economie die grotendeels niet meer dan een diensteneconomie zal zijn? (*Applaus bij Groen en sp.a*)

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, ik wil alle sprekers danken. Het was niet vanzelfsprekend om vroeger uit Berlijn terug te keren. Er zijn een aantal politieke afspraken geschrappt. Toch denk ik dat het belangrijk was om hier samen met u het debat bij te wonen en mijn verduidelijkingen en visies in te brengen. Mijnheer Penris, mevrouw Ceysens en ook anderen zegden het al: de industrie in Vlaanderen is het hart en de ruggengraat van onze economie. Zonder industrie geen onderzoek en ontwikkeling; zonder industrie geen export; zonder industrie geen toegevoegde waarde en diensten. Er is een tijd geweest dat men daar anders over dacht, maar ik denk dat hier daarover kamerbreed een consensus bestaat.

Dat is de reden waarom deze regering, daarin gevolgd door de Europese Commissie, zich volledig ten bate van de industrie inzet, en niet voor het krampachtige behoud van de industriële basis van de 20e eeuw. Wij beogen een transformatie naar een innovatieve, duurzame industrie voor de 21e eeuw. Zeker als het economisch moeilijker gaat, zoals vandaag, is dit een moeizaam proces. Wij moeten de moed hebben om te zeggen dat dit moeizaam gaat. En de werkgevers en werknemers, maar ook het beleid en de politiek moeten de moed hebben om dat proces onverkort te realiseren.

Industriële bedrijven en ondernemers staan vandaag voor sterk veranderende uitdagingen. Ik geef er enkele mee: de toegenomen internationale concurrentie, ook voor hoogwaardige producten; de schaarste op het vlak van grondstoffen en energie; de vergrijzing van de arbeidsmarkt; en daar bovenop, het feit dat Vlaanderen en Europa in een nieuwe recessie zijn beland. Ik deel de bekommernissen van velen die hier het woord hebben gevoerd over de gevolgen van de huidige crisis op de arbeidsmarkt en het economisch weefsel. Alle sprekers hebben hun medeleven en bezorgdheid geuit ten aanzien van de mensen die hun job dreigen te verliezen, en van hun families die daar ook onder lijden.

Meer dan 370.000 mensen verdienen vandaag in Vlaanderen rechtstreeks hun brood in industriële sectoren. Die tewerkstelling staat echt onder druk. Sinds 1980 is het aandeel van de industrie in de totale tewerkstelling in Vlaanderen ongeveer gehalveerd. Wie zich geroepen voelt om pluimen op zijn hoed te steken, moet weten dat in die periode dat aandeel daalde van bijna 30 procent naar bijna 15 procent. Zelfs met een gunstige economische groei zou ook de volgende jaren dit aandeel nog verder wegsmelten. Sinds het jaar 2000 zijn in de verwerkende nijverheid ongeveer 100.000 jobs minder. Tezelfdertijd roept de industrie om technisch en wetenschappelijk geschoolde arbeidskrachten. Dat is de eerste paradox. In 2011 noteerde de VDAB 307.423 vacatures, waarvan meer dan de helft knelpuntvacatures zijn.

Niet overal in de industrie is er sprake van het afstoten van jobs. Terwijl de afgelopen vijf jaar – van 2005 tot 2009 – meer dan 7000 arbeidsplaatsen zijn geschrappt in de textielsector en de automotive sector, nam het aantal banen met meer dan 2500 toe in de technologische bedrijven en de machinebouw.

Ook hier moet je de zaak heel genuanceerd bekijken. Natuurlijk moeten wij in de eerste plaats alles doen opdat de mensen die gisteren hun job hebben verloren, vandaag opgevangen worden en op korte termijn, liefst morgen, weer aan de slag geraken. Minister Muylers heeft met de VDAB ook al gezegd dat, wanneer het sociaal overleg in die ondernemingen is beëindigd, de tewerkstellingscellen worden ingezet. Die tewerkstellingscellen hebben hun toegevoegde waarde bewezen. Mijnheer Bothuyne, ze kunnen uiteraard nog worden verbeterd, maar het werkt toch goed. Het is in ons aller belang dat we zo veel mogelijk technisch geschoolden maar ook mensen met andere talenten weer aan de slag brengen.

Voorzitter, collega's, we moeten ons er in onze politieke analyse voor hoeden om niet alles op één hoop te gooien. De heer Penris en anderen hebben dat ook gezegd. De internationale omstandigheden hebben de hervonden economische groei opnieuw gefnuikt. Tot 2011 ging

alles goed, zoals de heer Watteeuw daarstraks heeft gezegd, en toen werd het opnieuw moeilijker. Dat onze bedrijven, Bekaert in het bijzonder, op die internationale markten actief zijn en op korte termijn moeten ingrijpen om zich te handhaven, met spijtige gevolgen voor de werkgelegenheid, is vorige week vastgesteld.

Ik heb begrepen dat er kamerbreed, door meerderheid en oppositie, wordt gezegd dat we een nieuw industrieel beleid nodig hebben, dat keuzes maakt, ook keuzes op langere termijn. De veranderende omstandigheden vragen een veranderd ondernemerschap. Om die transformatie mogelijk te maken, moeten we dus in eerste instantie werken naar een nieuw industrieel ondernemen. Minister Lieten heeft dat ook benadrukt.

We hebben hefboomen die we moeten inzetten. We moeten ook kritisch zijn voor onszelf, daar heb ik geen probleem mee. Ik ga eerst in op de competitiviteit van de Vlaamse economie. Daarstraks is heel veel gesproken over de competitiviteit van de economie qua loonkosten en productiviteit. Heel wat studies kunnen worden aangehaald, maar ook hier vraag ik om nuance en een correcte benadering. Vanzelfsprekend moeten we ons qua loonkosten niet vergelijken met de lageloonlanden. Vlaanderen moet in de eerste plaats kunnen concurreren op de wereldmarkt op basis van kennis en unieke producten. Dat heeft minister Lieten ook gezegd. De loonkost vormt echter een onderdeel van het gehele plaatje van de bedrijfskost. Dat is ook aan bod gekomen in het witboek.

Als we ons vergelijken met een set EU-regio's met een uitgesproken innovatiegedreven economie, regio's die innovatief minstens even sterk staan als Vlaanderen, moeten wij tot onze grote spijt vaststellen dat Vlaanderen op het vlak van arbeidskosten zeer zwak scoort. We bevinden ons op de dertiende positie als we ons vergelijken met de zestien meest innovatieve regio's. De Duitse Länder zoals Bayern, Baden-Württemberg, maar ook Baskenland en de Britse topregio's zijn allemaal competitiever dan wij. Dat is feitenmateriaal: dat moeten we vaststellen en daarvan vertrekken. Op dit moment is de redding van Vlaanderen dat wij een hoge productiviteit kennen, waardoor onze loonkost per eenheid product ons nog brengt in de top vijf binnen die zestien benchmarkregio's. Mevrouw Ceysens, we vergelijken ons niet enkel met Wallonië. Ik heb het nu over de zestien meest innovatieve regio's.

Ook al is die productiviteit zo hoog en sterk, toch moeten we vaststellen dat onze positie achteruitgaat: in 1995 stonden we op de tweede plaats, in 2007 op de vierde. De recente evolutie van de loonkost in de Vlaamse industriële sectoren leert dat onze positie in de periode 2009-2010 verslechtert naar het EU-gemiddelde, terwijl onze buurlanden Duitsland en Nederland hun positie verbeteren.

Dankzij de productiviteit weet onze industrie zich qua loonkost per eenheid product nog te handhaven. Maar Duitsland wint snel terrein en Nederland kent een zeer opmerkelijke positieve evolutie van de productiviteit. Ook dat zijn feiten. Ik zal niet proberen daaromheen te fietsen. Het is belangrijk dat we van daaruit vertrekken.

Die analyse hebben we gemaakt wanneer we dat nieuwe industriële beleid hebben opgezet. We hebben een nieuw productiviteitsoffensief nodig, waarbij de loonkost een belangrijk element vormt dat moet worden aangepakt.

Zijn we nog competitief op het vlak van export? Dany Jacobs is een Vlaming die ook in Nederland hoogleraar is. Hij heeft heel duidelijk gezegd dat men inzake industriële ontwikkeling en innovatiebeleid kan afleiden waar men staat wanneer men kijkt naar de wereldexportpositie, die een belangrijke graadmeter is voor de innovatiegedreven concurrentiekracht van de economie. Tussen 2002 en 2010 groeide die uitvoervoorwaarde ondanks de crisis nominaal met 34 procent. In de eerste 9 maanden van 2011 steeg de Vlaamse export op jaar met nogmaals 12,7 procent. Dat is indrukwekkend. Opkomende markten zoals Rusland kennen een stijging met procent 44,3 procent. China stijgt met 30,4 procent, Zuid-Korea met 26,9 procent, Zuid-Afrika met 25,3 procent en India met 24,3

procent. Natuurlijk moeten we daar nog verder aan werken. We kunnen niet op onze lauweren rusten. Er is nog een hele weg af te leggen.

Het Vlaamse Gewest kreeg in 2009 een marktaandeel van 10,5 promille in de BRIC-landen. Ook hier hebben we stappen gezet maar de exporteconomie moet wel nog verder worden ontwikkeld.

Zijn we een aantrekkelijke locatie voor buitenlandse investeerders? Mijnheer Watteeuw, u hebt het daar al over gehad. Er wordt vandaag ook over geschreven in een niet onbelangrijke krant. Het gaat over de cijfers van Flanders Investment & Trade. U kunt daar wat smalletjes over doen. Ik wil dit ook niet opblazen maar er moet wel rekening mee worden gehouden. Wanneer u probeert dit te downsizen, dan vind ik dat niet correct. We spreken over 174 investeringsprojecten, 1,7 miljard en 3720 nieuwe jobs. Godzijdank gebeurt dat ook. Dat is de voordeur natuurlijk. Uw stelling dat we dit langs de voordeur binnenhalen om het vervolgens langs de achterdeur te laten verdwijnen, vind ik een ongelukkige beeldspraak.

Versterken onze bedrijven hun competitiviteit voldoende door innovatieve kracht? Minister Lieten heeft daar al op geantwoord. Wij hebben bijkomende budgetten vrijgemaakt. Het gaat dan over 200 miljoen euro extra vanaf 2014. Tijdens de volgende besparingsronde zullen we daar heel nauwlettend over waken.

Hoe staat het met de competitiviteit op het vlak van energiekosten? Mijnheer Sanctorum, u hebt het daar meermaals over gehad. Wat de energie-intensieve industriebedrijven, kmo's, grote bedrijven enzovoort betreft, moeten we de internationale vergelijking maken. Daaruit blijkt dat de kostprijs voor elektriciteit voor energie-intensieve bedrijven in Vlaanderen in de buurt ligt van de prijs in Duitsland en het Verenigd Koninkrijk. Dat is echter duurder dan in Nederland en een pak duurder dan in Frankrijk. Voor gas is de situatie veel gunstiger. De energiekost voor onze industrie, zeker wanneer het gaat over hoogspanning, blijft tot onze spijt nog een tijdje een federale materie. Ook daar ligt echter een belangrijke uitdaging.

Minister Van den Bossche was hier daarnet aanwezig. Vlaanderen moet zijn beleid inzake groene stroom en warmtekrachtondersteuning verder uitbouwen. We hebben daar een verantwoordelijkheid die ook is opgenomen in het nieuw industrieel beleid.

Verskillende sprekers hebben gevraagd hoe ver het staat met die acties. Ik zal ze even overlopen.

Wij hebben dat met een staten-generaal gelanceerd. We hebben een groenboek en een witboek met vijftig acties. Ook hier, collega's, moet u alleen maar kijken naar wat daar concreet mee gebeurd is. We hebben een Interministerieel Comité Industrie, dat functioneert binnen de regering. We hebben een industrieraad, omdat sommige collega's, zoals mevrouw Ceysens, zeggen dat we dat aan de economie moeten laten. Ik heb al gezegd dat ik niet de ambitie heb om de Vlaamse Chávez te zijn. Het is juist dat wij als politici en als regering onze plaats moeten kennen. De economie draait, we zijn een geglobaliseerde economie. Vlaanderen is de vierde grootste open economie in Europa.

Die industrieraad is een initiatief dat gevraagd is door Voka en andere. Zij willen een rol spelen en krijgen daar nu de mogelijkheid toe. Ik kijk halsreikend uit naar de adviezen die zij ons zullen bezorgen en die met heel veel aandacht en zorg in de schoot van de Vlaamse Regering zullen worden besproken.

Als u kijkt naar de eerste pijler van het nieuwe industriële beleid, het ontwikkelen van een economisch beleid voor duurzame productiviteitsgroei, hebben we de Fabriek van de Toekomst. We hebben sectorale transformatietrajecten. Daar is 7 miljoen euro voor uitgetrokken. De call is gelanceerd. De projecten zullen worden toegewezen in mei.

Als we kijken naar de ontwikkeling van groene economie, hebben we het over duurzaam materialenbeheer, groene mobiliteit, rationeel energieverbruik, hernieuwbare energie, duurzaam bouwen en wonen enzovoort. Als u zegt dat dat enkel mooie woorden zijn, dan zeg

ik u: de groene waarborg voor energiebesparende investeringen is er. De eco-efficiëntiescan is er. De audit- en benchmarkconvenanten zijn er. De groene mobiliteit via BIV is er. De proeftuin elektrische mobiliteit is er. Er zijn dus concrete initiatieven genomen, collega's. Het is spijtig dat die daarstraks onvoldoende aan bod zijn gekomen.

Transformatie door innovatie is de tweede pijler in het nieuwe industriële beleid. Er is terecht verwezen, zelfs door de oppositie, naar het FISCH. Daar zijn ook de nodige gelden voor uitgetrokken. Er is ook het TINA-Fonds. Wij hebben met de Europese Investeringsbank genegotieerd, en ik blijf erbij dat we moeten proberen om dat tot 500 miljoen euro en nog meer te brengen, zodat we echt een stimulans kunnen geven. Europa is daarin geïnteresseerd. Het duurt een beetje langer dan goed is, maar de mensen van PMV zijn daar recent nog naartoe gegaan en hebben gezegd dat ze geïnteresseerd zijn in de projecten.

Minister Lieten heeft gezegd dat er nu twee projecten zijn goedgekeurd, waarvan er één bekend is gemaakt. Dat vind ik toch wel weinig. Wij hebben 200 miljoen euro, en met die twee projecten zullen die middelen niet opgesoupeerd zijn. Hoe is het mogelijk? Er zijn nog wel meer projecten geweest, maar die hebben de eindstreep niet gehaald. Er is een investeringscomité, waar ook industriëlen in zetelen, die dat beoordelen. Twee projecten, na één jaar! Ik vraag me af – en daar zijn ook gesprekken over – of we de industrie niet nog meer moeten pushen en uitdagen om projecten in te dienen, want ik vind het nogal smalletjes dat we nu maar twee projecten hebben, waarvan er één nu definitief is goedgekeurd. Ook daar zullen we de nodige initiatieven nemen.

De derde pijler van het nieuwe industriële beleid is competentie voor de industrie. Daar heeft minister Muylers al naar verwezen. We hebben een loopbaanakkoord gekregen van de sociale partners. Het is belangrijk dat de sociale partners zelf rond de tafel zitten en zelf een akkoord afsluiten. “Is dat het maar?”, kunt u zeggen, maar het zijn wel de sociale partners in Vlaanderen die dat akkoord hebben genegotieerd. Wij hebben daar kennis van genomen en hebben een aantal bijkomende vragen gesteld. Wij hopen dat zo snel mogelijk te finaliseren.

Als men de sociale partners in Vlaanderen au sérieux neemt, is het belangrijk om de akkoorden die in de schoot van die Vlaamse sociale partners worden bereikt, maximaal te honoreren.

Ik zal niet dieper ingaan op het platform STEM (science, technology, engineering, and mathematics), waarover we het al hadden in de plenaire vergadering.

We hebben een ambitieuze agenda voor wat het flankerend beleid betreft. Verschillende mensen hadden het over de vergunningsprocedure. We hebben daarover in de commissie al verschillende keren tekst en uitleg gegeven. Minister Muylers heeft er ook naar verwezen. Met heel veel kennis en een scherpe analyse weten we zeer goed waar de zwaktes en waar onze sterktes zitten. We proberen die zwaktes niet door te schuiven, maar daar ligt wel een duidelijke taak voor de Federale Regering en voor de Vlaamse Regering.

Ik wil de federale beleidsverantwoordelijken uitdrukkelijk oproepen ons de kans te geven de Vlaamse industrie verder uit te bouwen. Wanneer de randvoorwaarden niet goed zitten, bouwen we een huis op los zand. Dat moeten we te allen prijze voorkomen. Als we die oproep richten aan de federale overheid, betekent dat ook dat we op korte termijn gerichte adviezen moeten hebben voor de Industrieraad. Ten slotte moet ook de Vlaamse Regering er met man en macht aan werken om het industrieel beleid die nieuwe dynamiek te geven.

Vlaanderen kent vandaag jammer genoeg opnieuw een recessie. Daar kan de Vlaamse Regering beperkt iets aan doen. Degenen die denken dat we de economische recessie in Vlaanderen, België en Europa kunnen oplossen, mogen direct bij mij komen. Ik zal zeer aandachtig luisteren, maar ik vrees dat dat niet het geval is.

We kunnen natuurlijk wel een aantal zaken doen. We moeten dat niet lijdzaam ondergaan, begrijp me niet verkeerd. Sterker nog, ik ben ervan overtuigd – ik hoop u ook – dat de

economie en de industrie in Vlaanderen een solide basis hebben, zowel voor onderzoek en ontwikkeling, als voor export, en dat we mensen kunnen helpen met instrumenten als de VDAB.

Voor de lange termijn werken we resoluut aan de transformatie van het industrieel weefsel naar meer productiviteit, meer innovatie en meer duurzaamheid, zoals trouwens uitgetekend in Vlaanderen in Actie en het Pact 2020. Daar moeten we nog duidelijker het kader van het flankerend beleid verder concretiseren. Het ondernemerschap is van essentieel belang. Als we 200 miljoen euro klaar hebben liggen en er is een beperkt aantal voorstellen, dan moeten we de ondernemers en de industrie stimuleren. Misschien is het nog niet voldoende duidelijk, misschien hebben we het nog niet voldoende gecommuniceerd, maar we zullen er een ‘push-benadering’ op zetten, want het is zeker geen verwijt, maar een vaststelling dat maar twee de eindstreep hebben gehaald.

De transformatie van het industrieel weefsel is een moedige optie om te zeggen dat de industrie in Vlaanderen nodig is, en we gaan er alles aan doen om die hier te houden in een proces van slagen, mislukken en opnieuw rechtstaan. Dat is een essentieel onderdeel. Ik ben ervan overtuigd dat we het industrieel weefsel nodig hebben voor onze welvaart en onze toekomst. De Vlaamse Regering zal daar heel hard aan werken, en ik hoop dat dat met de steun van het parlement zal gebeuren. (*Applaus bij de meerderheid*)

De heer Jan Penris: We hebben een lang en inhoudelijk interessant debat gehad. Minister-president, ik wil u eerst en vooral bedanken voor het feit dat u allicht belangrijke afspraken hebt geschrapd om hier aanwezig te zijn. ‘Il fut un temps’, minister-president. Toen u op de bergen in de Andes zat, had u minder tijd voor ons, maar vandaag hebt u die tijd wel gevonden en daarvoor ben ik u zeer dankbaar.

Ik ben u ook dankbaar voor het feit dat u met ons blijft geloven in de maakindustrie. Ik hoop dat we, wat dat betreft, kamerbreed – ik zie zelfs Groen een beetje instemmend knikken – op dezelfde golflengte zitten. Ik ben ook geen pessimist. Ik ben eerlijk genoeg om te zeggen dat de maakindustrie in Vlaanderen, als ze de kans krijgt, soms nog kan scoren. Ik ben ook niet blind voor de investeringen die er blijvend worden gedaan, en voor de tewerkstelling die het afgelopen jaar en de afgelopen jaren werd gecreëerd.

Ik heb ook genoteerd dat uw antwoord wat dat betreft zeer genuanceerd is, in tegenstelling tot het betoog van uw partijgenoot, de heer Bothuyne, die hier een soort hoerastemming probeert te creëren die ik niet tot de mijne wil maken. Ga het immers maar eens uitleggen aan die 322 mensen van Crown Cork die de voorbije weken hebben moeten horen dat hún maakindustrie hier in Vlaanderen niet meer aanvaardbaar is, dat hun industrie wordt weggetrokken. Zonder pessimistisch te zijn, het bedrijf van die mensen heeft daar negentig jaar gestaan. Dat bedrijf heeft vele crisissen overleefd: de grote depressie van de jaren 30, de oorlog van 1940-1945, de kleine crisisjes van de jaren 50, de oliecrisis van 1974 en alle crisissen die daarna zijn gekomen. Vandaag kunnen ze niet meer mee. Vandaag moeten ze de deuren sluiten. Dat is voor die mensen een zeer harde klap, denk ik. Ik vind dat we daar als politici een antwoord tegenover moeten stellen: ja, we blijven geloven in de maakindustrie, en ja, we willen de omgevingsfactoren daarvoor in het leven houden.

Voorzitter, om dat mee mogelijk te maken, zal ik een actualiteitsmotie indienen, die gewoon herhaalt wat mijn stellingen in het debat waren. Ik vind dat Vlaanderen moet blijven investeren in de eigen infrastructuur. Alle leden hebben immers duidelijk gemaakt dat we daarin willen geloven. Ik vind dat we ons eigen onderwijsstelsel moeten afstemmen op de noden van onze maakindustrie. Ik vind dat we er, binnen onze eigen bevoegdheden met betrekking tot het energiebeleid, alles aan moeten doen om de energiekosten te doen dalen. Ik vind dat we de eigen decreetgeving, in het bijzonder die met betrekking tot het milieu en vestigingen, moeten versoepelen, zodat het voor investeerders vanzelfsprekend wordt om opnieuw naar hier te komen. Ik vind dat onze eigen administratie klantvriendelijk moet worden of blijven ten opzichte van de maakindustrie. Ik vind ten slotte dat we er alles aan

moeten doen om alles met betrekking tot de loonkosten in eigen handen te krijgen. Vlaanderen kan daar alleen maar beter van worden. Onze actualiteitsmotie zal dus in die zin zijn opgesteld. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Mevrouw Patricia Ceysens: Voorzitter, u zult het me niet kwalijk nemen, maar ik vind toch dat er een zekere gespletenheid is aan het hoofd van de Vlaamse Regering. De meerderheid heeft de uitspraak van minister Lieten van het bord willen vegen. Ze heeft gezegd dat de loonkost wel degelijk een belangrijke factor is en dat men niet zomaar aan de industrie kan vragen dat ze nu eens stopt met zeuren. Het is goed dat dit debat die uitspraak van het bord heeft geveegd, want die was eerlijk gezegd misplaatst. Ik voel ook enige gespletenheid in het debat. Andere meerderheidsfracties hebben dat toch wel duidelijk gemaakt.

Minister-president, misschien kunt u aan die gespletenheid ook nog iets anders doen. U hebt het vaak over de industrieraad. Ik denk dat u daarmee hebt willen uiten dat u de industrie graag ziet, dat u haar een forum wilt geven, dat u daarmee ook een en ander wilt counteren. Ik denk dat u daarmee zegt dat ze wél aan zet is, dat ze wél mag beslissen, dat ze zal worden gehoord, en liever meer dan dat. Het blijft echter vreemd dat we een Vlaamse Raad voor Wetenschap en Innovatie (VRWI) hebben, die ressorteert onder minister Lieten, en dat we daarnaast dan een industrieraad nodig hebben. Ik vind dat we een Vlaamse Raad voor Wetenschap, Innovatie en Industrie nodig hebben. Ik heb het al dikwijls gezegd: we moeten het hebben over kennis, kunde en kassa. We moeten het niet alleen hebben over onderzoek en ontwikkeling, maar over onderzoeken, ontwikkelen en ondernemen. Ik meen dat u de perceptie van die gespletenheid die overal wel heerst, met u twee deels wel zou kunnen wegwerken, door aan het einde van deze legislatuur te werken in de richting van die VRWI. Als het u menens is met de stelling dat innovatie bij de bedrijven zit, dat ons grootste mankement het kunnen valoriseren van onze kennis is, dan helpt u dat niet door die gespletenheid tussen u beide te laten bestaan. Schuif die stoelen wat dichterbij elkaar en maak de VRWI. Zorg ervoor dat innovatie en industrie de twee kanten van één medaille zijn, en hef die gespletenheid op.

U hebt terecht verwezen naar de creatieve destructie. Die zal er altijd zijn en jobs zullen gaan en hopelijk ook vooral blijven komen. Het F.I.T. heeft vandaag inderdaad mooie cijfers kunnen bekendmaken. U zult ook moeten toegeven dat bij die jobs de notionele interest heel vaak belangrijk is. Bij het aantrekken van buitenlandse investeerders is de notionele interest belangrijk. Minister-president, ik zou u willen vragen om dat zeker te blijven uitspelen in de diverse buitenlandse missies en bij de diverse contacten om buitenlandse investeerders aan te trekken. In het rondje 'industrie-bashen' rond Bekaert heb ik weer moeten vaststellen dat er de behoefte was om de notionele interest als een soort slecht mechanisme naar voren te schuiven. Ook dat vind ik dat u niet mag laten gebeuren. We hebben die nodig om buitenlandse investeringen aan te trekken.

Ik hoop echt dat de gespletenheid kan worden gedicht in het belang van economie en werkgelegenheid in Vlaanderen.

De heer Bart Van Malderen: Voorzitter, het is een heel breed debat geweest. De minister-president is geëindigd met te verwijzen naar het nieuw industrieel beleid en heeft dat nog eens geplaatst in zijn verschillende facetten van productiviteitsoffensief tot transformatie en innovatie en het inzetten van het economisch instrumentarium om te eindigen bij het derde luik: competentie. Daar wou ik even iets over zeggen.

Mevrouw Turan heeft daarnet een oproep gedaan om dit debat ook te zien in functie van de mensen die het vandaag op de vloer moeten waarmaken en die in zeer penibele omstandigheden moeten nadenken over het feit of ze morgen nog een job zullen hebben of niet. De term 'creatieve destructie' is hier een paar keer gevallen en dat zal wel opgaan als men het zeer macro en heel gemiddeld bekijkt, maar diegene die vandaag op de schopstoel zit, vindt meestal weinig creatiefs aan die destructie. Hij vindt ook niet altijd een gelijkaardige job in die regio, ondanks het inzetten van ons instrumentarium, zoals de VDAB.

Heel veel van die industriële bedrijven hebben een heel groot aandeel in de lokale tewerkstelling. Mensen zijn bijna ‘naar school’ geweest om in dat bedrijf te gaan werken.

Als er dan niet voldoende in competentie wordt geïnvesteerd, dan hebben we een probleem. Ook daar hebben we een achterstand. We besteden vandaag amper 1,09 procent van de loonmassa aan vorming en opleiding. Er was 1,9 procent afgesproken. In 2000 was het ooit 1,2 procent. Er is dus een achteruitgang. Ik zou willen dat, ook in het werkgelegenheidsakkoord dat op stapel staat, de competentieagenda een heel voorname plaats krijgt om iets creatiefs te doen met de competenties van de mensen op het terrein.

De heer Robrecht Bothuyn: Voorzitter, ik heb een kamerbreed geloof gezien in de toekomst van onze industrie. Dat is belangrijk. Het is geen hoera-stemming, mijnheer Penris, verre van. Ik heb in mijn betoog heel duidelijk gezegd wat voor ons de prioriteiten zijn en waar we werk van moeten maken met deze regering en met deze meerderheid. Ik stel vast dat bijna alle elementen die aan bod zijn gekomen, zowel van de meerderheid als van de oppositie, met betrekking tot het te voeren industrieel beleid, vervat zitten in de vijftig acties die staan opgesomd in het witboek Nieuw Industrieel Beleid, mee op basis van een in dit parlement goedgekeurde resolutie.

Ik kondig dan ook geen motie aan. Ik stel vast dat het nieuw industrieel beleid er is. Het plan ligt er. De acties worden realiteit. De eerste resultaten worden geboekt. Wij willen dan ook dat deze regering en deze meerderheid, liefst gesteund door een voltallig parlement, deze vijftig acties uitvoert.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, zonder een hoera-stemming te hebben, denk ik dat we het er allemaal over eens zijn dat we ons niet mogen laten verleiden tot doemdenken. Er is inderdaad een solide basis voor industrie en die moet onderhouden, vernieuwd en aangepast worden.

Ik heb nog twee kleine puntjes. Minister-president, u verwees naar de verschillende taken voor de federale overheid en de Vlaamse overheid. Ik ben het er volledig mee eens, maar wij mogen – en u hebt dat zelf ook al verschillende keren gezegd – ook aan de mouw van de federale overheid trekken. U hebt al verschillende keren aangegeven dat het federale beleid op sommige vlakken ten dienste moet staan van het Vlaams beleid. Ik denk dat het absoluut van toepassing is op het industriebeleid. Voor de zaken die aangehaald worden in het witboek en voor misschien nog nieuwe zaken die naar voren komen uit de Industrieraad, mag u gerust uw stoute schoenen aantrekken en de straat oversteken om ze aan hun mouw te gaan trekken en duidelijk te maken wat Vlaanderen nodig heeft om de industrie hier te houden en sterker te maken.

Een ander punt is het feit dat we inderdaad niet in de plaats van de industrie mogen treden. Maar het is wel zo dat wij als relatief bescheiden overheid juiste keuzes moeten maken in verband met wat wij doen met onze middelen. Die keuzes moeten wij dan natuurlijk ook uitvoeren op het terrein. In die zin kan ik absoluut uw ontgoocheling over die twee projecten voor het TINA-Fonds begrijpen. Misschien is dat een goede reden om wat meer te ‘pushen’, om wat meer te stimuleren, om die keuzes te laten volgen.

Wij moeten inderdaad snel werk maken van de uitvoering van dat nieuwe industriële beleid. De plannen zijn klaar, het wordt tijd ze om te zetten in verwezenlijkingen op het terrein.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, het debat heeft duidelijk gemaakt dat er inderdaad in het Vlaams Parlement een geloof is in onze eigen Vlaamse industrie. In sommige academische kringen is dat veel minder het geval. Daar denkt men dat die industrie zich in een soort van natuurlijke afbraak bevindt en dat er geen toekomst is voor de westerse economie. Ik geloof dat niet. Minister-president, in die zin ben ik ook tevreden met uw toespraak. U brengt weer wat realiteitszin in het debat door duidelijk te maken dat de loonkosten cruciaal zijn om de concurrentie aan te kunnen. En dan hebben we het natuurlijk niet over de nettolonen, die wat

mij betreft in dit land ook wat aan de lage kant zijn, maar over de brutolonen en de totale loonkosten, die veel te hoog zijn.

Ik heb een beetje een dubbel gevoel. Twee zaken nopen mij tot bijkomende vragen.

Ten eerste, minister-president, hebt u twee keer aangehaald dat het TINA-Fonds maar twee projecten heeft. Mocht u het maar één keer hebben gedaan, zou ik het er niet over hebben. En u hebt twee keer de handen ten hemel geslagen en gevraagd: “Hoe komt dat toch, dat daar maar twee projecten, twee clusters, op hebben ingeschreven?” De vraag stellen is ze beantwoorden: dit moment is in Vlaanderen niet zo gunstig om industriële activiteit op te zetten. Zo komen we opnieuw bij de kern van de problematiek, die te maken heeft met concurrentievermogen, loonhandicap en dergelijke meer. Het wordt nog wat erger als u als oplossing een ‘push’-benadering voorstaat. Dat ruikt, wat mij betreft, naar dirigisme. Daar zijn we nu toch al dertig jaar van afgestapt? Eerlijk gezegd, als er geen spontaan initiatief opborrelt, kunt u misschien nog eens nagaan of de communicatie mis is, maar als het ook dan ophoudt, houdt het ook echt op. Dan hebben wij hier als overheid niets te zoeken. Dan moeten wij terug naar onze basis: niet de randvoorwaarden waarover u het altijd hebt, maar het verbeteren van de basisvoorwaarden. Dat heeft te maken met competitiviteit. Mijn eerste vraag is dus: kunt u wat duidelijkheid scheppen over hoe u die ‘push’-benadering ziet? Dat stelt mij niet helemaal tevreden.

Mijn tweede vraag betreft de 3700 nieuwe jobs die door F.I.T. naar voren zijn geschoven. Ik ga niet zover om te zeggen dat dit een soort van ‘in and out’-systeem is. Er komen er langs de ene kant bij en er gaan er langs de andere kant uit. Dat is ten dele wel zo, natuurlijk. Wat mij vooral interesseert, is de samenstelling van die jobs. We discussiëren hier over de Vlaamse industrie. Als je kijkt naar de investeringen die hebben plaatsgevonden, dan zie je dat een derde gaat om fusies en overnames. De rest waren uitbreidings- of vervangingsinvesteringen. Minister-president, zijn die 3700 nieuwe jobs jobs in de maaksector, of gaat het weer om distributiecentra? U hebt in Davos aangekondigd dat er een grote Chinese investeerder kwam met honderd bedrijven. Brengen die honderd bedrijven echt jobs in de industrie, of is het maar een soort van groot distributiecentrum? Wat is de bijdrage van die 3700 F.I.T.-jobs tot de industrie?

De heer Filip Watteuw: Minister-president, waar het voor mijn fractie om draait, is dat we vertrekken vanuit een correct beeld van de toestand van de industrie om het beleid vorm te geven. Als ik dan zeg dat de laatste vijftien jaar 100.000 jobs verloren zijn gegaan in de tewerkstelling, als ik zeg dat de conjunctuurcurve van de industrie negatief evolueert – dat heb ik gevonden op de website van de Studiedienst van de Vlaamse Regering –, als ik zeg dat de regionale handelsbalans van Vlaanderen de laatste tien jaar ieder jaar negatief evolueerde, dan zeg ik dat dit drie knipperlichten zijn waaruit we de conclusie moeten trekken dat de toestand van de industrie niet rooskleurig is en dat we dringend een goed en krachtig beleid moeten ontwikkelen.

Die cijfers en uw krantenkop zijn allemaal mooi, dat is belangrijk, maar dat doet niets af van het beeld dat we nu echt wel dringend in gang moeten schieten. U bent daar al deels mee begonnen in het nieuwe industriële beleid. U hebt bijna alles opgesomd, weliswaar kort samengevat, maar u hebt dat nieuwe industriële beleid helemaal samengevat naar voren gebracht. Daarmee zegt u ook weer alles en niets. Dat is net mijn punt: we maken in ons industrieel beleid te weinig keuzes. Ik sta heel ver af van mevrouw Ceysens, laat dat duidelijk zijn. Ik denk dat we nog meer keuzes moeten maken. In welke sector van de industrie zijn we sterk en kunnen we in de toekomst ook nog sterk zijn? Moeten we ons beleid daar niet op enten? Moeten we onze maatregelen daar niet op richten?

Mijn laatste punt is de lokale productie. Ik heb het gehad over het feit dat we meer moeten streven naar een economie van de nabijheid en dat we moeten proberen bedrijven weer terug te halen. We moeten de lokale productie troeven geven. Ik versta daar ook onder dat we internationale transportstromen zonder toegevoegde waarde niet opzoeken. Dat betekent dat

we die grote keuze van deze regering voor een logistiek beleid niet onderschrijven. Ik denk dat u daar het best afstand van neemt.

Minister-president Kris Peeters: Nogmaals dank voor alle uiteenzettingen. Mijnheer Vereeck, van die 3720 jobs, situeert een groot deel, namelijk twee derde, zich in de manufacturing, dat is het produceren, en ook in sales en marketing. Het aandeel van de logistiek is aan het teruglopen. Het is niet zo dat die 3720 jobs zich in de maakindustrie bevinden. Een deel ervan wel, een deel in andere sectoren.

Wat de Chinezen betreft, heeft federaal minister Van Quickenborne bekendgemaakt dat een Chinese ondernemer die honderd Chinese bedrijven heeft verzameld, eind februari zal bekendmaken waar hij zich in Vlaanderen zal vestigen. Dat is eerder een distributieaangelegenheid, zeker in een eerste fase, dan wel productie. Ook daar kunnen we vrij duidelijk in zijn.

Wat het TINA-Fonds betreft, blijf ik het, samen met minister Lieten en de andere collega's, betreuren dat we een niet onbelangrijk bedrag hebben uitgetrokken. We moeten kijken of het aan de communicatie ligt. Als u zegt dat het vanzelfsprekend is dat er geen projecten zijn omdat de basisvoorwaarden niet vervuld zijn, in verband met loonkosten en dergelijke, dan is het wel eigenaardig dat buitenlandse investeerders naar hier komen omdat zij Vlaanderen als nieuw project zien en dat bestaande industriële activiteiten dat minder zien. Maar goed, we zullen de communicatie bekijken. De 'push'-benadering moeten we ook bekijken. PMV heeft daaromtrent al initiatieven genomen. Het hangt misschien samen met de communicatie en met het feit dat men niet goed begrijpt waar het mogelijk allemaal om gaat. Maar die 'push'-benadering heeft ook zijn limieten. Wij gaan niet zelf ondernemer worden, hoewel sommige parlementsleden daar een stichtend voorbeeld in zijn.

Mijnheer Watteuw, het is altijd maar 'keuzes maken'. Wij hebben heel duidelijk keuzes gemaakt. Die industrieraad kan nog bijkomend vanuit de industrie zelf bepaalde accenten leggen. Maar ik vrees dat, hoe meer je keuzes maakt, hoe groter de discussie is met diegenen die niet in aanmerking komen bij die keuzes. Ik ben bereid om samen met de collega's nog heel duidelijk verder keuzes te maken.

Mevrouw Ceysens, er is natuurlijk wel een verschil tussen de VRWI en een industrieraad waar industriëlen in zitten. Het was een uitdrukkelijke vraag vanuit de industrie zelf om zo een industrieraad te hebben. Het is een adviesorgaan waarvan je de waarde juist moet inschatten, niet meer en niet minder. Ik heb er toch heel veel verwachtingen bij. We zullen dat op een bepaald moment evalueren en bekijken hoe we het verder aanpakken.

Ten slotte, mijnheer Watteuw, ik ken uw visie op logistiek. U weet dat we het in het plan Vlaanderen in Actie altijd hebben over 'slimme' logistiek, over de toegevoegde waarde. De heer Van Mechelen zei in de vorige regering telkens weer dat het gaat om het openbreken van de container om toegevoegde waarde aan te brengen. De slimme logistiek is een duidelijke keuze van deze en van de vorige Vlaamse Regering en dat zal zo blijven. U kunt dat betreuren en er andere dingen over blijven zeggen, maar het is in ieder geval een duidelijke keuze.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

Het debat is gesloten.

Actualiteitsmoties

De voorzitter: Door LDD, door Open Vld en door het Vlaams Belang werden tot besluit van dit actualiteitsdebat actualiteitsmoties ingediend. Ze zullen worden gedrukt en rondgedeeld.

Het parlement zal zich daarover straks uitspreken.

Het incident is gesloten.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

- *De vergadering wordt geschorst om 18.45 uur.*
- *De vergadering wordt hervat om 19.10 uur.*

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 5 juni 2009 tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Waalse Gewest betreffende de professionele integratie van personen met een handicap
– 1297 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 5 juni 2009 tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Waalse Gewest betreffende de professionele integratie van personen met een handicap.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Voorzitter, minister, beste collega's, dit ontwerp van decreet maakt arbeidsmobiliteit binnen de Belgische staatsgrenzen nu ook mogelijk voor personen met een handicap.

We merken maar al te vaak dat voor deze mensen de arbeidsmobiliteit te beperkt is omdat de ondersteuningsmaatregelen die bestaan in hun eigen gewest, niet kunnen worden meegenomen naar een ander gewest. Dit is een probleem dat zich ook stelt op het niveau van de Europese Unie. Binnen de EU kunnen personen met een arbeidshandicap de ondersteuningsmaatregelen die bestaan in hun eigen land, niet meenemen naar een andere Europese lidstaat. Dat is heel jammer en werpt onnodige barrières op voor personen met een handicap die in een andere lidstaat willen werken. Vanuit de N-VA zijn we blij dat dit probleem ten minste op Belgisch vlak al opgelost kan worden door dit samenwerkingsakkoord.

Het zou goed zijn om een gelijkaardige samenwerkingsovereenkomst af te sluiten met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest gezien het belang van dat gewest voor de tewerkstelling in het algemeen en dus ook voor de arbeidsgehandicapten in het bijzonder.

Gezien de opmerking van de Raad van State, dat dit samenwerkingsakkoord reeds werd afgesloten op 5 juni 2009, maar dat het retroactief uitwerking heeft vanaf 1 oktober 2008, wil ik er graag voor pleiten dat dergelijke instemmingsdecreten sneller worden voorgelegd aan het Vlaams Parlement. Dit zou van meer respect getuigen ten aanzien van het Vlaams Parlement.

Verder staan wij volmondig achter dit ontwerp van decreet.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Voorzitter, mevrouw Stevens heeft de inleiding al gegeven. Ik kan alleen maar herhalen wat we in de commissie gezegd hebben. We zullen dit ontwerp van decreet met veel enthousiasme goedkeuren. Het is kort maar voor de doelgroep o zo belangrijk. Ik sluit me aan bij de oproep van mevrouw Stevens om een dergelijk samenwerkingsakkoord te sluiten met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Voorzitter, al hebben we nog geen samenwerkingsovereenkomst met Brussel, er is wel samenwerking tussen de VDAB en ACTIRIS. Mensen met een handicap kunnen vanuit Brussel een beroep doen op de begeleiding van de VDAB. Minister Van den Bossche en ikzelf zullen onderzoeken of een samenwerkingsovereenkomst een meerwaarde kan bieden. Dat wil niet zeggen dat er nu niets gebeurt.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2011-12, nr. 1297/1*)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het Statuut van het Internationaal Agentschap voor hernieuwbare energie (IRENA), gedaan te Bonn op 26 januari 2009, en met de bijhorende Verklaring van de Conferentie – 1308 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het Statuut van het Internationaal Agentschap voor hernieuwbare energie (IRENA), gedaan te Bonn op 26 januari 2009, en met de bijhorende Verklaring van de Conferentie.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2011-12, nr. 1308/1*)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET betreffende de ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen – 1387 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende de ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen.

De algemene bespreking is geopend. (*Opmerkingen van mevrouw Helga Stevens*)

U hebt zich niet aangemeld voor de plenaire vergadering. Als de verslaggever zich niet meldt bij de voorzitter, is er geen verslag. Dat is een Reglementswijziging. Ik heb u daar attent op gemaakt. Als de verslaggever zich niet meldt, wordt verondersteld dat iedereen het verslag gelezen heeft.

Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes: Collega's, dit is het eerste ontwerp van decreet van de drie belangrijke decreten die we dit jaar gaan goedkeuren. CD&V zal dit met groot enthousiasme goedkeuren. We staan volledig achter dit ontwerp van decreet, vooral omdat de activiteiten nu veel minder worden gefinancierd dan de structuren.

De ondersteuning van de sociale economie leidde de afgelopen jaren tot veel meer efficiëntie. De sociale economie is eigenlijk geboomd. Dat gebeurde allemaal op basis van enkele besluiten. Wij willen dat met die drie ontwerpen van decreet terug vorm geven. Met dit ontwerp van decreet geven we de ondersteuningsstructuur vorm en gaan we eerder activiteiten dan structuren financieren. We zullen streven naar meer transparantie en minder versnippering. Dat is belangrijk. Met dit ontwerp van decreet komt er een meer performante ondersteuning van de sociale economie.

Ik wil nog enkele aandachtspunten meegeven. Voor ons is het belangrijk dat de opgebouwde expertise in al die ondersteuningsstructuren behouden blijft. Daar moeten we alles aan doen. Er moet voldoende aandacht gaan naar de kleinere werkvormen.

We weten allemaal dat de beschermde en sociale werkplaatsen grote en goed gestructureerde organisaties zijn. Andere organisaties in de sociale economie zijn dan weer kleiner. Er moet ook aandacht zijn voor die kleinere werkvormen.

De arbeidsmarkt wordt voor de sociale economie vrijgemaakt. Dit moet volgens ons tot meer concurrentie en meer efficiëntie leiden. Het is belangrijk dat de overheid bij het advies de kwaliteit blijft bewaken. Daar zullen we ook aandacht aan moeten besteden.

Tot slot creëert dit ontwerp van decreet weer ruimte voor innovatie. We zitten op dit ogenblik met een financiële krapte. Mijn fractie is er dan ook meer voor gewonnen de sector ruimte voor capaciteitsuitbreiding dan ondersteuning van innovatie te verlenen.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Voorzitter, we zijn iets minder enthousiast dan mevrouw Claes over dit eerste van drie belangrijke ontwerpen van decreet in de sector van de sociale economie. Ik licht kort toe waarom. Ik heb beide redenen trouwens ook al tijdens de commissiebespreking aangehaald.

Ten eerste, we sluiten ons aan bij het advies van de Raad van State. In dat advies staat dat een aantal artikelen van het ontwerp van decreet een te verre gaande delegatie aan de Vlaamse Regering inhouden. Een aantal aspecten waren beter in het ontwerp van decreet opgenomen.

Ten tweede, het is moeilijk om de directe implicaties van dit ontwerp van decreet in de praktijk in te schatten. De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) heeft dit in andere woorden ook gesteld. Het ontwerp van decreet is op een aantal vlakken te vaag. Dit zou volgens ons mogelijk tot een onduidelijke en onwerkbaar regelgeving kunnen leiden.

Om deze twee redenen zullen we ons straks bij de stemming onthouden.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Voorzitter, ook mijn fractie zal zich straks, bij de stemming, onthouden. Mevrouw Claes en de heer Janssens hebben al opgemerkt dat er dit jaar een drietal ontwerpen van decreet met betrekking tot de sociale economie aan zitten te komen. Dit is het eerste ontwerp van decreet en wij zullen ons bij de stemming ervan onthouden.

Dit betekent niet dat we de goede bedoelingen achter dit ontwerp van decreet in vraag stellen. We vinden het positief dat dit ontwerp van decreet voor een betere stroomlijning zorgt. Het zal ruim tientallen ministeriële besluiten vervangen die in de sociale economie een heel versnipperd landschap hebben gecreëerd. Onze onthouding houdt evenmin in dat we tegen het ondernemerschap in de sociale economie zijn. We hebben daar in het verleden steeds voor gepleit.

We zijn echter minder gelukkig met de timing van dit ontwerp van decreet. We hebben dit argument ook tijdens de commissiebespreking aangehaald. Het ontwerp van decreet betreffende het maatwerk komt eraan. Het ontwerp van decreet betreffende de lokale diensteneconomie komt eraan. Het is op dit ogenblik onvoldoende duidelijk in welke mate dit ontwerp van decreet volledig met die twee andere ontwerpen van decreet accordeert. Op dit vlak is de timing alvast zeer ongelukkig.

We zijn eveneens zeer ongelukkig met de zeer ruime bevoegdheidsdelegatie aan de Vlaamse Regering in dit ontwerp van decreet. We zijn niet de enigen die deze delegatie veel te ruim vinden. De Raad van State en de SERV hebben in hun gelijklopende adviezen heel wat technische en juridische argumenten opgenomen. Het ontwerp van decreet geeft hier geen gevolg aan.

Verder kiest dit ontwerp van decreet voor een apart overlegplatform zonder adviserende bevoegdheid binnen de SERV. We betreuren dat hier voor bijkomende structuren wordt gekozen. Die structuren zullen supplementaire onkosten met zich meebrengen. Dit lijkt ons tijdens een periode van besparingen zeker niet de beste keuze. Dit overlegplatform zou immers binnen de bestaande diensten van de SERV kunnen passen.

Onze vierde reden om ons te onthouden, houdt verband met de conformiteit met de Europese bepalingen. Er komt een amendement aan. Dat is al een stap in de goede richting. In het licht van de zeer ruime bevoegdheidsdelegatie aan de Vlaamse Regering willen we er eens te meer op wijzen dat alles conform met de Europese bepalingen moet zijn. We moeten immers vermijden dat we straks geheel onverwacht voor een aantal verrassingen komen te staan.

Mevrouw Sonja Claes: CD&V vindt het juist goed dat het is ingebouwd in de SERV. Dat maakt net dat sociale economie en economie kunnen discussiëren in een bestaand orgaan. Het inbouwen in de SERV maakt dat er zo weinig mogelijk structuren worden gecreëerd.

Dat u zo weinig mogelijk structuren wilt, staat haaks op feit dat u het niet goed vindt dat het in de SERV wordt ingebouwd.

Mevrouw Lydia Peeters: We hebben er absoluut geen probleem mee dat de SERV opnieuw mee in overleg gaat. Maar we hebben er, zeker in deze tijden van besparing, wel een probleem mee dat bij dit ontwerp van decreet een nieuw overlegplatform moet worden gecreëerd, met bijkomende onkosten.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw Peeters, het is net de inbedding in de SERV die vermijdt dat er andere onkosten worden gemaakt dan degene die voortkomen uit het normale secretariaatswerk dat u bij eender welk ander overleg ook zou hebben. De stelling dat er nu wordt gekozen voor bijkomende kosten, lijkt mij echt wel fout te zijn.

Collega's, de sociale economie zal deze legislatuur grondig worden hertekend, zeker op decretaal vlak. Het woord 'stroomlijnen' is hier al een paar keer gevallen en is volgens mij ook het correcte woord om dit decreet te beschrijven. Het is een decreet dat in totaal meer dan 40 individuele besluiten zal vervangen die vandaag elk op zich aan de basis liggen van wat we beschrijven als de sociale economie.

In elk geval zal de transparantie enorm gebaat zijn bij één kaderdecreet, dat verder de ondersteuning in deze belangrijke tak van zowel de economie als het hele begeleidings-apparaat regelt.

Een belangrijk uitgangspunt is het versterken van het ondernemerschap in de sociale economie en – daarmee in evenwicht – het stimuleren van maatschappelijk verantwoord ondernemerschap in de gehele economie. Het zal de sociale economie structureel inbedden en eveneens ruimte laten en creëren voor innovatie en het versterken van het beheer van een sociale economie die heel vaak gestart is vanuit goede bedoelingen en waarbij men gaandeweg, met vallen en opstaan, geleerd heeft dat er zoiets bestaat als een heel harde realiteit van de economie. Het is goed dat die sociale economie met zijn eigenheid ook beter kan worden gewapend om die uitdagingen aan te gaan.

Enkele collega's spraken over de discussie die we in de commissie gevoerd hebben over de delegatie. Het is inderdaad zo dat dit ontwerp van decreet een delegatie geeft aan de Vlaamse Regering om met uitvoeringsbesluiten concrete invulling te geven. Wettelijk is er volgens mij geen probleem. Delegatie is mogelijk. Alleen moeten er een aantal essentiële bestanddelen geregeld worden via het decreet. Wij denken dat dat het geval is. Het inhoudelijke kader, de strategische krijtlijnen zijn zeer duidelijk aangegeven. De doelgroep is eveneens afgelijnd. We denken dat de mate van delegatie die hier gecreëerd werd, toelaat om flexibel in te spelen op concrete noden van het terrein en ook om kort op de bal te spelen wanneer die noden en realiteiten op het terrein veranderen, maar ook het permanente overleg te organiseren met de stakeholders.

Die graad van delegatie is niet nieuw. Ik heb hier voor mij een lijstje liggen van minstens tien decreten die de afgelopen jaren werden goedgekeurd en die niet meer of niet minder dan de gelijkaardige delegatie geven als we aan de regering zouden geven door de goedkeuring van dit ontwerp van decreet. Zo is er het activeren van het risicokapitaal, een decreet van 2003. Ook het decreet over Vlaams inburgeringsbeleid van 2003 en het decreet over het verwerven van de titel van beroepsbekwaamheid van 2004 werden op die manier geregeld.

Dat geldt ook voor zware decreten, zoals het decreet dat de bepalingen bevat over kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse overheid. En er zijn er nog meer: ik heb er meer dan tien gevonden. Wij creëren hier dus echt geen uitzondering, maar wel de kans om flexibel in te spelen op de zich wijzigende noden.

Wat de timing betreft, klopt het dat er drie decreten op stapel staan. Het voorliggende decreet is het eerste. Het decreet over het maatwerk zorgt voor een ongelooflijk ingrijpende reorganisatie van de sociale economie. Het grote kader is goedgekeurd, maar er is nog werk aan de winkel vooraleer het er echt zal zijn. Ik zou niet graag hebben dat wij moeten wachten tot de laatste letter is geschreven en gezegd over het decreet over maatwerk om de ondersteuning van de sociale economie aan te vatten. Dat is overigens urgent, want Europa kijkt streng toe. Wachten op het decreet over maatwerk zou ervoor zorgen dat wij te laat komen met de noodzakelijke ondersteuning, wat ons terecht verwijten van de oppositie zou opleveren. Wij moeten dat voorkomen. In elk geval zal mijn fractie dit ontwerp van decreet goedkeuren.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes: Voorzitter, wat de timing betreft, is het goed dat het decreet dat de ondersteuning organiseert, eerst komt. Want dan kunnen de actoren van de concrete sociale-economieprojecten die ondersteuning ook echt vragen. Het decreet over het maatwerk zal veel veranderingen doorvoeren, en het huidige decreet zal ervoor zorgen dat me dat goed kan aanpakken. Het omgekeerde van wat de spreker van Open Vld zei, is dus waar.

De voorzitter: Mevrouw Vermeiren heeft het woord.

Mevrouw Goedele Vermeiren: Voorzitter, er is over dit ontwerp van decreet al veel gezegd. Het is het eerste van drie decreten. Het gaat over de ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen. Mevrouw Claes heeft er al naar verwezen: de link tussen economie en sociale economie is erg belangrijk. Sociale economie is een belangrijk onderdeel van het economisch

weefsel. Het is belangrijk voor de mensen die er zijn tewerkgesteld, maar ook voor de arbeidsmarkt. De N-VA steunt dit ontwerp van decreet, want versnippering wordt tegengegaan en er wordt voor alle mogelijke subsidiestromen een duidelijk kader gecreëerd. De heer van Malderen verwees er ook naar. Er komt een uniforme rechtsgrond. Het is al meer dan tien jaar geleden dat de ondersteuningsregelgeving ter sprake kwam en werd goedgekeurd.

Dit ontwerp zal veertig besluiten vervangen. Dat is zowel voor het veld als voor de decreetgever belangrijk. Helderheid en transparantie komt iedereen ten goede. Wat de timing betreft, zou het goed zijn dat dit ontwerp vandaag zou worden goedgekeurd. De daaropvolgende decreten moeten daaraan worden gelinkt. Wij moeten de tijd nemen om goed decreetgevend werk te verrichten. De N-VA steunt dit ontwerp van decreet, want versnippering wordt tegengegaan, maar wij zullen in de toekomst ervoor moeten blijven zorgen dat die versnippering wordt tegengegaan.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, ik houd het kort want er is al veel gezegd, zowel in de commissie als hier. Mijn fractie is blij dat er een kader wordt geschapen voor de ondersteuning van de sociale economie. Er komt meer transparantie en meer rechtszekerheid. Wij hopen dat dit het beleid en ook de sociale economie dynamischer zal maken. Men heeft te lang meewarig naar de sociale economie gekeken. Er is op neergekeken.

Het ontwerp van decreet dat nu voorligt, toont duidelijk dat die periode voorbij is, dus zullen wij dat steunen. We hebben één opmerking. Ik hoop daarover van u een toezegging te krijgen, minister. Er wordt een uitgebreide delegatie aan de regering gegeven op het vlak van die ondersteuning. Het zou wel goed zijn dat er jaarlijks of halfjaarlijks vanuit de regering een rapportage wordt gegeven aan de commissieleden over de verschillende onderdelen van die ondersteuning.

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Ik wil iedereen danken voor de opmerkingen en even wijzen op het belang van dit ontwerp van decreet. In de sociale economie maken we deze legislatuur drie decreten. Ze zijn van groot belang. Dit ontwerp van decreet vervangt een veertigtal losse besluiten, die een beetje ad hoc werden genomen om ondersteunende organisaties binnen de sociale economie te ondersteunen, maar niet echt gestoeld op maat van de noden van de organisaties zelf die werkzaam zijn in de sociale economie. De focus lag vooral op structuren die ondersteuning konden bieden. We gaan dus van veertig besluiten naar één ontwerp van decreet.

Dit is de eerste stap in een grote omwenteling, de grootste hervorming die de sociale economie zal gekend hebben in lange tijd.

Het is net bijzonder zinvol dat dit ontwerp van decreet eerst komt. U kent de conceptnota Maatwerk. Die is vorig jaar goedgekeurd en is ter beschikking van het parlement. Wat we gaan doen, ligt vast. Je kunt niet ambiëren om op een aantal jaren tijd een dergelijke hervorming te doen, door nog een beetje te improviseren halverwege. Dat ligt vast en wordt nu ook uitgeschreven in juridisch stevige teksten. Die hervormingen kaderen vanzelfsprekend binnen dat ene geheel. Maar als die ondersteuningsstructuur moet worden hertekend, is het nogal logisch dat net die nieuwe organisatiestructuur ervoor kan zorgen dat de overgang van het oude systeem naar het Maatwerkdecreet ondersteund wordt en gemakkelijker wordt gemaakt. Het is net zeer logisch dat we hiermee de eerste stap zetten. Vanzelfsprekend moeten de andere stappen volgen, maar het is zeker niet zo dat die zich nog in het ijle zouden bevinden, zoals Open Vld blijkbaar vreest. In de conceptnota staat heel duidelijk op welke wijze dat allemaal is uitgewerkt.

Het ontwerp van decreet geeft inderdaad een belangrijke delegatie aan de regering. De essentie staat in het ontwerp van decreet zelf. Wat essentieel is, is natuurlijk telkens een appreciatie. Het ontwerp van decreet legt alvast vast wie gerechtigd is op de ondersteuning, wie de begunstigden zijn dus, en welke steun zij precies kunnen krijgen, wat dus de ondersteuningsmaatregelen zijn. Heel duidelijk ook geeft de memorie van toelichting verdere duiding bij de doelstellingen van die maatregelen. Dat zal vanzelfsprekend moeten dienen als leidraad voor de regering.

Het is belangrijk dat dat deel wordt gedelegeerd omdat we de flexibiliteit willen om in te spelen op concrete noden, die kunnen wijzigen, naargelang ook de economische context wijzigt. We willen daarop snel en gevat kunnen inspelen. In die zin is die delegatie helemaal niet zo gek, vooral ook omdat er over dat inhoudelijk kader zeer intensief overleg gaande is met alle stakeholders. Zij werken dat met ons uit. Ik zal dat heus niet op mijn eentje doen.

Mijnheer Watteuw, wij zullen zorgen voor rapportage aan het parlement over het nieuwe ondersteuningsorgaan en over de werkzaamheden in de nieuwe commissie sociale economie binnen de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV). Zo kan het parlement de twee belangrijkste aandachtspunten van naderbij bekijken. Als er nog aspecten zijn waarover u graag een gedegen rapportage krijgt, ben ik daartoe altijd bereid, zeer graag zelfs. In de commissie leidt de gedachtewisseling tussen de parlementsleden en de regering vaak tot goede suggesties en verbeteringen.

Er was ook nog de vraag hoe het nu zit met de Europese Unie. Dit is uitgewerkt binnen de regelgeving van de Europese Unie. Heel concreet gaat het om de groepsvrijstellingsverordening en DAEB-beschikkingen (diensten van algemeen economisch belang). We kunnen dit officieel aftoetsen bij de Europese Commissie – vanzelfsprekend deden we dat al officieus – wanneer het decreet samen met de uitvoeringsbesluiten kan worden doorgestuurd. Die worden dan in een geheel concreet getoetst. Vanzelfsprekend hebben we ervoor gezorgd dat het resultaat positief zal zijn door zowel de definities als de steunmaatregelen uit te werken binnen het kader van de Europese Unie.

Ik ben blij met de vrij brede steun voor dit ontwerp van decreet. Dit is de eerste stap in een traject dat nog een tweetal jaren zal duren maar dat we deze legislatuur zullen afronden.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2011-12, nr. 1387/3)*

– *De artikelen 1 tot en met 34 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Lieven Dehandschutter, Jan Verfaillie, Kurt De Loor en Willy Segers, de dames Karin Brouwers en Els Robeyns en de heer Ward Kennes houdende wijziging van het decreet van 30 mei 2008 betreffende de vestiging, de invordering en de geschillenprocedure van provincie- en gemeentebelastingen, wat de termijnberekening in artikel 7 en 9 betreft
– 1335 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Lieven Dehandschutter, Jan Verfaillie, Kurt De Loor en Willy Segers, de dames Karin Brouwers en Els Robeyns en de heer Ward Kennes houdende wijziging van het decreet van 30 mei 2008 betreffende de vestiging, de invordering en de geschillenprocedure van provincie- en gemeentebelastingen, wat de termijnberekening in artikel 7 en 9 betreft.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: De bedoeling is om een aantal bepalingen van het voorstel van decreet aan te passen aan een arrest van het Grondwettelijk Hof. Dat is ook gebeurd met de regelgeving inzake de federale belasting. Het gaat om het bepalen van het aanvangsmoment voor het berekenen van de termijn van 30 dagen die een belastingplichtige heeft om te reageren op de kennisgeving van een ambtshalve vestiging. In het huidige decreet is die datum die van de verzending. Het Grondwettelijk Hof heeft echter in een arrest geoordeeld dat dit een schending is van de rechtszekerheid en van de rechten van de verdediging. Daaraan kan worden verholpen door de aanvangsdatum vast te leggen op de derde werkdag na de verzending van de kennisgeving.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Wij sluiten ons daarbij aan.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. *(Zie Parl. St. VI, Parl. 2011-12, nr. 1335/1)*

– *De artikelen 1 tot en met 4 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Willy Segers en Ward Kennes, mevrouw Fatma Pehlivan, de heren Veli Yüksel, Kurt De Loor en Lieven Dehandschutter en mevrouw Sonja Claes houdende wijziging van het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid, wat de verplichte inburgering van asielzoekers betreft
– 1389 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 4

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Willy Segers en Ward Kennes, mevrouw Fatma Pehlivan, de heren Veli Yüksel, Kurt De Loor en Lieven Dehandschutter en mevrouw Sonja Claes houdende wijziging van het decreet van 28

februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid, wat de verplichte inburgering van asielzoekers betreft.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Voorzitter, collega's, asielzoekers zijn in de huidige wetgeving verplicht om na vier maanden de cursus Maatschappelijke Oriëntatie (MO) te volgen waarbij ze worden gecatalogiseerd als prioritair rechthebbend. De laatste jaren is er een stijgende groei in de instroom van nieuwkomers in Vlaanderen. Dat vertaalt zich in een stijgend aantal aanmeldingen en afgesloten inburgeringscontracten in onthaalbureaus en vooral in een toegenomen werkdruk voor die onthaalbureaus. Het gevolg daarvan is dat de nood aan middelen om de onthaalbureaus in deze groei te ondersteunen, onder andere voor de aanwerving van bijkomende trajectbegeleiders, docenten enzovoort, sterk toeneemt.

Wegens de beperkte middelen en om tegemoet te komen aan de te hoge werkdruk in de onthaalbureaus wordt de plicht tot MO voor asielzoekers opgeheven en wordt deze groep voortaan enkel rechthebbend in plaats van prioritair rechthebbend. We gaan ervan uit dat dit de druk op de onthaalbureaus zal beperken.

Het voorstel van decreet bevat vier artikelen. Ten eerste blijft het een gemeenschapsaangelegenheid. Ten tweede wordt punt 5 opgeheven. Dat was precies die prioritair rechthebbende doelgroep in het vorige decreet. Ten derde wordt paragraaf 7 opgeheven. Daarmee wordt de plicht om een cursus MO te volgen, opgeheven. In het vierde artikel staat dat dit niet van toepassing is op asielzoekers die zich op de datum van de inwerkingtreding al hadden aangemeld bij het onthaalbureau.

De voorzitter: Mevrouw Pehlivan heeft het woord.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Voorzitter, collega's, wij vinden het belangrijk dat er tegenover het recht om inburgering te volgen ook voldoende aanbod staat en dat daarvoor de nodige middelen worden vrijgemaakt, zodat er geen wachtlijsten ontstaan. In het kader van de hervorming van de inburgerings- en integratiesector zal het thema 'inburgering op maat van asielzoekers' prioritair behandeld worden. Wij steunen dan ook dit voorstel van decreet.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Ook wij steunen uiteraard het voorstel van decreet dat we mee hebben ingediend. De redenen zijn al uiteengezet.

Ik wil nog even verduidelijken dat de groep die in de eerste maanden tot de rechthebbenden en niet tot de verplichten behoren, na vier maanden toch weer in de categorie van de verplichting komt. Het klopt dus niet dat, zoals in een aantal media verschenen is, dat asielzoekers helemaal buiten het inburgeringsbeleid vallen. Dit slaat alleen op de eerste vier maanden, omdat die mensen op dat moment ook nog wel andere besognes hebben dan zich reeds helemaal voor te bereiden op een verblijf in een land waar de grote meerderheid van hen niet kan blijven.

Het komt er ook op aan om geen valse verwachtingen te creëren, geen onduidelijke signalen te geven en niet te hard van stapel te lopen. Pas na die procedure wordt men erkend of blijft men hier een langere tijd en krijgt men recht op werk. Het zou geen goed signaal zijn om al vanaf die eerste maanden mensen verplicht naar de inburgeringscursus te sturen, want dan geef je als overheid een wat dubbelzinnig signaal.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, collega's, ik wil even de nadruk leggen op de amendementen die ik heb ingediend op dit voorstel van decreet. Dit voorstel van decreet wil asielzoekers niet langer verplichten om de cursus inburgering te volgen. Dat is een standpunt waar wij begrip voor kunnen opbrengen.

Er zijn in dit voorstel van decreet drie categorieën. Eén: de verplichte inburgering. Twee: de rechthebbenden die voorrang krijgen, bijvoorbeeld gezinsherenigers. Drie: mensen die recht hebben. In de werkelijkheid is het zo dat mensen die alleen het recht hebben, zonder een voorrangsregeling, vaak op een wachtlijst terechtkomen.

Door nu meteen de asielzoekers van trap één naar trap drie te sturen, geeft u een slecht signaal, collega's. U gaat deels het kind met het badwater weggooien, want met één pennentrek wordt ook hun die prioritaire status ontnomen. Is dat erg? Laat mij daar even bij stilstaan.

Het is een kwetsbare groep mensen, van wie we tijdens de loop van hun procedure niet kunnen voorspellen of ze zullen mogen blijven of moeten terugkeren. Ongeveer 25 procent van de mensen die een asielaanvraag indienen, mogen blijven. Het zou misschien gek zijn om te investeren in een grotere groep.

Ik wil nog twee elementen aanhalen. In het huidige decreet was de verplichting er pas vanaf de vierde maand, niet vanaf dag één. Het was dus vanaf dag één van de vijfde maand van de asielaanvraag. Ik kom met mijn amendementen een beetje tegemoet aan uw eigen voorstel. Ik breng die periode op zes maanden, omdat ook de federale overheid en het federale parlement de intentie hebben uitgesproken om asielaanvragen binnen wat zij 'een redelijke termijn' noemen, af te wikkelen, namelijk zes maanden. Dan is het ook logisch dat de verplichting, het recht of de voorrangsregel pas na zes maanden een aanvang neemt.

Het tweede deel van ons amendement gaat erom dat we de mensen die hier zes maanden zijn, niet alleen het recht, maar ook een voorrangsregeling geven om in te burgeren, omdat we er redelijkerwijs van mogen uitgaan dat er een uitspraak zal zijn over hun statuut. Als er geen uitspraak is over hun asielaanvraag, is dat niet de schuld van de asielaanvrager, maar van de overheid zelf. Daarvoor moeten asielzoekers zelf niet opdraaien.

Na vier maanden hebben asielzoekers het recht om een opvangplaats in een kleinschalige opvang te vragen, waardoor ze meer in contact komen met de Vlaamse samenleving en kennis nemen van de gewoonten, rechten en plichten die in onze Vlaamse samenleving gelden. Na zes maanden hebben asielzoekers die geen antwoord kregen, het recht om te werken. Dan is het zinvol dat die mensen ook het recht hebben op inburgering en op de kennis van de gewoontes, attitudes en wetgeving van dit land. Dat is toch wat we allemaal willen: een zo goed mogelijke integratie van de mensen die hier verblijven.

Als we hun alleen het recht geven, dan is de kans groot dat mensen een tot twee jaar niet mogen werken, zelfs al willen ze dat. Dan hangen ze hier doelloos rond, hebben ze niets omhanden en verliezen ze de motivatie om daarna te werken.

Ik sluit me bij het voorstel van decreet aan met een vraag van Vluchtelingenwerk Vlaanderen. In mijn amendementen vraag ik dat men na zes maanden niet alleen op de lijst van de rechthebbenden, maar ook op die van de voorrangsgroep zou mogen staan, en dat men dat niet meer doet vanaf maand vier, maar vanaf maand zes.

Mijnheer Segers, we gaan akkoord met het feit dat de verplichting binnen de eerste zes maanden van het verblijf in dit land niet zinvol is. We mogen er wel van uitgaan dat de federale overheid een redelijke termijn oplegt, die ze dan ook kunnen uitvoeren.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Wat de federale procedure ons aan tijd zal laten winnen, zal de grote vraag zijn. We hopen en gaan ervan uit dat die drastisch zal kunnen worden verkort. Mijnheer Caron, wat uw voorstel van de zes maanden betreft, stel ik voor dat u de bestaande tekst goedkeurt, omdat men rechthebbend blijft. De asielzoeker die het wenst te volgen, kan zich aanbieden bij een onthaalbureau, op voorwaarde dat de wachtlijsten hem dat toestaan, want hij is niet meer prioritair. Hij kan het nog wel doen. Wat dit voorstel van decreet beoogt, is dat de grote groep die zich momenteel aanbiedt, omdat ze verplicht zijn, wellicht kan worden

beperkt, zodat de werkdruk in de onthaalbureaus kan worden verlicht. Niemand verliest zijn recht om dat te doen.

Uiteindelijk gaat het om de preciaire situatie dat men kan worden teruggestuurd. Op dit moment geeft men 100 procent van de asielzoekers de plicht om dat te volgen. Als dit wordt gereduceerd, zoals we voorstellen, zal dat de druk wegnemen en het zal niemand die het toch nog wil doen, de kans ontnemen zich aan te bieden.

De heer Bart Caron: De zes maanden zijn een discussie op zich waard. Mijnheer Segers, wij gaan uit van een redelijke termijn. Dat is zes maanden. Dat is ook een humanitaire periode, waarin men kan zeggen dat mensen terug moeten keren. Dat je dat durft zeggen, is ook een stevig asielbeleid. Maar als de overheid in de fout gaat door die redelijke termijn niet te respecteren, dan moet Vlaanderen een warme samenleving zijn, die aan de mensen die een toekomst willen opbouwen voor zichzelf en hun kinderen, die kans geeft. Dat kan niet door hen na zes maanden achteraan op de wachtlijst te zetten, maar door hen als een voorrangsgroep te behandelen. Daarmee zeggen we dat Vlaanderen een warme samenleving is en een toekomst wil geven aan die mensen, en dat we de redelijke termijn die de federale overheid vooropstelt, eigenlijk delen.

Het is meer dan een nuance. Uw voorstel van decreet is geen onding, mijnheer Segers, maar u hebt een ander standpunt. Wij gaan uit van het recht van de burger om een nieuwe toekomst op te bouwen; u gaat uit van de kost van het onthaal en de inburgering, en van het wegwerken van wachtlijsten. Dat is niet de goede methode om wachtlijsten weg te werken. (*Applaus bij Groen*)

De heer Willy Segers: Ik ga daar niet volledig mee akkoord. Ik ben het eens met bepaalde delen. Ik heb bij het begin van mijn antwoord aangegeven dat het deels afwachten zal zijn wat die federale procedure oplevert. Men kan echter inderdaad moeilijk zeggen dat het inburgeringsbeleid zoals dat nu wordt ingevoerd door de Vlaamse overheid, eigenlijk bestemd is voor mensen waarvan er nog een heleboel niet weten of ze hier zullen kunnen blijven. Daardoor worden die mensen belemmerd waarvan we wél zeker zijn dat ze hier zullen blijven. Dat kan toch ook niet de bedoeling zijn. Dit is een moeilijke discussie: ik weet het. Hier wordt echter een knoop doorgehakt. We zullen zien wat de toekomst oplevert.

De heer Ward Kennes: Mijnheer Caron, u stelt het voor alsof het gaat over twee visies: de visie die louter de economische wetmatigheid van de budgettaire beperkingen laat gelden en de visie van een warme samenleving. Ik denk dat dit niet klopt. Het gaat erover dat mensen die hier uiteindelijk niet kunnen blijven – en dat is het overgrote deel van die categorie – op een verkeerd been worden gezet. Dat lijkt me niet meteen het beeld van die warme samenleving te zijn. Dit is toch wat genuanceerder dan een discussie tussen koude cijferiaars en warme harten.

De heer Bart Caron: Mijnheer Kennes, vindt u zes maanden een redelijke termijn om een uitspraak te hebben?

De heer Ward Kennes: Uiteraard lijkt dat me een redelijke termijn, maar dat hebben wij niet in de hand. Ik ken nogal wat mensen in de asielpcedure die zelf mee op alle mogelijke manieren die termijn van zes maanden proberen te rekken. Dat speelt ook mee. Als we dat allemaal laten gebeuren, dan is dat ook niet correct en eerlijk, als we bedenken dat er wachtlijsten zijn van mensen die wél die juiste verblijfstitel hebben. Dan vind ik dat de overheid ter zake een duidelijke keuze moet maken. Die situatie bestaat.

De heer Bart Caron: In het federale regeerakkoord is afgesproken om die periode in te voeren en toe te passen. Los van het feit of dat nu al dan niet wordt gerealiseerd, vind ik dat wij ons Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid niet moeten afstemmen op de onmacht van de federale regelgever. Collega's van de N-VA, is dat meestal niet jullie standpunt?

De heer Kris Van Dijck: Neen.

De heer Ward Kennes: Mijnheer Caron, u probeert er een communautaire discussie van te maken.

De heer Bart Caron: Mijnheer Kennes, ik deel uw mening dat na zes maanden de dingen duidelijk moeten zijn. Als ze niet duidelijk zijn, het spijt me, maar dan zal de mens voorrang hebben op het systeem.

De heer Ward Kennes: Ik vind niet dat men het falen van sommige systemen, waaraan sommige mensen zelf bijdragen, zoals ik net zei, kan inroepen om daar dan ons Vlaamse beleid op af te stemmen. Dat vind ik ook niet de juiste invalshoek.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Mijnheer Caron, ik wil erop wijzen dat er in bepaalde steden en gemeenten helemaal geen wachtlijsten zijn. Volgens de informatie die we hebben, zijn die er alleen in Antwerpen.

De heer Bart Caron: Dan is er alleszins geen reden om de mensen ...

Mevrouw Fatma Pehlivan: Het lijkt me echter wel belangrijk dat ten opzichte van het recht ook in de middelen moet worden voorzien, zodat er ook geen wachtlijsten zijn. Als we dan evalueren en zien dat er wachtlijsten zijn, dan moeten we in middelen voorzien opdat ze het recht dat ze hebben, ook kunnen uitoefenen.

De heer Bart Caron: Mevrouw Pehlivan, ik twijfel niet aan uw goede intenties, maar dat dwingt u niet af met het voorstel van decreet. Dat staat er niet in. Het is de plicht van dit parlement om, op voorstel van de Vlaamse Regering, in middelen te voorzien. Samen met u ben ik blij dat er geen wachtlijsten zijn. Als er geen wachtlijsten zijn, dan is er alleszins geen reden om de mensen van een verplichting naar een louter recht te brengen. Geef ze dan die voorrangregeling. Geef mensen die hier zolang zijn en geen antwoord hebben op hun dossier, de kans om zich in deze Vlaamse samenleving te integreren, om hun kinderen op school te begeleiden, om te worden begeleid bij het zoeken naar werk.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Ze kunnen dat recht na vier maanden uitoefenen. In uw voorstel is dat zes maanden!

De voorzitter: Mevrouw Pehlivan, de heer Caron heeft het woord. Ik heb niet verstaan wat u op het einde hebt gezegd. U krijgt een wederwoord.

De heer Bart Caron: Ik ben het ten eerste eens met het voorstel om de verplichting af te schaffen. Ten tweede, de periode van vier maanden heb ik zelf verlengd tot zes maanden, omdat dat ook overeenkomt met de intenties die federaal zijn geuit met betrekking tot de dossieraanvragen. Ten derde, ik maak van de verplichting een voorrangregeling, maar u brengt de mensen een trap lager, naar het loutere recht. Het spijt me, maar de boodschap die u daarmee geeft, is niet dat die persoon met kinderen – dat dit gezin – prioritair is. Het systeem overeind houden gaat in deze kwestie duidelijk voor op de rechten van de mens. Dat is wat me tegen de borst stuit.

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Voorzitter, het voorliggende voorstel van decreet wil de plicht op inburgering voor asielzoekers omvormen tot een recht op inburgering voor asielzoekers. Dat is een kleine stap in de goede richting, maar geef toe: het is een halfslachtige maatregel.

Het hele discours over de warme samenleving en de open maatschappij waar we ook nog asielzoekers moeten inburgeren, raakt kant noch wal. Een asielzoeker is uit de aard der dingen iemand die een statuut heeft dat hem geen enkel recht geeft op permanent verblijf in ons land. Waarom zouden we die mensen dan in hemelsnaam hier het recht moeten geven om zich in te burgeren? Als we een korte asielprocedure zouden hebben, dan zouden we die mensen op korte termijn kunnen laten weten in hoeverre zij al dan niet hier kunnen blijven waarna ze terugkeren naar hun land van herkomst.

Hen inburgeren heeft geen zin en is uiteindelijk compleet nutteloos. Integendeel, het kost ontzettend veel. Ik wijs erop dat de kost van de inburgering jaar na jaar toeneemt. In 2011 was het 52 miljoen euro, in 2012 is het al 55 miljoen euro. Aan de inburgeraars vragen we er niets voor terug. Ik wijs erop dat in Nederland de inburgeraars een bijdrage moeten betalen voor de kosten van hun eigen inburgering. Hier is het de belastingbetaler die uiteindelijk voor alle kosten opdraait, ook voor de asielzoekers die hun recht op inburgering zullen benutten.

Ik kan u voorspellen dat het er heel veel zullen zijn. Waarom? Wegens het simpele feit dat er in dit land jaarlijks meer illegalen en uitgeprocedeerde asielzoekers geregulariseerd worden dan er asielzoekers worden erkend. Dat is fundamenteel. Al die asielzoekers zullen uiteraard een poging doen om toch geregulariseerd te geraken als illegaal, en dan zal ongetwijfeld het feit of men al dan niet het recht op inburgering heeft aangewend, of men al dan niet zo'n cursus op vrijwillige basis heeft gevolgd, worden gebruikt als een extra middel en als een extra aansporing om de regularisatie te kunnen verkrijgen.

Dat is toch wel een groot addertje onder het gras, als u het mij vraagt. Daarom vind ik deze maatregel niet alleen halfslachtig, maar zelfs gevaarlijk, want hij zal leiden tot meer regularisaties van asielzoekers die na het afwijzen van hun aanvraag, in de illegaliteit terecht zullen komen en gebruik zullen maken van dat recht op inburgering en van die mogelijke inburgeringscursus die ze zullen gevolgd hebben, om aan te tonen dat ze wel degelijk in aanmerking komen om geregulariseerd te worden.

Wij gaan ons onthouden bij de stemming. Ik herhaal dat het een kleine stap in de goede richting is, maar wanneer men de plicht tot inburgering afschaft, dan moet men die niet vervangen door een recht op inburgering, want asielzoekers hebben wat dat betreft geen rechten, wel integendeel, en al zeker geen recht op inburgering. Daarvoor moeten ze wachten tot ze ooit, misschien – en die kans is bijzonder klein, want slechts 15 procent krijgt uiteindelijk ook het statuut van politiek vluchteling – de erkenning als vluchteling krijgen. Daarvoor is er geen enkele noodzaak tot inburgering. Integendeel, die inburgering wekt de illusie dat men misschien toch wel zou kunnen blijven en zal hen aansporen om uiteindelijk in de illegaliteit te gaan, met alle gevolgen van dien.

Wij onthouden ons dus bij dit voorstel van decreet.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2011-12, nr. 1389/1*)

– *Artikel 1 wordt zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement tot vervanging van artikel 2. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2011-12, nr. 1389/3*)

De stemmingen over het amendement en over het artikel worden aangehouden.

Er is een amendement tot vervanging van artikel 3. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2011-12, nr. 1389/4*)

De stemmingen over het amendement en over het artikel worden aangehouden.

– *Artikel 4 wordt zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

■

VERZOEKSCRIFT over opleidingscheques voor Vlamingen die buiten het Vlaamse of Brusselse Hoofdstedelijke Gewest werken. Verslag namens de Commissie voor Economie, Economisch Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid, Werk en Sociale Economie uitgebracht door de heer Jan Laurys – 1447 (2011-2012) – Nr. 1

VERZOEKSCRIFT over de voorwaarden voor de Vlaamse aanmoedigingspremie Landingsbaan social profit. Verslag namens de Commissie voor Economie, Economisch Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid, Werk en Sociale Economie uitgebracht door de heer Jan Laurys – 1448 (2011-2012) – Nr. 1

Verslagen

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de verslagen namens de Commissie voor Economie, Economisch Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid, Werk en Sociale Economie over het verzoekschrift over opleidingscheques voor Vlamingen die buiten het Vlaamse of Brusselse Hoofdstedelijke Gewest werken en over het verzoekschrift over de voorwaarden voor de Vlaamse aanmoedigingspremie Landingsbaan social profit.

De heer Laurys, verslaggever, heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Voorzitter, ik zal van op mijn plaats kort beide verzoekschriften situeren.

In het verzoekschrift 1447 klaagt de verzoeker dat hij als Vlaming die in Nederland werkt geen recht heeft op de opleidingscheques. Nederlanders die in Vlaanderen werken zijn daarentegen wel toegelaten tot de opleidingscheques die worden gesubsidieerd door de Vlaamse overheid. Uiteraard vraagt de verzoeker dat de regelgeving wordt aangepast, zodat alle werkende Vlamingen, ook zij die buiten het Vlaamse Gewest of het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest werken, recht zouden hebben op die opleidingspremie.

Het verzoekschrift werd besproken in de vergadering van de commissie van 27 oktober 2011. Aan minister Muyters werd bijkomende informatie gevraagd. Op 15 december 2011 heeft de commissie daar kennis van genomen. De regelgeving diende, waar vroeger de woonplaats of het wooncriterium werd toegepast, te worden gewijzigd om de reglementering in overeenstemming te brengen met het Europese recht. Het wooncriterium is inderdaad een inbreuk op het vrije verkeer van de werknemers. De bedoeling van die opleidingscheques blijft uiteraard arbeidsgerelateerde opleidingen te ondersteunen voor werknemers die actief zijn op de Vlaamse arbeidsmarkt. Een uitbreiding naar Vlamingen die werken in het Waalse Gewest of in het buitenland stuit op het verzet van Europa. Een uitbreiding zou moeten gelden voor alle Europese burgers, maar men begrijpt dat dit budgettair niet haalbaar is. De commissie heeft zich dan ook eenparig aangesloten bij het standpunt van minister Muyters.

In het verzoekschrift 1448 stelt de verzoeker dat de voorwaarden voor de Vlaamse aanmoedigingspremie Landingsbaan social profit discriminerend zouden zijn voor personen met een gemengde loopbaan, die dus deels in de openbare en deels in de privésector hebben gewerkt. Het stelsel van de Landingsbaan komt er immers, samengevat, op neer dat men 20 jaar tewerkstelling in de privésector moet bewijzen. De verzoeker vraagt om dat te verruimen tot een tewerkstelling van hetzelfde aantal jaren hetzij in de social profit hetzij in de gelijkgestelde sectoren.

Ook dit verzoekschrift werd besproken op 27 oktober 2011. Ook daarvoor is het advies of bijkomende informatie gevraagd aan minister Muyters. Deze informatie werd, samen met het verzoekschrift, besproken op 15 december 2011. Daar werd gezegd dat de Vlaamse regelgeving uitdrukkelijk verwijst naar het stelsel van de 50-plussers van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA). Dat betekent dat men 20 jaar moet gewerkt hebben in de privésector. Uiteraard kan een federale regelgeving niet worden aangepast door de Vlaamse

overheid. De vraag om eventueel de Vlaamse regelgeving te herzien en de aanmoedigingspremie uit te breiden naar de andere types van tijdskrediet of zorgverlof, is niet opportuun omdat de premie nu net bedoeld is om 50-plussers te stimuleren tot langer blijven werken door een deeltijdse landingsbaan op te nemen. Ook in dat dossier heeft de commissie zich eenparig aangesloten bij het standpunt van minister Muylers.

De voorzitter: Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoekers hiervan in kennis stellen.

■

WIJZIGING VAN HET STATUUT VAN HET LID VAN HET VLAAMS PARLEMENT

Bespreking en stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de wijziging van het statuut van het lid van het Vlaams Parlement.

De bespreking is geopend.

In zijn vergadering van 6 februari 2012 besloot het Uitgebreid Bureau, op verzoek van de Werkgroep Leden, aan de plenaire vergadering voor te stellen in het statuut van het lid een recht op adoptieverlof in te schrijven voor parlementsleden die in het kader van adoptie een kind in hun gezin opnemen. In het voorstel wordt hiervoor het juridisch kader gecreëerd en wordt tevens geregeld dat afwezigheden in het kader van dit adoptieverlof tijdens plenaire vergaderingen met aangekondigde stemmen geen impact hebben op het parlementair inkomen.

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat de wijziging van het statuut van het lid van het Vlaams Parlement eenparig is aangenomen? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

■

WIJZIGING VAN HET STATUUT VAN HET PERSONEEL VAN HET ALGEMEEN SECRETARIAAT

Bespreking en stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de wijziging van het statuut van het personeel van het Algemeen Secretariaat.

De bespreking is geopend.

De heer Keulen, secretaris, heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Voorzitter, het betreft hier een geregeld terugkerende aangelegenheid: aanpassingen aan het statuut van het personeel van dit huis. Op 7 juli 2011 heeft de plenaire vergadering het protocol over de loon- en arbeidsvoorwaarden voor de periode 2010-2011 bekrachtigd.

Het eerste onderdeel van dat loonprotocol betrof de verlenging van de bestaande eindeloopbaanregeling met twee jaar. Het tweede onderdeel betrof de in aanmerkingneming van voorafgaande contractuele tewerkstelling in het kader van een vlakke loopbaan. Ter uitvoering hiervan wordt voorgesteld om bepaalde welomschreven, aan de vaste benoeming voorafgaande contractuele diensten vanaf 1 augustus vorig jaar in aanmerking te nemen voor

de opbouw van de niveauanciënniteit. We praten hier over mensen in de vlakke loopbaan. Er is een positief advies binnengekomen van de directieraad over deze teksten. Ik verzoek de plenaire vergadering namens het Bureau om deze wijzigingen aan het personeelsstatuut goed te keuren.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat de wijziging van het statuut van het lid van het Vlaams Parlement eenparig is aangenomen? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Lieven Dehandschutter, mevrouw Karin Brouwers, de heren Kurt De Loor, Willy Segers en Johan Verstreken, mevrouw Els Robeyns en de heer Ward Kennes tot wijziging van het decreet van 2 maart 2007 houdende het statuut van de reisbureaus – 1473 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heeft de heer Lieven Dehandschutter bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van decreet van de heer Lieven Dehandschutter, mevrouw Karin Brouwers, de heren Kurt De Loor, Willy Segers en Johan Verstreken, mevrouw Els Robeyns en de heer Ward Kennes tot wijziging van het decreet van 2 maart 2007 houdende het statuut van de reisbureaus.

De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Collega's, wij kennen allemaal het fenomeen van de geschenk- of waardebons voor reischeques die overal te koop zijn. Nu heeft het hof van beroep in Gent in december een arrest geveld waarbij het doorverkopen van die waardebons met logiesmogelijkheid wordt beschouwd als onderworpen zijnde aan de vergunningsplicht zoals voorgeschreven in het Reisbureaudecreet, ook al is het nooit de bedoeling geweest van de decreetgever, zo hebben collega's mij verteld.

De sanctie is vrij drastisch. Het hof heeft gezegd in zijn arrest dat vanaf 1 maart een dwangsom wordt opgelegd van 2500 euro per dag per inbreuk. Mevrouw Brouwers heeft daarover een vraag om uitleg ingediend in januari die vorige week in de commissie Binnenland is besproken. We hebben dat ook voorgelegd aan minister van Toerisme Bourgeois. We zijn tot de conclusie gekomen dat het wenselijk, en meer zelfs, nodig is om nu de spoedbehandeling te vragen van dit voorstel van decreet, willen we de formule van de reischeques verder kunnen doorzetten

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Voorzitter, ik vind dit toch wel een wat eigenaardige manier van werken en ze getuigt niet van goed bestuur. Er is een arrest van het hof van beroep in Gent van december. Blijkbaar valt dat bij sommigen niet in goede aarde. Pas vorige week was er een vraag van mevrouw Brouwers aan de minister over dit onderwerp. Het verslag staat amper op het internet. Nu wil men vlug vlug een voorstel van decreet indienen op aangeven van minister Bourgeois, die zelf zei dat hij wel een ontwerp wilde indienen, maar dat dat naar de Raad van State zou gaan en dergelijke meer. De collega heeft aangegeven dat het over 1 maart gaat. Dat is nog drie weken. Voorzitter, ik stel voor om dit bij hoogdringendheid te agenderen in de commissie Toerisme van het Vlaams Parlement en dat we de kans geven aan de Vereniging Vlaamse Reisbureaus (VVR) om haar standpunt hierover uiteen te zetten, want hierover gaat het natuurlijk.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over het voorstel tot spoedbehandeling.

De volksvertegenwoordigers die het voorstel wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot spoedbehandeling is aangenomen. Dan stel ik voor dat het voorstel van decreet van de heer Lieven Dehandschutter, mevrouw Karin Brouwers, de heren Kurt De Loor, Willy Segers en Johan Verstreken, mevrouw Els Robeyns en de heer Ward Kennes tot wijziging van het decreet van 2 maart 2007 houdende het statuut van de reisbureaus onmiddellijk wordt behandeld.

Is het parlement het daarmee eens? (*Instemming*)

Het incident is gesloten.

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heer Lieven Dehandschutter, mevrouw Karin Brouwers, de heren Kurt De Loor, Willy Segers en Johan Verstreken, mevrouw Els Robeyns en de heer Ward Kennes tot wijziging van het decreet van 2 maart 2007 houdende het statuut van de reisbureaus.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Het voorstel strekt ertoe dat wij bij de uitzonderingen een bepaling toevoegen van initiatieven of ondernemingen die niet onderworpen zijn aan de vergunningsplicht. De uitzondering luidt als volgt: Ondernemingen waarvan de reisbureauactiviteit enkel betrekking heeft op de verkoop van waardebonnen die aan de volgende voorwaarden voldoen: zij mogen enkel gebruikt worden voor logies of voor een combinatie van vervoer en logies die geen vliegvervoer inhoudt; ze moeten vrij overdraagbaar zijn; ze zijn te gebruiken gedurende een periode van ten minste zes maanden na de aankoop; ze bieden de keuze tussen minstens drie verschillende logies of combinaties van vervoer en logies; ze houden enkel een aanbod in en laten de definitieve keuze van het tijdstip en van het logies of de combinatie van vervoer en logies over aan de houder van de waardebon.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Mevrouw Karin Brouwers: Voorzitter, ter aanvulling, we hebben dit voorstel van decreet ingediend vanuit een bezorgdheid voor de consument en ook om duidelijkheid te krijgen voor 1 maart. Het krokusreces komt er ook nog tussen, het is inderdaad ineens heel snel gegaan, maar dat is des te beter, want het moet ook nog worden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Boven de reiscadeaueques hangt echt een zwaard van Damocles. Ze zijn nochtans heel belangrijk voor ons streektoerisme en de promotie ervan. Wij vinden dat ze thuishoren in de winkelrekken en niet alleen in reisbureaus. Het is, zoals de minister vorige week ook zei in de commissie, vaak een impulsaankoop: u moet nog snel een cadeautje hebben voor iemand en u koopt zo'n bon. De bonnen zijn heel belangrijk voor het toerisme in Vlaanderen, ze vertegenwoordigen een bepaalde economische waarde voor onze binnenlandse toeristische sector en ze zijn een belangrijke bron van inkomsten voor de horeca en met name voor de hotelsector. We vinden het belangrijk dat de toegang tot die bonnen laagdrempelig blijft door ze te verkopen in winkels.

Een tweede aspect is hier nog niet aan de orde geweest, maar is belangrijk gezien het amendement van Open Vld. Dit voorstel van decreet is eigenlijk een eerste stap om dit

dringende probleem op te lossen, maar een grondige evaluatie van het Reisbureaudecreet dringt zich ook op, want ook websites worden geregeld gedagvaard terwijl mensen steeds meer het internet gebruiken om een reis te boeken. We denken dat de reissector zich aan die evolutie moet aanpassen en dat het Reisbureaudecreet desgevallend verder moet worden aangepast in de toekomst. Daarvoor wachten we toch liever op de grondige evaluatie die de minister beloofd heeft binnen vrij korte termijn.

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns: Voorzitter, zoals de collega's al vertelden, willen we met dit voorstel van decreet voorkomen dat populaire vakantiebonnen, zoals de Travelbox van Thomas Cook, maar ook Bongobonnen, Vivaboxen en zo meer binnenkort uit de winkelrekken verdwijnen. De bonnen betekenen een belangrijke boost voor het toerisme in Vlaanderen, ze zijn van onschatbare economische waarde voor de binnenlandse toeristische sector en vormen een belangrijke bron van inkomsten voor de hotel- en horecasector. Bovendien zijn ze een populair cadeau waar veel Vlamingen gebruik van maken.

Daarom vindt onze fractie het heel belangrijk dat de toegang tot deze bonnen laagdrempelig blijft. Met dit voorstel willen we garanderen dat dit populaire product, waar de gemiddelde Vlaming massaal gebruik van maakt en dat economisch zeer belangrijk is, makkelijk beschikbaar blijft. De laagdrempelige toegang is door het arrest van het hof van beroep vandaag niet meer gegarandeerd. De wijziging is dringend wegens de dwangsommen die vanaf 1 maart beginnen te lopen.

Daarnaast wil ik het pleidooi van mevrouw Brouwers bijtreden dat er op korte termijn zeker ook een grondige evaluatie en desgevallend een bijsturing van het Reisbureaudecreet nodig is. Het kan niet de bedoeling geweest zijn dat het Reisbureaudecreet de organisatie en de werking van socioculturele organisaties belemmert of dat het digitale initiatieven zoals reiswebsites of reisvergelijkende websites blokkeert. Dat dreigt momenteel te gebeuren. Vandaag kunnen we de aanpassingen niet doen omdat er nog rechtszaken hangende zijn. We kunnen momenteel niet decretaal ingrijpen, want dat zou een schending van het gelijkheidsbeginsel kunnen inhouden.

We rekenen er alleszins op dat de minister op korte termijn het decreet evalueert en indien nodig bijstuurt. De aanpassing die hier vandaag voorligt, is belangrijk om te verzekeren dat de laagdrempelige toegang tot de bonnen gegarandeerd blijft.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, collega's, dit geval is een toonvoorbeeld van hoe het niet moet. De regulitisdiarree van de N-VA heeft ervoor gezorgd dat dit Reisbureaudecreet er is gekomen. De rechterlijke macht past het natuurlijk toe en dan ziet men de stupiditeit van zijn eigen regulering in, en moet er onmiddellijk een reparatiedecreet worden gemaakt om het in te trekken. Dat had allemaal kunnen worden voorkomen indien de reguleringsdrang op een rationele manier werd ingehouden van in het begin. We zullen het amendement steunen omdat het voor een stuk de stupiditeit van de reguleringsdrang van de N-VA corrigeert.

Ik denk dat het Vlaams Parlement hier een les uit moet trekken. In plaats van die reguleringen altijd maar goed te keuren, moeten we goed nadenken over de draagwijdte en de kosten en baten.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer Bouckaert, het Reisbureaudecreet werd hier wel unaniem goedgekeurd.

De heer Boudewijn Bouckaert: Niet door mij!

De heer Stefaan Sintobin: Het decreet houdt vooral de kwaliteit van het aanbod en het belang van de consument voor ogen.

Mijnheer Van Malderen, u zat te roepen dat wij tegen Bongobonnen en Travelboxen zijn. Ik heb dat helemaal niet gezegd. Ik heb gezegd dat wij tegen die manier van werken zijn. Daarover gaat het. U moet begrijpen dat de VVR een belangenvereniging is die opkomt voor de belangen van haar leden. U kunt haar dat moeilijk kwalijk nemen. Om dit met ons stemgedrag duidelijk te maken zal onze fractie dit voorstel van decreet goedkeuren, en ik zal me onthouden.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Ik wou hieraan toevoegen dat het Reisbureaudecreet dateert van 1997. Het is inderdaad aan herziening en evaluatie toe. Daarom ligt het hier nu op tafel. In maart, zo zei de minister, zal het opnieuw naar de commissie komen. Ook de sociaal-culturele verenigingen worden erin opgenomen, zodat we een serieus decreet verkrijgen. Dat is van heel groot belang voor de kleine zelfstandigen, zodat zij de Bongobonnen en Travelboxen en dergelijke in de overgangsfase vanaf 1 maart kunnen doorverkopen zonder dwangsom van 2500 euro per dag.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijn fractie zal zich bij het voorstel van decreet aansluiten. Dat is mede ingegeven door de bekommernis om deze sector open en vrij genoeg te houden.

Aan de verdedigers van de VVR: deze belangenvereniging is inderdaad belangrijk, maar ze moet niet de scepter zwaaien. Er zijn de laatste maanden ernstige discussies geweest waarbij de VVR zich zeer onbeleefd heeft opgesteld ten aanzien van de sector en alle mogelijke aanbieders. De vereniging had het over cowboys en anderen die dat niet zijn.

In het verleden – ik ben het niet vergeten – heeft de VVR tegenstand ontketend tegen reizen van het jeugdwerk en van sociaal-culturele verenigingen. Dat blijft in mijn hoofd nazinderen. Een grondige evaluatie om de markt voldoende open te houden en ook voldoende en op een redelijke wijze te reguleren is aan de orde.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Ik sluit me aan bij de bezorgdheid van een aantal collega's. Ik ben voorzitter van een landelijke sociaal-culturele vereniging. Ik heb briefwisseling in mijn bezit waarin wordt gesteld dat de VVR lokale verenigingen gewoonweg afdreigt met rechtszaken omdat ze eendagsreizen organiseren. Ik haal dit aan om het pleidooi van de collega's te ondersteunen om dit voorstel van decreet voor de grote vakantie te herzien, zodat de anomalieën eruit gaan. Het amendement verwijst ook naar een anomalie. Wij kunnen al die zaken in één beweging herstellen, zodat wij een goedwerkend voorstel van decreet krijgen.

Mijnheer Bouckaert, ik begrijp dat u dit allemaal 'regulitis' vindt, maar dit voorstel van decreet is er wel gekomen om een aantal malafide handelaars uit de sector te halen. Nogal wat reizigers hebben wegens omstandigheden een grote som geld verloren. Dat toont aan dat dit voorstel van decreet nodig is. Het decreet is nodig, maar is wel duidelijk aan herziening toe.

De voorzitter: De heer van Rouveroj heeft het woord, voor een toelichting bij zijn amendement.

De heer Sas van Rouveroj: Voorzitter, Open Vld zal het voorstel van decreet tot wijziging van het decreet van 2 maart 2007 goedkeuren.

Wij hebben een amendement ingediend om die wijziging nog wat aan te vullen. Het probleem dat men hier ten behoeve van 'de cadeauchequesector', als ik dat zo mag noemen, wil oplossen, is terecht. Dat is prima. Maar de affiliated websites ondervinden gelijkaardige problemen. Collega's Roegiers en Brouwers zeiden het al: het bestaan van affiliated websites is niet in het Reisbureaudecreet opgenomen. Het zijn websites die enkel informeren.

Ze sturen die mensen door. In het geval van de reissector sturen ze de mensen door naar een reisorganisatie. Die reisorganisatie beschikt uiteraard over de reislicentie. De beheerders van die websites verkopen zelf geen reizen: ze informeren en ze sturen door.

Dergelijke websites bestaan overal in de wereld in allerhande sectoren. In Vlaanderen is dit gebruik nog niet geïmplementeerd. We willen dat nu door middel van dit amendement in orde brengen.

De heer Lieven Dehandschutter: Ik zal eerst even inpikken op wat de heer van Rouveroijs net heeft gesteld. We hebben sympathie voor de inhoud van zijn voorstel. De hoogdringendheid lijkt me echter niet aan de orde. Er zijn hierover immers geen rechterlijke uitspraken geveld.

We zullen hiermee rekening houden tijdens de evaluatie die minister Bourgeois heeft aangekondigd. Vorige week heeft minister Bourgeois tijdens de commissievergadering verklaard dat het Departement internationaal Vlaanderen (DiV) de evaluatie van het decreet zal voorbereiden. De commissie zal dit punt zo snel mogelijk bespreken.

Het doel van de evaluatie bestaat eruit na te gaan of de objectieven van het decreet zijn behaald en of het eventueel onbeoogde of ongewenste effecten met zich heeft meegebracht. We bespreken nu een van die ongewenste effecten.

Mijnheer Bouckaert, ik wil duidelijk benadrukken dat we het Reisbureaudecreet niet in vraag stellen. Dit decreet is er in het belang van de consument gekomen. Het is bedoeld om komaf te maken met bepaalde praktijken die mensen in het verleden veel geld hebben gekost. *(Opmerkingen)*

De voorzitter: Mijnheer Reekmans, ik vind dat u hier het meeste lawaai maakt. Sinds u bent binnengekomen, hebt u nog niets anders gedaan dan roepen en lachen. Kunt u twee minuten uw manieren houden? *(Rumoer. Applaus)*

De heer Lieven Dehandschutter: Het decreet is er onder meer gekomen om komaf te maken met reisbureaus die aanzienlijke voorschotten ontvingen en dan failliet gingen of met de noorderzon verdwenen. De mensen waren daar de dupe van. Volgens het decreet moeten erkende reisbureaus over een aantal beroepsbekwaamheden beschikken en een aantal financiële waarborgen leveren. Op die manier willen we dergelijke toestanden voorkomen. We blijven dan ook achter dit decreet staan.

De heer Boudewijn Bouckaert: Mijnheer Dehandschutter, ik zou u erop willen wijzen dat er rechtbanken bestaan om misbruiken tegen te gaan. De rechtbanken moeten steeds meer optreden om de stupiditeiten van de wetgever, inclusief de Vlaamse decreetgever, recht te zetten. Indien u soepeler was geweest en niet per se alles op voorhand met het Reisbureaudecreet had willen regelen, hadden we nu niet over dit reparatiedecreet moeten stemmen. We maken ons eigenlijk belachelijk. *(Opmerkingen)*

U kent het burgerlijk wetboek blijkbaar niet. Daar staan genoeg bepalingen in om de mensen doeltreffend tegen contractbreuken, bedrog, fraude en dergelijke te beschermen. We hebben daarvoor geen nood aan heel uw santenboetiek van reguleringen waarmee u de Vlaamse burger wil bedonderen.

De heer Lieven Dehandschutter: Iemand kan door een rechtbank in zijn gelijk worden gesteld, maar toch niet worden betaald. Iedereen kent dat fenomeen. Een kei kan niet worden gestroopt. Dit decreet verzekert onder meer de financiële borgstelling. *(Applaus bij de N-VA)*

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2011-12, nr. 1473/1)

– *Artikel 1 wordt zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement tot vervanging van artikel 2. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2011-12, nr. 1473/2)

De stemmingen over het amendement en over het artikel worden aangehouden.

– *Artikel 3 wordt zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 5 juni 2009 tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Waalse Gewest betreffende de professionele integratie van personen met een handicap – 1297 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

99 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

99 leden hebben ja geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

103 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, ik heb voor deze en volgende stemmingen een stemafpraak met mevrouw Smaers, die op het punt staat te bevallen. Zoals u kunt zien, ben ik gespecialiseerd in stemafspraken met zwangere collega's.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, ik heb voor deze en volgende stemmingen een stemafpraak met de heer Martens.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Ik heb een stemafpraak met de heer Van Rompuy.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het Statuut van het Internationaal Agentschap voor hernieuwbare energie (IRENA), gedaan te Bonn op 26 januari 2009, en met de bijhorende Verklaring van de Conferentie – 1308 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 2

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

100 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

100 leden hebben ja geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

104 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

ONTWERP VAN DECREET betreffende de ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen – 1387 (2011-2012) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 3

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

66 leden hebben ja geantwoord;

35 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

69 leden hebben ja geantwoord;

36 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Lieven Dehandschutter, Jan Verfaillie, Kurt De Loor en Willy Segers, de dames Karin Brouwers en Els Robeyns en de heer Ward Kennes houdende wijziging van het decreet van 30 mei 2008 betreffende de vestiging, de invordering en de geschillenprocedure van provincie- en gemeentebelastingen, wat de termijnberekening in artikel 7 en 9 betreft – 1335 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
101 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Willy Segers en Ward Kennes, mevrouw Fatma Pehlivan, de heren Veli Yüksel, Kurt De Loor en Lieven Dehandschutter en mevrouw Sonja Claes houdende wijziging van het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid, wat de verplichte inburgering van asielzoekers betreft – 1389 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 4

Aangehouden stemmen

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmen.

Aan de orde is de stemming over amendement 1 van de heer Caron tot vervanging van artikel 2.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
6 leden hebben ja geantwoord;
98 leden hebben neen geantwoord.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over artikel 2.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
83 leden hebben ja geantwoord;
7 leden hebben neen geantwoord;
15 leden hebben zich onthouden.

Artikel 2 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 2 van de heer Caron tot vervanging van artikel 3.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
7 leden hebben ja geantwoord;
98 leden hebben neen geantwoord.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over artikel 3.

Stemming nr. 8

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
83 leden hebben ja geantwoord;
7 leden hebben neen geantwoord;
14 leden hebben zich onthouden.

Artikel 3 is aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 9

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
84 leden hebben ja geantwoord;
7 leden hebben neen geantwoord;
14 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Lieven Dehandschutter, mevrouw Karin Brouwers, de heren Kurt De Loor, Willy Segers en Johan Verstreken, mevrouw Els Robeyns en de heer Ward Kennes tot wijziging van het decreet van 2 maart 2007 houdende het statuut van de reisbureaus – 1473 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Aangehouden stemmingsen

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingsen.

Aan de orde is de stemming over amendement 1 van de heren Sas Van Rouveroj, Marnic De Meulemeester, Marc Vanden Bussche en de dames Annick De Ridder en Khadija Zamouri tot vervanging van artikel 2.

Stemming nr. 10

Ziehier het resultaat:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
38 leden hebben ja geantwoord;
60 leden hebben neen geantwoord;
3 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over artikel 2.

Stemming nr. 11

Ziehier het resultaat:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
100 leden hebben ja geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Artikel 2 is aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 12

Ziehier het resultaat:

100 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
99 leden hebben ja geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Filip Dewinter, Joris Van Hauthem, Felix Strackx, Erik Tack en Christian Verougstraete tot besluit van de op 24 januari 2012 door de heer Filip Dewinter in commissie gehouden interpellatie tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het recente engagement van de Vlaamse Regering om het fiscaal voordeel voor alle hypothecaire leningen in Vlaanderen onverminderd voort te zetten

– 1452 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 13

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
15 leden hebben ja geantwoord;
62 leden hebben neen geantwoord;
28 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Jos De Meyer en de dames Kathleen Helsen, Kathleen Deckx, Vera Celis en Marleen Vanderpoorten tot besluit van de op 26 januari 2012 door de heer Jos De Meyer in commissie gehouden interpellatie tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het grote aantal loonschalen in het onderwijs en de mogelijkheden tot vereenvoudiging – 1454 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, collega's, uit het laatste jaarverslag van het Agentschap voor Onderwijsdiensten (AgODi) blijkt dat er niet minder dan 191 salarisschalen in de onderwijssector zijn. 12 salarisschalen volstaan om 81 procent van de personeelsleden te bezoldigen en 54 salarisschalen zijn op amper 5 personeelsleden van toepassing. In deze motie vragen wij dus aan de Vlaamse Regering om werk te maken van een eenvoudig, transparant en logisch systeem van loonschalen en om de bestaande anomalieën weg te werken.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 14

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
104 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

ACTUALITEITSMOTIE van de heren Jan Penris, Stefaan Sintobin, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Chris Janssens en Filip Dewinter tot besluit van het op 8 februari 2012 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de recente golf van ontslagen, de erosie van ons industrieel weefsel en de reactie daarop van de Vlaamse Regering – 1482 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 15

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
18 leden hebben ja geantwoord;
68 leden hebben neen geantwoord;
18 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

■

ACTUALITEITSMOTIE van de dames Patricia Ceysens, Lydia Peeters en Fientje Moerman en de heren Herman Schueremans, Dirk Van Mechelen en Sas van Rouveroij tot besluit van het op 8 februari 2012 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de recente golf van ontslagen, de erosie van ons industrieel weefsel en de reactie daarop van de Vlaamse Regering – 1483 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 16

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
33 leden hebben ja geantwoord;
62 leden hebben neen geantwoord;
10 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

■

ACTUALITEITSMOTIE van de heren Lode Vereeck, Ivan Sabbe, Boudewijn Bouckaert, Jurgen Verstrepen en Peter Reekmans en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele tot besluit van het op 8 februari 2012 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de recente golf van ontslagen, de erosie van ons industrieel weefsel en de reactie daarop van de Vlaamse Regering – 1484 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 17

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
32 leden hebben ja geantwoord;
68 leden hebben neen geantwoord;
3 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 15 februari 2012 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 20.39 uur.*

■